

EUROPESE COMMISSIE
DIRECTORAAT-GENERAAL
BELASTINGEN EN DOUANE-UNIE
Indirecte belastingen en fiscaal beheer
Belasting over de toegevoegde waarde

Gepubliceerd in september 2020

Toelichting

op

de btw-regels voor e-commerce

Richtlijn (EU) 2017/2455 van de Raad

Richtlijn (EU) 2019/1995 van de Raad

Uitvoeringsverordening (EU) 2019/2026 van de Raad

Afwijzing van aansprakelijkheid: Deze toelichting is niet juridisch bindend en bevat uitsluitend praktische en informele richtsnoeren over hoe het EU-recht moet worden toegepast volgens het directoraat-generaal Belastingen en douane-unie van de Commissie.

Deze toelichting heeft als doel om bepaalde delen van de EU-wetgeving inzake btw te verduidelijken. De toelichting is opgesteld door de diensten van de Commissie en is, zoals aangegeven in de afwijzing van aansprakelijkheid op de eerste pagina, niet juridisch bindend.

De toelichting is niet uitputtend: deze gaat weliswaar uitvoerig in op verschillende onderwerpen, maar mogelijk komen niet alle elementen in dit document aan bod.

Gebruikers van de toelichting die geïnteresseerd zijn in een bepaald onderwerp wordt aangeraden het hele hoofdstuk over dat onderwerp te lezen.

Inhoudsopgave

1	DE BELANGRIJKSTE ELEMENTEN VAN DE NIEUWE BTW-REGELS VANAF 1 JULI 2021.....	6
1.1	INLEIDING.....	6
1.2	HANDELINGEN WAAROP DE VERANDERINGEN VAN 2021 BETREKKING HEBBEN.....	7
1.3	TOEPASSELIJKE RECHTSHANDELINGEN.....	8
1.4	VERKLARENDE WOORDENLIJST.....	8
2	ROLLEN VAN ELEKTRONISCHE INTERFACES.....	11
2.1	DE ELEKTRONISCHE INTERFACE IS EEN GELIJKGESTELDE LEVERANCIER — ARTIKEL 14 BIS VAN RICHTLIJN 2006/112/EG.....	11
2.1.1	Toepasselijke bepalingen.....	11
2.1.2	Waarom is artikel 14 bis ingevoerd?.....	11
2.1.3	Welke handelingen vallen onder de bepaling inzake de gelijkgestelde leverancier?	12
2.1.4	Wat doet artikel 14 bis?.....	13
2.1.5	Is de elektronische interface een gelijkgestelde leverancier voor alle door hem gefaciliteerde verkopen?.....	17
2.1.6	Wanneer faciliteert de belastingplichtige de levering wel en wanneer niet?.....	17
2.1.7	Activiteiten waarop de bepaling inzake de gelijkgestelde leverancier niet van toepassing is	22
2.1.8	De betrokkenheid van meerdere elektronische interfaces	22
2.1.9	Beperkte aansprakelijkheid van de gelijkgestelde leverancier (artikel 5 quater van de btw-uitvoeringsverordening)	23
2.1.10	Het vermoeden van de status van de verkoper en de koper.....	27
2.2	BOEKHOUDKUNDIGE VERPLICHTINGEN VAN ELEKTRONISCHE INTERFACES.....	28
2.2.1	Welke boekhoudkundige verplichtingen heeft een gelijkgestelde leverancier?.....	28
2.2.2	Informatie die moet worden bijgehouden door elektronische interfaces die leveringen en diensten faciliteren maar geen gelijkgestelde leverancier zijn	30
2.2.3	Overzicht — boekhoudkundige verplichtingen van elektronische interfaces	32
3	DE BIJZONDERE REGELINGEN	34
3.1	DE NIET-UNIEREGELING	36
3.1.1	Relevante bepalingen.....	36
3.1.2	Wat doen de nieuwe regels?.....	36
3.1.3	Wie kan gebruikmaken van de niet-Unieregeling en voor welke diensten?.....	36
3.1.4	Welke factureringsverplichtingen gelden er?.....	38
3.1.5	Moet er een fiscaal vertegenwoordiger worden aangewezen?.....	38
3.2	DE UNIEREGELING.....	38

3.2.1	Toepasselijke bepalingen.....	38
3.2.2	Wat doen de nieuwe regels?	38
3.2.3	Wie kan gebruikmaken van de Unieregeling en voor welke prestaties?	39
3.2.4	Kan de Unieregeling worden gebruikt voor een deel van de prestaties die onder de regeling vallen?	39
3.2.5	Wat zijn intracommunautaire afstandsverkopen van goederen?	40
3.2.6	Plaats van levering of dienst.....	41
3.2.7	Drempel voor de plaats van levering of dienst (10 000 EUR)	42
3.2.8	Welke factureringsverplichtingen gelden er?	44
3.2.9	Moet er een fiscaal vertegenwoordiger worden aangewezen?	44
3.2.10	Indien een niet-EU-leverancier/dienstverlener diensten verleent aan consumenten in de EU en intracommunautaire afstandsverkopen van goederen verricht, welke regeling moet dan worden gebruikt?	44
3.3	VRAGEN EN ANTWOORDEN OVER DE BIJZONDERE REGELINGEN	45
3.4	WAT MOET U DOEN ALS U GEBRUIKMAAKT VAN DE NIET-UNIEREGELING OF DE UNIEREGELING?	52
3.5	DE INVOERREGELING	53
4	AFSTANDSVERKOPEN EN INVOER VAN GOEDEREN VAN GERINGE WAARDE	54
4.1	AFSTANDSVERKOPEN VAN INGEVOERDE GOEDEREN	55
4.1.1	Toepasselijke bepalingen.....	55
4.1.2	Waarom is het begrip ingevoerd?	55
4.1.3	Welke handelingen vallen hieronder?	56
4.1.4	Plaats van levering.....	56
4.2	INVOERREGELING	58
4.2.1	Toepasselijke bepalingen.....	58
4.2.2	Waarom is de invoerregeling ingesteld?	58
4.2.3	Welke goederenleveringen vallen onder de invoerregeling?	59
4.2.4	Wie kan gebruikmaken van de invoerregeling?	60
4.2.5	Wat is een tussenpersoon?	61
4.2.6	IOSS-btw-identificatienummer	62
4.2.7	Hoe werkt de invoerregeling?	63
4.2.8	Validatie van het IOSS-btw-identificatienummer	64
4.2.9	Wat moet u doen als u gebruikmaakt van de invoerregeling?	65
4.2.10	IOSS — vragen en antwoorden	67
4.3	BIJZONDERE REGELING VOOR DE AANGIFTE EN DE BETALING VAN BTW BIJ INVOER	85

4.3.1	Toepasselijke bepalingen.....	85
4.3.2	Waarom is de bijzondere regeling ingevoerd?	86
4.3.3	Welke handelingen vallen onder de bijzondere regeling?	86
4.3.4	Wie kan gebruikmaken van de bijzondere regeling?.....	86
4.3.5	Hoe werkt het?.....	86
4.3.6	Wat moeten marktdeelnemers doen die de bijzondere regeling gebruiken?	88
4.3.7	Praktisch voorbeeld	88
5	TOEPASSING VAN ARTIKEL 14 BIS GELIJKGESTELDE LEVERANCIER – SCENARIO’S	90
5.1	GELIJKGESTELDE LEVERANCIER DIE GOEDERENLEVERINGEN BINNEN DE EU FACILITEERT	90
5.2	GELIJKGESTELDE LEVERANCIER DIE AFSTANDSVERKOPEN VAN INGEVOERDE GOEDEREN FACILITEERT	97

Lijst van figuren

Figuur 1: goederenleveringen die onder de bepaling inzake de gelijkgestelde leverancier vallen	13
Figuur 2: gevolgen van het model van de gelijkgestelde leverancier	14
Figuur 3: boekhoudkundige verplichtingen van elektronische interfaces	33
Figuur 4: IOSS-regeling.....	63
Figuur 5: IOSS-douaneprocedure	65
Figuur 6: overzicht van invoerregeling	67
Figuur 7: overzicht van de bijzondere regeling	87

Lijst van tabellen

Tabel 1: facturering.....	16
Tabel 2: boekhoudkundige verplichtingen van de gelijkgestelde leverancier bij gebruik van een van de bijzondere regelingen.....	29
Tabel 3: overzicht van de wijzigingen in de bijzondere regelingen per 1 juli 2021.....	34
Tabel 4: overzicht van bijzondere regelingen	35
Tabel 5: drempel voor de plaats van levering of dienst (10 000 EUR)	43
Tabel 6: btw-vrijstelling voor en vanaf 1 juli 2021.....	54
Tabel 7: IOSS-registratie per type leverancier en plaats van vestiging	61

1 DE BELANGRIJKSTE ELEMENTEN VAN DE NIEUWE BTW-REGELS VANAF 1 JULI 2021

1.1 INLEIDING

Op 1 juli 2021 wordt een aantal wijzigingen van Richtlijn 2006/112/EG (de btw-richtlijn) van kracht die betrekking hebben op de btw-regels voor grensoverschrijdende e-commerceactiviteiten van business-to-consumer (b2c). De Raad heeft deze regels in december 2017 bij Richtlijn 2017/2455 en in november 2019 bij Richtlijn 2019/1995 (btw-richtlijnen inzake e-commerce) vastgesteld.

De veranderingen moeten een einde maken aan de belemmeringen voor grensoverschrijdende verkopen via internet, zoals aangekondigd in de mededeling van de Commissie “Strategie voor een digitale eengemaakte markt voor Europa”¹ uit 2015 en de mededeling van de Commissie over een actieplan betreffende de btw “Naar een gemeenschappelijke btw-ruimte in de EU — Tijd om knopen door te hakken”² uit 2016. Ze zijn met name gericht op de uitdagingen die voortvloeien uit de btw-regelingen voor afstandsverkopen van goederen en de invoer van zendingen met een geringe waarde, te weten:

- EU-bedrijven die via internet goederen aan eindverbruikers in andere lidstaten verkopen, moeten zich voor btw-doeleinden laten registreren en btw aangeven in de lidstaat van de verbruiker indien hun verkopen hoger zijn dan de drempel voor afstandsverkopen, d.w.z. 35 000/100 000 EUR. Dit brengt grote administratieve lasten met zich mee voor handelaars en belemmert de ontwikkeling van de onlinehandel binnen de EU;
- aangezien btw-vrijstelling wordt verleend voor de invoer van goederen van geringe waarde tot maximaal 22 EUR en deze vrijstelling tot onrechtmatige praktijken leidt, lopen de lidstaten een deel van hun belastinginkomsten mis;
- aangezien niet-EU-bedrijven die goederen uit derde landen aan consumenten in de EU verkopen, btw-vrije leveringen in de EU kunnen verrichten en zich niet voor de btw hoeven te registreren, profiteren zij van een duidelijk commercieel voordeel ten opzichte van hun in de EU gevestigde concurrenten.

De nieuwe regels zorgen ervoor dat EU-bedrijven op dezelfde wijze worden behandeld als niet-EU-bedrijven die volgens de vóór juli 2021 geldende regels geen btw hoeven te heffen. Ook worden de btw-verplichtingen voor bedrijven die zich bezighouden met grensoverschrijdende e-commerce, erdoor vereenvoudigd en wordt de eengemaakte markt van de EU verder verdiept. Dit zijn de voornaamste veranderingen:

- gezien het succes van het mini-éénloketsysteem (MOSS) van de btw, dat aanbieders van telecommunicatie-, omroep- en elektronische diensten (TBE) de mogelijkheid biedt zich in een lidstaat te registreren voor de btw en in die lidstaat de in andere lidstaten

¹ COM(2015) 192 final.

² COM(2016) 148 final.

verschuldigde btw aan te geven³, wordt dit systeem uitgebreid tot andere b2c-diensten, intracommunautaire afstandsverkopen van goederen en bepaalde binnenlandse goederenleveringen. Hierdoor ontstaat dus een groter éénloketsysteem (OSS);

- de bestaande drempel voor intracommunautaire afstandsverkopen van goederen wordt afgeschaft en vervangen door een nieuwe drempel van 10 000 EUR die voor de hele EU geldt. Onder deze drempel kunnen TBE-diensten en intracommunautaire afstandsverkopen van goederen onderworpen blijven aan de btw in de lidstaat waar de belastingplichtige die deze TBE-diensten verricht, is gevestigd of waar de betrokken goederen zich op het tijdstip van vertrek van de verzending of het vervoer bevinden;
- er worden bijzondere bepalingen ingevoerd volgens welke een bedrijf dat via een elektronische interface leveringen faciliteert, voor btw-doeleinden wordt geacht die goederen zelf te hebben ontvangen en geleverd (“gelijkgestelde leverancier”);
- de btw-vrijstelling bij invoer van kleine zendingen tot maximaal 22 EUR wordt geschrapt en er wordt een nieuwe bijzondere regeling in het leven geroepen voor afstandsverkopen van uit een derdelandsgebied of een derde land ingevoerde goederen waarvan de intrinsieke waarde niet meer dan 150 EUR bedraagt. Deze wordt het éénloketsysteem voor invoer (IOSS) genoemd;
- er worden vereenvoudigingsmaatregelen ingevoerd voor afstandsverkopen van ingevoerde goederen die deel uitmaken van zendingen van maximaal 150 EUR, voor gevallen waarin het IOSS niet wordt gebruikt (bijzondere regelingen);
- er worden nieuwe boekhoudkundige voorschriften ingevoerd voor bedrijven die via een elektronische interface leveringen van goederen en diensten faciliteren, ook wanneer de elektronische interface geen gelijkgestelde leverancier is.

1.2 HANDELINGEN WAAROP DE VERANDERINGEN VAN 2021 BETREKKING HEBBEN

De nieuwe bepalingen hebben betrekking op de volgende handelingen:

- 1) afstandsverkopen van uit een derdelandsgebied of een derde land ingevoerde goederen door leveranciers en gelijkgestelde leveranciers (gedefinieerd in artikel 14, lid 4, tweede alinea, van de btw-richtlijn), met uitzondering van accijnsgoederen;
- 2) intracommunautaire afstandsverkopen van goederen door leveranciers of gelijkgestelde leveranciers (gedefinieerd in artikel 14, lid 4, eerste alinea, van de btw-richtlijn);
- 3) binnenlandse verkopen van goederen door gelijkgestelde leveranciers (zie artikel 14 bis, lid 2, van de btw-richtlijn);
- 4) diensten verricht door niet in de EU gevestigde belastingplichtigen of door in de EU, maar niet in de lidstaat van verbruik gevestigde belastingplichtigen, die worden afgenomen door niet-belastingplichtigen (eindverbruikers).

³ Zie de toelichting en gidsen van de Commissie inzake de btw-behandeling van TBE-diensten: https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/telecommunications-broadcasting-electronic-services/content/guides_en

In hoofdstuk 4 van deze toelichting is meer uitleg te vinden over de handelingen die onder punt 1 vallen. Raadpleeg hoofdstuk 3 voor meer informatie over de leveringen die onder de punten 2, 3 en 4 vallen.

1.3 TOEPASSELIJKE RECHTSHANDELINGEN

Tot de in deze toelichting genoemde rechtshandelingen behoren:

- Richtlijn 2006/112/EG van de Raad betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, zoals gewijzigd bij [Richtlijn \(EU\) 2017/2455 van de Raad](#) en [Richtlijn \(EU\) 2019/1995 van de Raad](#) (btw-richtlijn)
- Uitvoeringsverordening (EU) nr. 282/2011 van de Raad houdende vaststelling van maatregelen ter uitvoering van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, zoals gewijzigd bij [Uitvoeringsverordening \(EU\) 2017/2459 van de Raad](#) en [Uitvoeringsverordening \(EU\) 2019/2026 van de Raad](#) (btw-uitvoeringsverordening)
- Verordening (EU) nr. 904/2010 van de Raad betreffende de administratieve samenwerking en de bestrijding van fraude op het gebied van de belasting over de toegevoegde waarde zoals gewijzigd bij [Verordening \(EU\) 2017/2454 van de Raad \(verordening betreffende administratieve samenwerking\)](#)
- [Uitvoeringsverordening \(EU\) 2020/194 van de Commissie](#) van 12 februari 2020 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van Verordening (EU) nr. 904/2010 van de Raad wat betreft bijzondere regelingen voor belastingplichtigen die diensten voor niet-belastingplichtigen, afstandsverkopen van goederen en bepaalde binnenlandse goederenleveringen verrichten
- [Besluit \(EU\) 2020/1109 van de Raad](#) van 20 juli 2020 tot wijziging van Richtlijnen (EU) 2017/2455 en (EU) 2019/1995 wat betreft de data van omzetting en toepassing in respons op de COVID-19-pandemie
- [Verordening \(EU\) 2020/1108 van de Raad](#) van 20 juli 2020 tot wijziging van Verordening (EU) 2017/2454 wat betreft de toepassingsdata in respons op de COVID-19-pandemie
- [Uitvoeringsverordening \(EU\) 2020/1112 van de Raad](#) van 20 juli 2020 tot wijziging van Uitvoeringsverordening (EU) 2019/2026 wat betreft de toepassingsdata in respons op de COVID-19-pandemie
- [Uitvoeringsverordening \(EU\) 2020/1318 van de Commissie](#) van 22 september 2020 tot wijziging van Uitvoeringsverordeningen (EU) 2020/21 en (EU) 2020/194 wat de toepassingsdata in respons op de COVID-19-pandemie betreft

1.4 VERKLARENDE WOORDENLIJST

Accijnsgoederen: producten die aan de geharmoniseerde accijns zijn onderworpen, zoals alcohol, tabak en energie.

Afstandsverkopen van goederen: intracommunautaire afstandsverkopen van goederen en afstandsverkopen van uit een derdelandsgebied of een derde land ingevoerde goederen zoals gedefinieerd in artikel 14, lid 4, van de btw-richtlijn.

B2c-leveringen en -diensten (business-to-consumer): prestaties aan eindverbruikers, die de in paragraaf 1.2 vermelde handelingen omvatten (nader beschreven in deze toelichting). Een gebruiker kan in deze toelichting ook een afnemer worden genoemd.

Bijzondere regelingen: hiertoe behoren de niet-Unieregeling, de Unieregeling en de invoerregeling.

De “niet-Unieregeling” is de bijzondere regeling voor diensten die worden verricht door niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtigen zoals bedoeld in titel XII, hoofdstuk 6, afdeling 2, van de btw-richtlijn. Meer uitleg is te vinden in hoofdstuk 3.

De “Unieregeling” is de bijzondere regeling voor intracommunautaire afstandsverkopen van goederen, voor door elektronische interfaces gefaciliteerde leveringen van goederen binnen een lidstaat en voor diensten verricht door in de Gemeenschap maar niet in de lidstaat van gebruik gevestigde belastingplichtigen, zoals bedoeld in titel XII, hoofdstuk 6, afdeling 3, van de btw-richtlijn. Meer uitleg is te vinden in hoofdstuk 3. De “invoerregeling” is de bijzondere regeling voor afstandsverkopen van uit een derdelandsgebied of een derde land ingevoerde goederen zoals bedoeld in titel XII, hoofdstuk 6, afdeling 4, van de btw-richtlijn. Meer uitleg is te vinden in hoofdstuk 4.

Derdelandsgebieden en derde landen: “derdelandsgebieden” zijn de gebieden die in artikel 6 van de btw-richtlijn worden genoemd en een “derde land” is elke staat of elk grondgebied waarop het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie niet van toepassing is (zie artikel 5 van de btw-richtlijn). Op het moment van publicatie van deze toelichting zijn de volgende derdelandsgebieden opgenomen in artikel 6: de berg Athos; de Canarische Eilanden; de Franse gebieden Guadeloupe, Frans-Guyana, Martinique, Réunion, Saint-Barthélemy en Saint-Martin; de Ålandseilanden; Campione d'Italia; de Italiaanse wateren van het meer van Lugano; het eiland Helgoland; het gebied Büsingen; Ceuta; Melilla; Livigno.

Elektronische interface: moet worden opgevat als een breed begrip dat twee onafhankelijke systemen of een systeem en de eindgebruiker in staat stelt te communiceren met behulp van een apparaat of programma. Bij een elektronische interface kan het gaan om een website, portaal, gateway, marktplaats, applicatieprogramma-interface (API) enz.

In het kader van deze toelichting kan hiermee, wanneer wordt verwezen naar een elektronische interface, afhankelijk van de context, de elektronische interface worden bedoeld zoals hierboven gedefinieerd of een belastingplichtige die een elektronische interface beheert.

EU-lidstaten: de landen binnen de EU waar deze btw-regels van toepassing zijn. Dit zijn België, Bulgarije, Tsjechië, Denemarken, Duitsland, Estland, Ierland, Griekenland, Spanje, Frankrijk, Kroatië, Italië, Cyprus, Letland, Litouwen, Luxemburg, Hongarije, Malta, Nederland, Oostenrijk, Polen, Portugal, Roemenië, Slovenië, Slowakije, Finland en Zweden.

Fiscaal vertegenwoordiger: een in de Gemeenschap gevestigde persoon die door een leverancier of dienstverlener is aangewezen als de persoon die gehouden is tot betaling van de btw en die verantwoordelijk is voor de naleving van de btw-verplichtingen.

Fulfilmentdiensten: aan leveranciers van goederen verleende diensten die bestaan in de opslag van goederen in een magazijn, de voorbereiding van bestellingen en de verzending van de goederen uit het magazijn.

Gelijkgestelde leverancier: de belastingplichtige die geacht wordt de goederen van de onderliggende leverancier te ontvangen en de goederen aan de eindverbruiker te leveren. Bijgevolg heeft een gelijkgestelde leverancier dezelfde rechten en plichten voor btw-doeleinden als de leverancier. In de context van deze toelichting is de gelijkgestelde leverancier de belastingplichtige die via een elektronische interface leveringen faciliteert overeenkomstig artikel 14 bis van de btw-richtlijn (zie paragraaf 2.12.1 van hoofdstuk 2).

Goederen van geringe waarde: goederen die deel uitmaken van zendingen waarvan de intrinsieke waarde bij invoer niet meer dan 150 EUR bedraagt (met uitzondering van accijnsproducten).

Intrinsieke waarde:

a) voor handelsgoederen: de prijs van de goederen zelf bij verkoop voor uitvoer naar het douanegebied van de Unie, met uitzondering van vervoers- en verzekeringskosten, tenzij deze in de prijs zijn begrepen en niet afzonderlijk op de factuur zijn vermeld, en met uitzondering van alle andere belastingen en heffingen zoals te constateren door de douaneautoriteiten op basis van relevante documenten;

b) voor goederen zonder handelskarakter: de prijs die voor de goederen zelf zou zijn betaald als zij waren verkocht voor uitvoer naar het douanegebied van de Unie.

Leverancier/dienstverlener: de belastingplichtige die binnen de EU goederen of diensten rechtstreeks aan afnemers verkoopt of die rechtstreeks aan afnemers afstandsverkoop van uit een derdelandsgebied of een derde land ingevoerde goederen verricht zonder facilitering van de levering via een elektronische interface.

Niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige: een belastingplichtige die de zetel van zijn bedrijfsuitoefening niet op het grondgebied van de Gemeenschap heeft gevestigd noch daar over een vaste inrichting beschikt.

Onderliggende leverancier: de belastingplichtige die goederen levert of afstandsverkoop van uit een derdelandsgebied of een derde land ingevoerde goederen verricht via een elektronische interface (zie paragraaf 2.1 van hoofdstuk 2).

Tussenpersoon: een in de Gemeenschap gevestigde persoon die door een leverancier of een gelijkgestelde leverancier die afstandsverkoop van uit een derdelandsgebied of een derde land ingevoerde goederen verricht, is aangewezen als de persoon die gehouden is tot betaling van de btw en die verantwoordelijk is voor het nakomen van de verplichtingen van het éénloketsysteem voor invoer.

Zending: gezamenlijk verpakte goederen die gelijktijdig door dezelfde leverancier of onderliggende leverancier naar dezelfde geadresseerde worden verzonden en die onder dezelfde vervoersovereenkomst vallen.

2 ROLLEN VAN ELEKTRONISCHE INTERFACES

2.1 DE ELEKTRONISCHE INTERFACE IS EEN GELIJKGESTELDE LEVERANCIER — ARTIKEL 14 BIS VAN RICHTLIJN 2006/112/EG

2.1.1 Toepasselijke bepalingen

De toepasselijke bepalingen zijn te vinden in de btw-richtlijn en in de btw-uitvoeringsverordening.

Btw-richtlijn

- Artikel 14, artikel 14 bis
- Artikel 31–33
- Artikel 36 ter
- Artikel 66 bis
- Artikel 136 bis
- Artikel 169
- Artikel 205
- Artikel 219 bis–221
- Artikel 242, artikel 242 bis

Btw-uitvoeringsverordening

- Artikel 5 ter
- Artikel 5 quater
- Artikel 5 quinquies
- Artikel 41 bis
- Artikel 54 ter
- Artikel 54 quater
- Artikel 63 quater

2.1.2 Waarom is artikel 14 bis ingevoerd?

Om een doelmatige en doeltreffende inning van de btw te waarborgen en tegelijkertijd de administratieve lasten voor leveranciers, belastingdiensten en consumenten te verminderen. Belastingplichtigen die via een elektronische interface (EI) afstandsverkopen van goederen faciliteren, worden betrokken bij de inning van de btw op die verkopen. In dit verband is er in de btw-richtlijn een nieuwe wettelijke bepaling (artikel 14 bis) opgenomen die erin voorziet dat deze belastingplichtigen worden geacht in bepaalde omstandigheden de leveringen zelf te verrichten en gehouden zijn tot de betaling van de btw voor deze verkopen (de bepaling inzake de gelijkgestelde leverancier).

2.1.3 Welke handelingen vallen onder de bepaling inzake de gelijkgestelde leverancier?

De belastingplichtige die via een elektronische interface, zoals een marktplaats, platform, portaal of soortgelijk middel⁴ de levering van goederen faciliteert, is de gelijkgestelde leverancier in het geval van:

- 1) afstandsverkopen van uit een derdelandsgebied of een derde land ingevoerde goederen in zendingen met een intrinsieke waarde van niet meer dan 150 EUR, vaak aangeduid als goederen van geringe waarde — artikel 14 bis, lid 1, of
- 2) goederenleveringen binnen de Gemeenschap door een niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige aan een niet-belastingplichtige; zowel binnenlandse leveringen als intracommunautaire afstandsverkopen van goederen vallen hieronder — artikel 14 bis, lid 2.

Met andere woorden: de belastingplichtige die via een elektronische interface de levering faciliteert, wordt een gelijkgestelde leverancier voor leveringen van het volgende via zijn elektronische interface:

- goederen in zendingen met een intrinsieke waarde van niet meer dan 150 EUR, geleverd aan een afnemer in de EU en ingevoerd in de EU, ongeacht of de onderliggende leverancier / verkoper in of buiten de EU is gevestigd;
- goederen die reeds in de EU in het vrije verkeer waren gebracht en goederen die zich in de EU bevinden, waarbij die goederen worden geleverd aan afnemers in de EU, ongeacht de waarde ervan, wanneer de onderliggende leverancier / verkoper niet in de EU is gevestigd⁵.

Bijgevolg wordt de belastingplichtige die via een elektronische interface de levering faciliteert, geen gelijkgestelde leverancier voor handelingen in verband met het volgende:

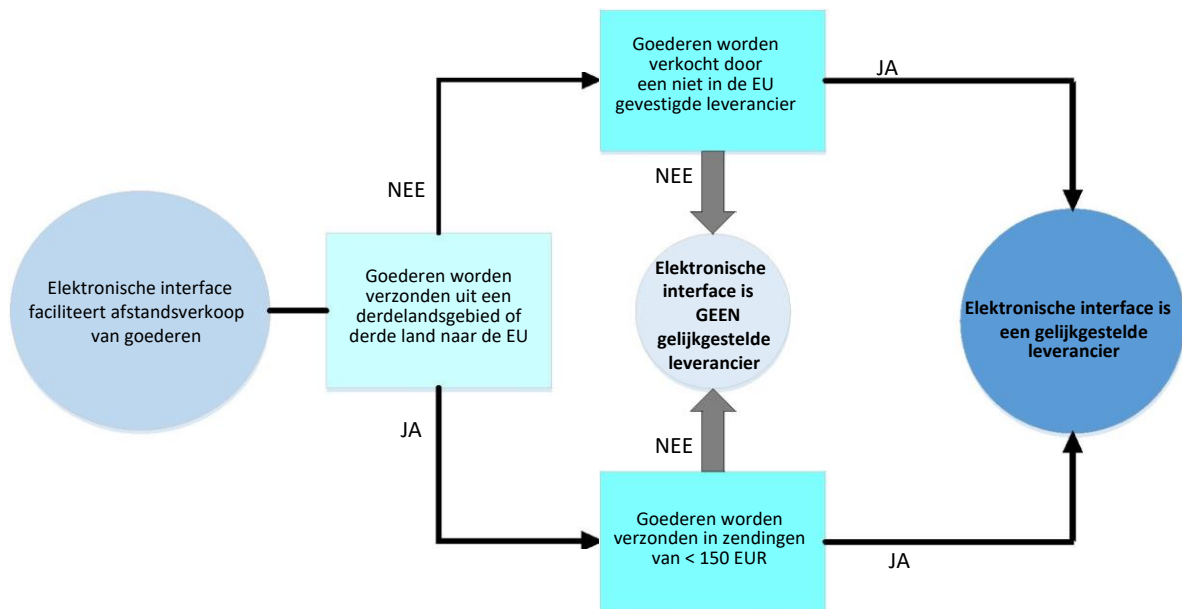
- in de EU ingevoerde goederen in zendingen met een intrinsieke waarde van meer dan 150 EUR, ongeacht waar de onderliggende leverancier / verkoper is gevestigd;
- goederen die reeds in de EU in het vrije verkeer waren gebracht en goederen die zich in de EU bevinden en die worden geleverd aan afnemers in de EU, ongeacht de waarde ervan, wanneer de onderliggende leverancier / verkoper in de EU is gevestigd.

Dit wordt in figuur 1 hieronder samengevat.

⁴ De term “soortgelijk middel” heeft betrekking op alle bestaande en toekomstige technologieën die het mogelijk maken om de verkoop op elektronische wijze tot stand te brengen.

⁵ Goederen die in een douane-entrepot in de EU worden opgeslagen, bevinden zich reeds op het grondgebied van de EU en kunnen dus niet worden beschouwd als uit een derde land of een derdelandsgebied te zijn verzonden, zoals vereist is om onder het begrip “afstandsverkopen van ingevoerde goederen” te vallen.

Figuur 1: goederenleveringen die onder de bepaling inzake de gelijkgestelde leverancier vallen

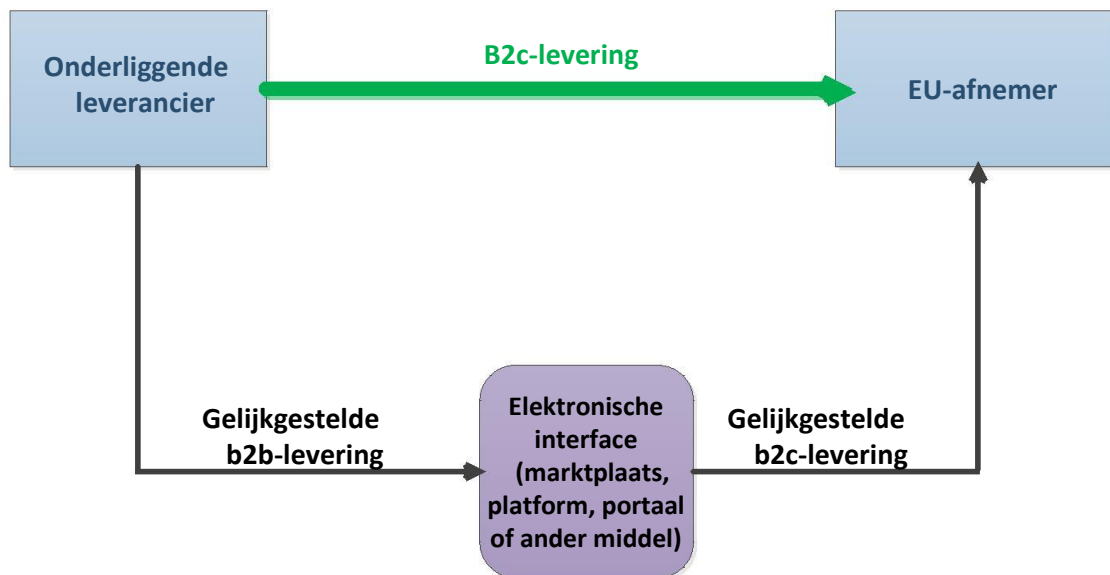

2.1.4 Wat doet artikel 14 bis?

Het nieuwe artikel 14 bis, waarbij voor btw-doeleinden een fictie wordt ingevoerd ("de bepaling inzake de gelijkgestelde leverancier"), bepaalt dat de belastingplichtige die de levering faciliteert, wordt geacht de goederen zelf te hebben ontvangen en geleverd (de zogenoemde gelijkgestelde leverancier). Dit betekent dat de enkele levering van de leverancier (de zogenoemde onderliggende leverancier) die via een elektronische interface goederen aan de eindverbruiker verkoopt (b2c-levering), in twee leveringen wordt opgesplitst:

- 1) een levering van de onderliggende leverancier aan de elektronische interface (gelijkgestelde b2b-levering (business-to-business)), die wordt behandeld als een levering zonder vervoer, en
- 2) een levering van de elektronische interface aan de afnemer (gelijkgestelde b2c-levering), de levering waaraan het vervoer wordt toegerekend.

Figuur 2: gevolgen van het model van de gelijkgestelde leverancier

Uit deze bepaling inzake de gelijkgestelde leverancier vloeit voort dat de belastingplichtige die via een elektronische interface de levering faciliteert, voor btw-doeleinden wordt behandeld als de feitelijke leverancier van de goederen. Dit betekent dat hij voor btw-doeleinden wordt geacht de goederen van de onderliggende leverancier te hebben gekocht en deze te hebben doorverkocht aan de afnemer.

2.1.4.1. Welke verplichtingen inzake btw-facturering gelden er voor deze leveringen?

Wat betreft levering 1) — de levering van de onderliggende leverancier aan de elektronische interface (gelijkgestelde b2b-levering):

de gelijkgestelde b2b-levering kan zijn:

a) een afstandsverkoop van ingevoerde goederen (artikel 14 bis, lid 1)⁶

Aangezien een dergelijke levering buiten de EU plaatsvindt, zijn de btw-regels van de EU niet van toepassing op deze gelijkgestelde b2b-levering. Er gelden derhalve geen verplichtingen inzake btw-facturering in de EU voor de onderliggende leverancier.

b) een goederenlevering binnen de EU (artikel 14 bis, lid 2)

De onderliggende leverancier moet een btw-factuur uitreiken aan de gelijkgestelde leverancier overeenkomstig de regels van de lidstaat waar de levering plaatsvindt.

⁶ Zie de scenario's voor de toepassing van artikel 14 bis, lid 1, in hoofdstuk 5 van de toelichting.

Deze gelijkgestelde b2b-levering is vrijgesteld van btw met recht op aftrek voor de onderliggende leverancier (artikel 136 bis en artikel 169, onder b), van de btw-richtlijn). Hoewel de btw-richtlijn de lidstaten de mogelijkheid biedt om belastingplichtigen vrij te stellen van de verplichting om een factuur uit te reiken in het geval van vrijgestelde leveringen (artikel 220, lid 2, van de btw-richtlijn), bestaat een dergelijke mogelijkheid niet voor deze specifieke levering. Voor deze gelijkgestelde b2b-transacties kunnen regelingen voor facturering door de afnemer worden gebruikt. De geldende regels inzake facturering door de afnemer zijn die van de lidstaat waar de levering plaatsvindt.

Wat betreft levering 2) — de levering van de elektronische interface aan de afnemer (gelijkgestelde b2c-levering):

de gelijkgestelde b2c-levering kan zijn:

a) een afstandsverkoop van ingevoerde goederen (artikel 14 bis, lid 1)

De bepalingen van de btw-wetgeving van de EU met betrekking tot facturering zijn van toepassing op deze gelijkgestelde levering, mits de plaats van levering van de afstandsverkoop van ingevoerde goederen zich in de EU bevindt. In de btw-richtlijn wordt bepaald dat er geen verplichting tot het uitreiken van een btw-factuur bestaat voor b2c-leveringen en dus ook niet voor deze gelijkgestelde b2c-levering. De lidstaten kunnen echter toch de verplichting opleggen om voor btw-doeleinden een factuur uit te reiken voor deze levering (artikel 221 van de btw-richtlijn). Daarnaast kunnen de douaneautoriteiten ondersteunende inklaringsdocumenten verlangen, waartoe doorgaans een handelsfactuur behoort.

Indien een factuur wordt uitgereikt en de elektronische interface gebruikmaakt van de bijzondere regeling, gelden de factureringsregels van de lidstaat van identificatie (artikel 219 bis van de btw-richtlijn). Indien geen gebruik wordt gemaakt van de bijzondere regeling, gelden de factureringsregels van de lidstaat waar de afstandsverkoop van ingevoerde goederen wordt geacht plaats te vinden. De elektronische interface moet op de goederenlevering de btw heffen die van toepassing is in de lidstaat van verbruik en deze btw afdragen aan de belastingdienst in die lidstaat. Het IOSS-identificatienummer van de elektronische interface mag niet op de factuur worden vermeld, aangezien de communicatie van het IOSS-nummer tot het noodzakelijke minimum beperkt moet blijven.

b) een goederenlevering binnen de EU (artikel 14 bis, lid 2)

Deze situatie omvat zowel binnenlandse goederenleveringen als intracommunautaire afstandsverkopen van goederen door de elektronische interface⁷ die optreedt als gelijkgestelde leverancier.

Wat binnenlandse leveringen door de elektronische interface betreft, bestaat er meestal geen factureringsplicht voor deze gelijkgestelde b2c-levering. Een lidstaat van verbruik kan echter toch de verplichting opleggen om voor btw-doeleinden een factuur uit te reiken voor deze levering (artikel 221 van de btw-richtlijn). Indien een factuur wordt uitgereikt en de elektronische interface gebruikmaakt van de bijzondere regeling voor deze binnenlandse b2c-levering, gelden de factureringsregels van de lidstaat van identificatie (artikel 219 bis van de btw-richtlijn). Indien geen gebruik wordt gemaakt van de bijzondere regeling, gelden de factureringsregels van de lidstaat waar de levering plaatsvindt.

⁷ Zie de scenario's voor de toepassing van artikel 14 bis, lid 2, in hoofdstuk 5 van de toelichting.

Wat afstandsverkoop van goederen binnen de EU betreft, bestaat er bij gebruikmaking van de Unieregeling geen wettelijke factureringsplicht voor deze b2c-levering (artikel 220, lid 1, punt 2, van de btw-richtlijn⁸). Indien de elektronische interface een factuur uitreikt, gelden de factureringsregels van de lidstaat waar de elektronische interface gebruikmaakt van de bijzondere regeling, d.w.z. de lidstaat van identificatie (artikel 219 bis van de btw-richtlijn). Wanneer geen gebruik wordt gemaakt van de Unieregeling, moet de elektronische interface een factuur uitreiken aan de afnemer, waarbij de factureringsregels worden gevolgd van de lidstaat waar de levering plaatsvindt.

Ongeacht of er al dan niet gebruik wordt gemaakt van de Unieregeling, moet de elektronische interface op de geleverde goederen de btw heffen die van toepassing is in de lidstaat van verbruik en deze btw afdragen aan de belastingdienst.

Tabel 1 hieronder bevat een overzicht van de verschillende factureringsverplichtingen.

Tabel 1: facturering

Leveringen		Factureringsplicht volgens de btw-richtlijn?	Kunnen lidstaten factureringsplicht opleggen?	De factureringsregels van welke lidstaat?
Gelijk-gestelde b2b-levering	Een afstandsverkoop van ingevoerde goederen (artikel 14 bis, lid 1)	Niet van toepassing* * Handelsfactuur voor inklaring	Niet van toepassing	Niet van toepassing
	Een goederenlevering binnen de EU (artikel 14 bis, lid 2)	JA	Niet van toepassing	Lidstaat waar de levering plaatsvindt
Gelijk-gestelde b2c-levering	Een afstandsverkoop van ingevoerde goederen (artikel 14 bis, lid 1) <u>die in de EU plaatsvindt</u>	NEE* * Handelsfactuur voor inklaring	JA	a) Gebruik van de bijzondere regeling — lidstaat van identificatie b) Geen gebruik van de bijzondere regeling — lidstaat waar de afstandsverkoop van ingevoerde goederen plaatsvindt
	Een goederenlevering binnen de EU (artikel 14 bis, lid 2): 1) binnenlandse levering door EI 2) afstands-verkoop van goederen binnen de EU door EI	1) NEE 2) a) Gebruik van de bijzondere regeling — NEE b) Geen gebruik van de bijzondere regeling — JA	1) JA 2) a) NEE b) JA	a) Gebruik van de bijzondere regeling — lidstaat van identificatie b) Geen gebruik van de bijzondere regeling — lidstaat waar de afstandsverkoop van ingevoerde goederen

⁸ Rectificatie van Richtlijn (EU) 2017/2455 van de Raad van 5 december 2017 tot wijziging van Richtlijn 2006/112/EG en Richtlijn 2009/132/EG (PB L 348 van 29.12.2017).

				plaatsvindt
--	--	--	--	-------------

2.1.5 Is de elektronische interface een gelijkgestelde leverancier voor alle door hem gefaciliteerde verkopen?

Of de elektronische interface een goederenlevering faciliteert en derhalve een gelijkgestelde leverancier is, moet per transactie worden beoordeeld, rekening houdend met de in de volgende paragrafen vermelde criteria. Bijgevolg kan de elektronische interface worden geacht enkele leveringen te faciliteren en derhalve voor die goederenleveringen een gelijkgestelde leverancier zijn, en tegelijkertijd betrokken zijn bij andere leveringen waarvoor hij geen gelijkgestelde leverancier is.

Een elektronische interface kan bijvoorbeeld betrokken zijn bij: 1) leveringen van goederen in zendingen met een intrinsieke waarde van meer dan 150 EUR die in de EU moeten worden ingevoerd, waarvoor hij geen gelijkgestelde leverancier is, en 2) leveringen van goederen (die al in het vrije verkeer in de EU zijn) binnen de EU door een niet in de EU gevestigde onderliggende leverancier / verkoper, waarvoor de marktplaats een gelijkgestelde leverancier is.

2.1.6 Wanneer faciliteert de belastingplichtige de levering wel en wanneer niet?

In artikel 5 ter van de btw-uitvoeringsverordening wordt verduidelijkt wanneer een belastingplichtige moet worden geacht de levering van goederen te faciliteren met het oog op de toepassing van de bepaling inzake de gelijkgestelde leverancier.

Onder “faciliteren” wordt verstaan het gebruik van een elektronische interface om een afnemer en een leverancier die goederen te koop aanbiedt via de elektronische interface met elkaar in contact te brengen, resulterend in een goederenlevering via die elektronische interface aan die afnemer. Met andere woorden, de verkoop-aankoop van de verkoper aan de afnemer wordt gerealiseerd/gesloten met behulp van de belastingplichtige die de elektronische interface aanbiedt. Het begrip omvat situaties waarin afnemers het aankoopproces in gang zetten of een bod uitbrengen om goederen te kopen, en onderliggende leveranciers het bod aanvaarden via de elektronische interface. Over het algemeen blijkt dit bij e-commerciële transacties uit het feit dat de werkelijke bestelling en de afrekening door of met behulp van de elektronische interface worden uitgevoerd. Daarnaast betekent “resulterend in een goederenlevering via die elektronische interface” dat een transactie wordt gesloten op de elektronische interface (website, portaal, gateway, marktplaats, applicatieprogramma-interface (API) of soortgelijk middel). Dit wordt echter niet bepaald door de fysieke levering van de goederen, die al dan niet kan worden geregeld/uitgevoerd door de belastingplichtige die de elektronische interface aanbiedt.

Een belastingplichtige, d.w.z. een elektronische interface, wordt **niet** geacht de levering te faciliteren indien:

- a) hij noch direct, noch indirect een van de algemene voorwaarden bepaalt waaronder de goederenlevering wordt verricht (zie paragraaf 2.1.6.1); en
- b) hij noch direct, noch indirect betrokken is bij het verlenen van goedkeuring om de afnemer te factureren voor de gedane betaling (zie paragraaf 2.1.6.2); en
- c) hij noch direct, noch indirect betrokken is bij de bestelling of de levering van de goederen (zie paragraaf 2.1.6.3).

Een belastingplichtige moet aan al deze voorwaarden tegelijkertijd voldoen om te worden geacht de levering niet te faciliteren. Dus ook als een belastingplichtige slechts een van de bovengenoemde activiteiten verricht, kan hij nog steeds worden geacht de goederenlevering te faciliteren.

De bepaling inzake de gelijkgestelde leverancier is ook niet van toepassing op de volgende activiteiten (zie paragraaf 2.1.7 voor meer informatie):

- a) de verwerking van betalingen met betrekking tot de levering van goederen;
- b) het aanbieden van of het reclame maken voor goederen;
- c) het doorgeleiden of overbrengen van afnemers naar andere elektronische interfaces waar goederen worden aangeboden voor verkoop, zonder verdere tussenkomst bij de levering.

2.1.6.1 Wanneer bepaalt de elektronische interface een van de algemene voorwaarden van de levering?

a) Het begrip “de algemene voorwaarden bepalen”

Overeenkomstig artikel 5 ter, alinea 2, onder a), van de btw-uitvoeringsverordening geldt dat indien de belastingplichtige die de elektronische interface aanbiedt, direct of indirect een van de algemene voorwaarden bepaalt waaronder de levering wordt verricht, hij wordt geacht die goederenlevering te faciliteren en wordt behandeld als gelijkgestelde leverancier.

Onder de algemene voorwaarden moet worden verstaan de rechten en plichten van de onderliggende leverancier en de afnemer in verband met de levering, zoals de prijs, het soort of de aard van de goederen, regelingen voor betaling, levering of eventuele garanties. Zij hebben ook betrekking op de voorwaarden voor zowel de onderliggende leverancier als de afnemer om gebruik te maken van de website / het platform (waaronder voorwaarden om een account aan te maken op de website / het platform).

Aangezien in de bepaling wordt verwezen naar een van de, direct of indirect te bepalen, algemene voorwaarden, moet het begrip ruim worden geïnterpreteerd. Het moet betrekking hebben op veel verschillende belastingplichtigen die een marktplaats, platform, portaal of soortgelijk bedrijfsmodel aanbieden dat bestaat of nieuw is in de onlinehandel of e-commerce.

Het gebruik van “indirect” en “een van de” bij het bepalen van de algemene voorwaarden waaronder de goederenlevering wordt verricht, is bedoeld om de kunstmatige opsplitsing van de rechten en plichten tussen de elektronische interface en de onderliggende leveranciers te voorkomen. De aanwijzing dat de verkoper (onderliggende leverancier) verantwoordelijk is voor de via een marktplaats/platform verkochte goederen of dat de overeenkomst wordt gesloten tussen de onderliggende leverancier en de afnemer is bijvoorbeeld niet voldoende om de belastingplichtige die de elektronische interface aanbiedt, te ontheffen van de btw-verplichtingen als gelijkgestelde leverancier.

Het begrip gaat dus verder dan de contractuele relatie en houdt rekening met de economische realiteit en met name de door de elektronische interfaces uitgeoefende invloed op of geleverde bijdrage aan de feitelijke goederenlevering.

b) Voorbeelden van activiteiten die onder dit begrip vallen

Verschillende elementen/kenmerken kunnen erop wijzen dat een belastingplichtige die een elektronische interface aanbiedt, de algemene voorwaarden bepaalt. Om tot een definitieve conclusie te komen, moeten alle kenmerken van de levering in aanmerking worden genomen. Hieronder volgen echter enkele voorbeelden (niet cumulatief en niet uitputtend) van activiteiten die erop wijzen dat de belastingplichtige die een elektronische interface aanbiedt, direct of indirect de algemene voorwaarden bepaalt:

- de elektronische interface is eigenaar van of beheert het technische platform voor de levering van goederen;
- de elektronische interface bepaalt regels voor het aanbieden en verkopen van goederen via zijn platform;
- de elektronische interface is eigenaar van klantgegevens in verband met de levering;
- de elektronische interface voorziet in een technische oplossing voor het opnemen van bestellingen of het in gang zetten van het aankoopproces (bv. door de goederen in een winkelwagen te plaatsen);
- de elektronische interface organiseert/beheert de communicatie van het aanbod, de aanvaarding van de bestelling of de betaling voor de goederen;
- de elektronische interface bepaalt voorwaarden waaronder de leverancier of afnemer verantwoordelijk is voor de betaling van de kosten in verband met het terugzenden van goederen;
- de elektronische interface legt een of meer specifieke betaalmethoden, opslag- of fulfilmentvoorwaarden of methoden voor verzending of levering op aan de onderliggende leverancier die moeten worden gebruikt om de handeling te volbrengen;
- de elektronische interface heeft het recht de betaling van de afnemer te verwerken of in te houden van de onderliggende leverancier of om anderszins de toegang tot tegoeden te beperken;
- de elektronische interface kan de verkoop zonder toestemming of goedkeuring van de onderliggende leverancier crediteren indien de goederen niet naar behoren werden ontvangen;
- de elektronische interface biedt klantenservice, hulp bij het terugzenden of omruilen van goederen, of procedures voor klachtenafhandeling en geschillenbeslechting voor leveranciers en/of hun afnemers;
- de elektronische interface heeft het recht om de prijs vast te stellen waartegen de goederen worden verkocht, bijvoorbeeld door korting aan te bieden via een loyaliteitsprogramma, heeft controle over of oefent invloed uit op de prijsstelling.

2.1.6.2 *Wanneer is de elektronische interface betrokken bij het verlenen van goedkeuring om de afnemer te factureren voor de gedane betaling?*

a) Het begrip “het verlenen van goedkeuring om te factureren”

Overeenkomstig artikel 5 ter, alinea 2, onder b), van de btw-uitvoeringsverordening geldt dat indien de belastingplichtige die een elektronische interface aanbiedt, direct of indirect betrokken is bij het verlenen van goedkeuring om de afnemer te factureren voor de gedane betaling, hij wordt geacht de goederenlevering te faciliteren en onder de bepaling inzake de gelijkgestelde leverancier valt.

Het begrip “het verlenen van goedkeuring om te factureren” heeft betrekking op de situatie waarin de elektronische interface kan beïnvloeden of, wanneer en onder welke voorwaarden de afnemer betaalt. De elektronische interface verleent goedkeuring voor de betaling wanneer hij besluit dat de rekening, bankpas of dergelijke van de afnemer kan worden gedebiteerd/belast als betaling voor de levering of wanneer hij betrokken is bij de ontvangst van het bericht van goedkeuring voor de betaling of de verbintenis tot betaling van de afnemer. Dit begrip betekent niet dat de elektronische interface daadwerkelijk de betaling moet innen of ontvangen, of dat hij betrokken moet zijn bij elke stap van het betalingsproces.

b) Voorbeelden van activiteiten die onder dit begrip vallen

Verschillende elementen/kenmerken kunnen erop wijzen dat een elektronische interface goedkeuring verleent om te factureren. Om tot een definitieve conclusie te komen, moeten alle kenmerken van de levering in aanmerking worden genomen. Hieronder volgen echter enkele voorbeelden (niet cumulatief en niet uitputtend) van activiteiten die erop wijzen dat de elektronische interface betrokken is bij het verlenen van goedkeuring om de afnemer te factureren voor de gedane betaling:

- de elektronische interface versterkt de afnemer informatie over de betaling, zoals de te betalen prijs, de bestanddelen ervan, eventuele bijkomende kosten, de betalingstermijn, betaalmethoden enz.;
- de elektronische interface zet het proces door middel waarvan de afnemer wordt gefactureerd, in gang;
- de elektronische interface verzamelt/ontvangt betaalgegevens/-informatie van de klant, zoals creditcard-/debitcardnummer, geldigheid van de kaart, beveiligingscode, naam en/of rekeningnummer van de houder, informatie over een digitale- of cryptovalutarekening, informatie over een digitale portemonnee enz.;
- de elektronische interface int het geld voor de geleverde goederen en maakt dit vervolgens over naar de onderliggende leverancier;
- de elektronische interface koppelt de afnemer aan een derde partij die de betaling verwerkt volgens de instructies van de elektronische interface (activiteiten van een belastingplichtige die enkel de betaling verwerkt zonder andere betrokkenheid bij de levering zijn uitgesloten van de bepaling inzake de gelijkgestelde leverancier – zie paragraaf 2.1.7).

2.1.6.3 *Wanneer is de elektronische interface betrokken bij de bestelling of de levering van goederen?*

a) Het begrip “betrokken zijn bij de bestelling of de levering van goederen”

Overeenkomstig artikel 5 ter, alinea 2, onder c), van de btw-uitvoeringsverordening geldt dat indien de belastingplichtige die een elektronische interface aanbiedt, direct of indirect betrokken is bij de bestelling of de levering van de goederen, hij de goederenlevering faciliteert en onder de bepaling inzake de gelijkgestelde leverancier valt.

Het begrip “betrokken zijn bij de bestelling of de levering van goederen” moet ruim worden geïnterpreteerd.

De betrokkenheid bij de bestelling van goederen betekent niet noodzakelijk dat de elektronische interface betrokken is bij het genereren van de aankooporder, maar heeft betrekking op situaties waarin de elektronische interface de bestelling van goederen op een of andere manier kan beïnvloeden.

Het begrip “betrokken zijn bij de levering van goederen” is niet beperkt tot de fysieke levering van goederen, die al dan niet door of voor rekening van de elektronische interface kan worden geregeld/verricht. Het heeft betrekking op situaties waarin de elektronische interface de levering van goederen op een of andere manier kan beïnvloeden.

b) Voorbeelden van activiteiten die onder dit begrip vallen

Verschillende elementen/kenmerken kunnen erop wijzen dat een belastingplichtige die een elektronische interface aanbiedt, betrokken is bij de bestelling of de levering van goederen. Om tot een definitieve conclusie te komen, moeten alle kenmerken van de levering in aanmerking worden genomen. Hieronder volgen echter enkele voorbeelden (niet cumulatief en niet uitputtend) van activiteiten die erop wijzen dat de elektronische interface betrokken is bij de bestelling of de levering van goederen:

- de elektronische interface voorziet in het technische hulpmiddel om de bestelling van de afnemer aan te nemen (meestal de winkelwagen / afrekening);
- de elektronische interface verstrekt de afnemer en de onderliggende leverancier de bevestiging en/of de gegevens van de bestelling;
- de elektronische interface berekent de onderliggende leverancier een vergoeding of commissie op basis van de waarde van de bestelling;
- de elektronische interface geeft goedkeuring om met de levering van de goederen te beginnen / geeft de onderliggende leverancier of een derde opdracht om de goederen te leveren;
- de elektronische interface verleent fulfilmentdiensten aan de onderliggende leverancier;
- de elektronische interface regelt de levering van de goederen;
- de elektronische interface verstrekt de afnemer gegevens met betrekking tot de levering.

2.1.7 Activiteiten waarop de bepaling inzake de gelijkgestelde leverancier niet van toepassing is

Artikel 5 ter van de btw-uitvoeringsverordening omvat een beperkte lijst van activiteiten waarop de bepaling inzake de gelijkgestelde leverancier niet van toepassing is. Indien de elektronische interface **uitsluitend** een of meer van de in de lijst vermelde activiteiten of een combinatie ervan verricht, wordt hij niet behandeld als gelijkgestelde leverancier. Deze activiteiten zijn:

- a) de verwerking van betalingen met betrekking tot de levering van goederen, en/of
- b) het aanbieden van of het reclame maken voor goederen, en/of
- c) het doorgeleiden of overbrengen van afnemers naar andere elektronische interfaces waar goederen worden aangeboden voor verkoop, zonder verdere tussenkomst bij de levering.

Indien een elektronische interface activiteiten verricht die toegang geven tot een betaalsysteem of waarmee enkel mogelijke te koop aangeboden goederen onder de aandacht worden gebracht, zoals doorklikreclame waarmee potentiële afnemers worden doorgeleid naar de website van een verkoper of websites met rubrieksadvertenties zonder aankoopmogelijkheden, dan wordt hij niet als gelijkgestelde leverancier behandeld. De elektronische interface is niet direct of indirect betrokken bij de levering die volkomen onafhankelijk plaatsvindt tussen de leverancier en de afnemer, en zou bij de normale uitoefening van zijn bedrijfsactiviteiten dus geen kennis hebben van aspecten zoals i) of en wanneer een transactie wordt gesloten, ii) waar de goederen zich bevinden of iii) waar de goederen naartoe worden vervoerd. Zonder deze informatie zou de elektronische interface onmogelijk aan de btw-verplichtingen als gelijkgestelde leverancier kunnen voldoen.

De elektronische interface wordt met betrekking tot de bovengenoemde activiteiten/leveringen weliswaar niet als gelijkgestelde leverancier beschouwd, maar kan nog steeds een gelijkgestelde leverancier zijn met betrekking tot andere leveringen die hij faciliteert.

2.1.8 De betrokkenheid van meerdere elektronische interfaces

Artikel 5 ter van de btw-uitvoeringsverordening voorziet in een verdere verduidelijking van het begrip “gelijkgestelde leverancier”: “om een afnemer en een leverancier die goederen te koop aanbiedt via de elektronische interface met elkaar in contact te brengen, resulterend in een goederenlevering via die elektronische interface”. Dit heeft betrekking op situaties waarin de feitelijke bestelling en/of afrekening wordt beheerd/uitgevoerd via de elektronische interface. Het houdt in dat er slechts één elektronische interface kan zijn die de gelijkgestelde leverancier is, namelijk de elektronische interface waar de bestelling wordt aangenomen en via welke de levering tot stand wordt gebracht. Andere tussenpersonen in de toeleveringsketen verrichten doorgaans een b2b-levering aan de onderliggende leverancier, aan de elektronische interface die de gelijkgestelde leverancier is of aan eventuele andere elektronische interfaces.

Voorbeeld 1:

Een afnemer bestelt goederen die door een onderliggende leverancier via elektronische interface 1 te koop worden aangeboden. De onderliggende leverancier heeft geen voorraad van de goederen die hij te koop aanbiedt, maar koopt deze via elektronische interface 2 (een doorverkoopplatform). De onderliggende leverancier geeft elektronische interface 2 (doorverkoopplatform) opdracht de goederen rechtstreeks naar de afnemer te verzenden.

Om vast te stellen welke elektronische interface in dit geval de gelijkgestelde leverancier is, moet worden nagegaan via welke elektronische interface de koop feitelijk wordt gesloten met de afnemer, dus via welke elektronische interface de afnemer de bestelling plaatst en/of de betaling verricht. Indien de bestelling en/of afrekening plaatsvindt via elektronische interface 1, verleent het doorverkoopplatform (elektronische interface 2) een dienst aan de onderliggende leverancier.

Voorbeeld 2:

Een afnemer is van plan goederen te bestellen die te koop worden aangeboden op een elektronische interface (EI 1). Wanneer hij tot bestelling overgaat, wordt hij doorgeleid naar een andere elektronische interface (EI 2) waar goederen te koop worden aangeboden door een onderliggende leverancier. De koop wordt uiteindelijk gesloten via elektronische interface 2 (EI 2).

Hoewel het eerste contact werd gelegd via elektronische interface 1, wordt de koop gesloten met elektronische interface 2. Derhalve is deze laatste de gelijkgestelde leverancier.

2.1.9 Beperkte aansprakelijkheid van de gelijkgestelde leverancier (artikel 5 quater van de btw-uitvoeringsverordening)

2.1.9.1 Waarom is de bepaling ingevoerd?

De bepaling inzake de gelijkgestelde leverancier is een voor btw-doeleinden in het leven geroepen “fictie”. De gelijkgestelde leverancier heeft de goederen gewoonlijk niet in zijn bezit en de overdracht van de eigendom van de goederen vindt plaats tussen de onderliggende leverancier en de afnemer. Daarom beschikt de gelijkgestelde leverancier vaak niet over de informatie die nodig is om de plaats van levering vast te stellen en om aan zijn btw-verplichtingen te voldoen, zoals de plaats waar de goederen zich bevinden op het tijdstip van de transactie (plaats van verzending) of de aard van de geleverde goederen. De elektronische interface moet dergelijke informatie krijgen van de onderliggende leverancier. Voorts moet de gelijkgestelde leverancier bepalen wat zijn btw-verplichtingen zijn op het moment dat de afnemer afrekent. Bijgevolg is de gelijkgestelde leverancier vaak afhankelijk van de nauwkeurigheid van de informatie die de leveranciers voorafgaand aan of uiterlijk op het moment van afrekenen verstrekken, om te zorgen voor de juiste btw-behandeling (betalings- en rapportageverplichtingen) van de levering. Teneinde geen onevenredige lasten te veroorzaken voor marktplaatsen, wordt meer rechtszekerheid geboden en is hun aansprakelijkheid voor de betaling van de btw beperkt in vooraf omschreven gevallen.

Op grond van artikel 5 quater van de btw-uitvoeringsverordening is de belastingplichtige die de elektronische interface aanbiedt en die wordt geacht de goederen zelf te hebben ontvangen en geleverd, niet gehouden meer btw te betalen dan de btw die hij heeft aangegeven en betaald op deze leveringen, indien aan **alle volgende voorwaarden** is voldaan:

- a) de belastingplichtige is afhankelijk van informatie verstrekt door leveranciers die via zijn elektronische interface goederen verkopen of door andere derden om de over die leveringen verschuldigde btw correct te kunnen aangeven en betalen;
- b) de in punt a) genoemde door de leveranciers van goederen verstrekte informatie is onjuist;
- c) de belastingplichtige kan aantonen dat hij niet wist en redelijkerwijs niet kon weten dat de ontvangen informatie onjuist was.

Wanneer aan de bovenstaande voorwaarden voor de beperking van de aansprakelijkheid is voldaan, is de elektronische interface niet verantwoordelijk voor het btw-verschil in verband met de betrokken leveringen en potentiële boeten en interesten voor te late betaling bij een herbeoordeling van de verschuldigde btw. In dat geval kan de onderliggende leverancier aansprakelijk worden gesteld wanneer de lidstaat nationale maatregelen heeft ingevoerd die voorzien in de hoofdelijke aansprakelijkheid van de onderliggende leverancier. De elektronische interface moet de nieuwe/juiste informatie bij toekomstige transacties gebruiken.

Voorbeeld 1:

Een consument bestelt goederen via een elektronische interface van een onderliggende leverancier en vermeldt een leveringsadres in lidstaat A. De door de elektronische interface in rekening gebrachte btw is de btw die in lidstaat A op de goederen van toepassing is. Na de bestelling komen de afnemer en de onderliggende leverancier overeen dat de levering plaatsvindt in lidstaat B, waar het btw-tarief voor de geleverde goederen hoger is dan in lidstaat A. De elektronische interface wordt daar niet van in kennis gesteld. In deze situatie is de elektronische interface niet verantwoordelijk voor het btw-verschil en de potentiële boeten en interesten voor te late betaling in lidstaat B. De onderliggende leverancier kan alleen aansprakelijk worden gesteld als lidstaat B nationale maatregelen heeft ingevoerd die voorzien in de hoofdelijke aansprakelijkheid van de onderliggende leverancier.

Voorbeeld 2:

De elektronische interface wordt door de onderliggende leverancier op de hoogte gebracht van de waarde en aard van het goed, op grond waarvan de verschuldigde btw 100 EUR bedraagt. De elektronische interface geeft per abuis een btw-bedrag van 70 EUR aan. De bepaling inzake beperkte aansprakelijkheid is in deze situatie niet van toepassing en de elektronische interface is nog steeds gehouden tot de betaling van het bedrag van 30 EUR (het verschil tussen 100 EUR en 70 EUR) en de potentiële boeten en interest voor te late betaling.

Voorbeeld 3:

Tijdens een controle stelt de belastingdienst vast dat de btw-schuld 120 EUR had moeten bedragen, en niet 100 EUR zoals de elektronische interface had vastgesteld op grond van de informatie van de onderliggende leverancier. Aangezien de bepaling inzake beperkte aansprakelijkheid van toepassing is op bedragen die niet zijn aangegeven als gevolg van onjuiste informatie van de onderliggende leverancier / andere derden, wordt de elektronische interface niet gehouden tot de betaling van het btw-bedrag van 20 EUR (het verschil tussen 120 EUR en 100 EUR). In dat geval kan de onderliggende leverancier aansprakelijk worden gesteld wanneer de lidstaat nationale maatregelen heeft ingevoerd die voorzien in de hoofdelijke aansprakelijkheid van de onderliggende leverancier.

Voorbeeld 4:

Op de website van de elektronische interface worden goederen aangeboden door een onderliggende leverancier die zijn vestigingsplaats of een vaste inrichting heeft in de EU. De elektronische interface wordt er door de onderliggende leverancier van op de hoogte gebracht dat de aangeboden goederen zich in lidstaat A bevinden. De elektronische interface geeft derhalve geen btw aan met betrekking tot de verkoop van deze goederen. Tijdens een fiscale controle blijkt echter dat de goederen (allemaal of een deel ervan) in één zending rechtstreeks van een niet-EU-locatie naar de consument in de EU zijn verzonden en dat de waarde van de goederen in die zending niet hoger was dan 150 EUR. De elektronische interface is als gelijkgestelde leverancier voor de afstandsverkopen van ingevoerde goederen niet gehouden tot betaling van het desbetreffende btw-bedrag. Er mag bij deze transactie echter geen btw-verlies optreden, aangezien de btw bij invoer van de goederen in de EU is geïnd (IOSS-vrijstelling is niet mogelijk).

2.1.9.2 Bewijslast met betrekking tot de bovenstaande voorwaarden

De bewijslast ligt dus bij de belastingplichtige die de elektronische interface aanbiedt (gelijkgestelde leverancier). Hij moet bewijzen dat aan alle noodzakelijke voorwaarden is voldaan om een beroep te doen op de bepaling inzake beperkte aansprakelijkheid. Omdat elk geval anders kan zijn, is het onmogelijk om duidelijke richtsnoeren te geven over wanneer voor elk scenario aan de voorwaarden zou zijn voldaan. Dit moet van geval tot geval worden beoordeeld en aangetoond. Een elektronische interface moet evenwel rekening houden met de volgende overwegingen.

In de eerste plaats moet de gelijkgestelde leverancier in commercieel opzicht redelijke en zorgvuldige inspanningen leveren om bij de onderliggende leverancier alle informatie te verzamelen die hij nodig heeft om aan zijn btw-verplichtingen te kunnen voldoen. Dit moet worden uitgewerkt in het kader van de commerciële relatie tussen de leverancier en de elektronische interface die optreedt als gelijkgestelde leverancier, met inbegrip van de vereiste mate van gedetailleerdheid. Dit kan derhalve verschillen afhankelijk van de elektronische interface (zijn omvang, zijn mate van automatisering enz.).

De informatie die de elektronische interface mogelijk bij de onderliggende leverancier moet verzamelen en waarop hij zich vervolgens moet baseren voor de aangifte en inning van de btw, omvat onder meer:

- de vestigingsplaats van de onderliggende leverancier,
- een omschrijving van de goederen,
- de maatstaf van heffing voor btw-doeleinden (op basis van de prijs bij afrekenen),
- de plaats van verzending (op basis van de beschikbare informatie tot aan het moment van afrekenen),
- informatie over retourzendingen van goederen en annuleringen van verkopen.

De elektronische interface moet derhalve binnen de commerciële relatie met de onderliggende leverancier nadrukkelijk wijzen op het belang van het verstrekken van alle relevante informatie en de onderliggende leverancier daarvan bewust maken. Indien de onderliggende leverancier aanhoudend verzuimt de noodzakelijke informatie te verstrekken, moet de gelijkgestelde leverancier (elektronische interface) passende maatregelen nemen.

In de tweede plaats moet de elektronische interface te goeder trouw handelen en de zorgvuldigheid van een goed koopman betrachten. Of dit ook echt het geval is, moet niet alleen worden beoordeeld op basis van de specifieke omstandigheden van de levering, maar ook met inachtneming van de interne organisatie van de elektronische interface en de informatie die binnen de systemen/omgeving van de elektronische interface beschikbaar kan zijn. De wijze waarop de zorgvuldigheid van een goed koopman wordt betracht, kan verschillen afhankelijk van de omvang van het bedrijf, het bedrijfsmodel, de omvang van de transacties waarvoor de elektronische interface een gelijkgestelde leverancier is, het aantal onderliggende leveranciers enz. Terwijl sommige elektronische interfaces bijvoorbeeld een volledig geautomatiseerde oplossing kunnen invoeren om de door onderliggende leveranciers verstrekte informatie te verifiëren en mogelijke fouten op te sporen, beschikken andere niet over voldoende middelen om een dergelijke grootschalige oplossing te ontwikkelen en voeren zij daarom alleen steekproefsgewijze verificaties van gegevens uit.

In de bepaling inzake beperkte aansprakelijkheid wordt rekening gehouden met de verschillen tussen elektronische interfaces en aanvaard dat het begrip “zorgvuldigheid van een goed koopman” zich bij verschillende interfaces in verschillende procedures vertaalt. De bepaling inzake de gelijkgestelde leverancier mag elektronische interfaces niet onevenredig zwaar belasten. Ook wordt er niet mee gestreefd naar een algemene norm voor controles die voor elke levering moeten worden uitgevoerd, wat een zwaardere belasting kan vormen voor kleinere platforms ten opzichte van grotere platforms en er uiteindelijk toe zou kunnen leiden dat bepaalde grotere platforms een nog groter marktaandeel in handen krijgen. Het is echter onvermijdelijk dat de interne bedrijfscontroles van elektronische interfaces erdoor zullen worden beïnvloed en mogelijk moeten worden aangepast om ervoor te zorgen dat een elektronische interface de zorgvuldigheid van een goed koopman kan betrachten.

In de jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Unie (het Hof) zijn enkele theoretische richtsnoeren te vinden, met name met betrekking tot de mate van verantwoordelijkheid van de belastingplichtige. In die gevallen benadrukte het Hof dat een handelaar te goeder trouw moet handelen en alles in het werk moet stellen wat redelijkerwijs van hem kan worden verwacht om ervoor te zorgen dat de handeling die hij verricht geen belastingontduiking tot gevolg heeft⁹. Derhalve is de verantwoordelijkheid van de belastingplichtige beperkt tot de normale zorgvuldigheid van een handelaar (of de zorgvuldigheid van een goed koopman¹⁰) bij de uitoefening van zijn bedrijfsactiviteit.

In de praktijk kan in de volgende voorbeelden (niet-uitputtende lijst) worden aangetoond dat de elektronische interface de zorgvuldigheid van een goed koopman betracht:

- de elektronische interface heeft aan de onderliggende leveranciers meegedeeld (bv. bij hun besluit of een handelaar gebruik mag maken van de elektronische interface, in de algemene voorwaarden enz.) welke noodzakelijke informatie zij moeten verstrekken en duidelijk gemaakt dat deze informatie van essentieel belang is om de btw correct aan te geven en te innen;
- de elektronische interface verzoekt de onderliggende leveranciers deze informatie naar behoren aan de elektronische interface te verstrekken (bv. verlangt dat zij een beschrijving van de goederen uploaden, verstrekt duidelijke richtsnoeren over de wijze

⁹ Zie in dit verband bijvoorbeeld de arresten van het Hof van 14 juni 2017 in zaak C-26/16 Santogal M-Comércio e Reparação de Automóveis, punten 71 en 72, van 6 september 2012 in zaak C-273/11 Mecsek-Gabona, punt 48, van 31 januari 2013 in zaak C-643/11 LVK — 56, punt 63, van 21 februari 2008 in zaak C-271/06 Netto Supermarkt, punten 24 en 25, en van 6 september 2012 in zaak C-324/11 Gábor Tóth, punt 45.

¹⁰ Zaak C-271/06 Netto Supermarkt, punt 27.

waarop de door hen aangeboden producten op de elektronische interface moeten worden ingedeeld, verzoekt hun de plaats van verzending van de goederen mee te delen enz.). In het kader van de inspanningen om juiste informatie te verzamelen en fouten te voorkomen, kan de elektronische interface de onderliggende leveranciers extra hulp bieden, bijvoorbeeld wanneer het de leveranciers niet goed lukt om de producten in te delen (bv. via FAQ's of via eventuele ondersteuningsteams);

- de elektronische interface heeft redelijke verificatieprocedures opgezet wat betreft de informatie van onderliggende leveranciers voor bepaalde productcategorieën (bv. productcategorieën waar verschillende btw-tarieven kunnen gelden op basis van specifieke productkenmerken). Deze kunnen gebaseerd zijn op visuele verificatie (waarbij de afbeelding van het product wordt vergeleken met de beschrijving) en op technieken voor machinaal leren (waarbij de voor de aangeboden producten gebruikte zoektermen worden gecombineerd met de hoofdkenmerken van het product in verband met het belastingtarief). De manier waarop deze controles worden verricht, hangt vooral af van de bedrijfsomvang, de omvang van de transacties, het bedrijfsmodel enz. van elke elektronische interface en moet passend en evenredig zijn.
- Indien de elektronische interface, naast de rechtstreeks door de onderliggende leverancier verstrekte gegevens, andere onmiddellijk beschikbare gegevens over de goederen van interne of externe bronnen heeft die kunnen helpen om de onjuiste informatie te corrigeren, dan moet de elektronische interface die gegevens gebruiken in het kader van zijn verplichtingen zorgvuldigheid als een goed koopman te betrachten.

2.1.9.3 Wie is gehouden tot betaling van de btw wanneer de gelijkgestelde leverancier geen btw betaalt?

Zoals hiervoor uitgelegd in paragraaf 2.1.4 heeft de bepaling inzake de gelijkgestelde leverancier tot gevolg dat de belastingplichtige die via het gebruik van een elektronische interface de levering faciliteert, wordt behandeld als de feitelijke leverancier van goederen ten opzichte van de afnemer (voor btw-doeleinden). De elektronische interface neemt de btw-rechten en -verplichtingen van de onderliggende leverancier over voor de levering aan die afnemer. Bijgevolg is de gelijkgestelde leverancier (en niet de onderliggende leverancier) gehouden tot betaling van de over die levering verschuldigde btw.

Op grond van artikel 205 van de btw-richtlijn kunnen lidstaten echter de nodige nationale maatregelen invoeren om te voorzien in de hoofdelijke aansprakelijkheid van de onderliggende leverancier.

2.1.10 Het vermoeden van de status van de verkoper en de koper

Volgens artikel 5 quinquies van de btw-uitvoeringsverordening beschouwt de gelijkgestelde leverancier de persoon die goederen verkoopt via een elektronische interface als een belastingplichtige en de persoon die deze goederen koopt als een niet-belastingplichtige, tenzij hij over informatie beschikt waaruit het tegendeel blijkt. Deze bepaling moet hem bevrijden van de onevenredige last om in alle gevallen de status van de verkoper en de koper te moeten verifiëren, en is er derhalve op gericht de gelijkgestelde leverancier meer rechtszekerheid te bieden.

2.1.10.1 Het vermoeden van de status van de verkoper

De elektronische interface moet de onderliggende leverancier als belastingplichtige beschouwen, tenzij hij van de leverancier of andere bronnen informatie heeft ontvangen waaruit het tegendeel blijkt. Louter en alleen het ontbreken van het btw-identificatienummer

of het fiscaal registratienummer (bijvoorbeeld als de leverancier een dergelijk nummer niet heeft verstrekt tijdens de registratie/inschrijving bij de elektronische interface) betekent niet automatisch dat de onderliggende leverancier geen belastingplichtige is.

Indien de onderliggende leverancier bij de elektronische interface aangeeft dat hij als niet-belastingplichtige handelt, moet de elektronische interface hem als zodanig beschouwen. De elektronische interface moet echter over een controleprocedure beschikken om te beoordelen of deze onderliggende leverancier op grond van zijn leveringen niet de hoedanigheid van belastingplichtige krijgt.

2.1.10.2 Het vermoeden van de status van de afnemer

Hoewel het btw-identificatienummer of het fiscaal registratienummer geen absolute voorwaarde is om een belastingplichtige te zijn, is het een belangrijk onderdeel van het bewijs van de status van een belastingplichtige. Daarom moet de elektronische interface, tenzij hij over informatie beschikt waaruit het tegendeel blijkt, de afnemer als niet-belastingplichtige beschouwen indien de afnemer tijdens de registratie/inschrijving bij de elektronische interface geen btw-identificatienummer of fiscaal registratienummer heeft verstrekt.

2.2 BOEKHOUDKUNDIGE VERPLICHTINGEN VAN ELEKTRONISCHE INTERFACES

2.2.1 Welke boekhoudkundige verplichtingen heeft een gelijkgestelde leverancier?

Zoals hiervoor uitgelegd in paragraaf 2.1.4 heeft de bepaling inzake de gelijkgestelde leverancier tot gevolg dat de belastingplichtige die via een elektronische interface de levering faciliteert, voor btw-doeleinden wordt behandeld als de feitelijke leverancier van goederen. Voor de toepassing van deze bepaling neemt de gelijkgestelde leverancier de rechten en plichten in verband met de btw van de onderliggende leverancier over voor de levering aan de afnemer. Hetzelfde geldt wanneer een belastingplichtige intervenueert bij het verrichten van elektronische diensten waarbij hij verondersteld wordt in eigen naam te handelen overeenkomstig artikel 9 bis van de btw-uitvoeringsverordening. De gelijkgestelde leverancier heeft derhalve dezelfde boekhoudkundige verplichtingen als iedere andere leverancier. In dit verband wordt in artikel 54 quater, lid 1, van de btw-uitvoeringsverordening verduidelijkt dat de gelijkgestelde leverancier de volgende boekhouding moet voeren:

1. Indien hij gebruikmaakt van een van de bijzondere regelingen van titel XII, hoofdstuk 6, van de btw-richtlijn¹¹: de in artikel 63 quater van de btw-uitvoeringsverordening bedoelde boekhouding (zie paragraaf 2.2.1.1);
2. Indien hij geen gebruik maakt van een van deze bijzondere regelingen: de in artikel 242 van de btw-richtlijn bedoelde boekhouding. In deze situatie is in elke nationale wetgeving vastgelegd welke boekhouding belastingplichtigen moeten voeren en in welke vorm dat dient te gebeuren.

¹¹ Niet-Unieregeling, Unieregeling of invoerregeling.

2.2.1.1 Boekhoudkundige verplichtingen van de gelijkgestelde leverancier bij gebruik van een van de bijzondere regelingen

In artikel 63 quater van de btw-uitvoeringsverordening wordt verduidelijkt welke informatie de door belastingplichtigen die gebruikmaken van een van de bijzondere regelingen gevoerde boekhouding moet bevatten. Dit geldt voor alle belastingplichtigen die ervoor hebben gekozen gebruik te maken van een van de bijzondere regelingen, met inbegrip van de gelijkgestelde leverancier.

In tabel 2 hieronder staan de elementen die de door de belastingplichtigen gevoerde boekhouding moet bevatten, afhankelijk van de gebruikte regeling.

Tabel 2: boekhoudkundige verplichtingen van de gelijkgestelde leverancier bij gebruik van een van de bijzondere regelingen

	Wanneer de belastingplichtige gebruikmaakt van de niet-Unieregeling (OSS) of de Unieregeling (OSS) Artikel 63 quater, lid 1, van de btw-uitvoeringsverordening	Wanneer de belastingplichtige gebruikmaakt van de invoerregeling (IOSS) Artikel 63 quater, lid 2, van de btw-uitvoeringsverordening
Informatie die de door de belastingplichtige gevoerde boekhouding moet bevatten	a) de lidstaat van verbruik waar de goederenlevering of dienst wordt verricht; b) het soort verrichte dienst of de omschrijving en de hoeveelheid van de geleverde goederen; c) de datum waarop de goederenlevering of dienst is verricht; d) de maatstaf van heffing met vermelding van de gebruikte munteenheid; e) latere verhogingen of verlagingen van de maatstaf van heffing; f) het toegepaste btw-tarief; g) het verschuldigde btw-bedrag met vermelding van de gebruikte munteenheid; h) de datum en het bedrag van ontvangen betalingen; i) eventuele ontvangen vooruitbetalingen voordat de goederenlevering of dienst is verricht; j) indien een factuur wordt uitgereikt, de op de factuur vermelde gegevens; k) met betrekking tot diensten, de gegevens om de plaats te bepalen waar de afnemer gevestigd is of zijn woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats heeft, en met betrekking tot goederen, de gegevens om de plaats te bepalen waar de verzending of het vervoer van de goederen naar de afnemer begint en eindigt;	a) de lidstaat van verbruik waar de goederenlevering wordt verricht; b) de omschrijving en de hoeveelheid van de geleverde goederen; c) de datum waarop de goederenlevering is verricht; d) de maatstaf van heffing met vermelding van de gebruikte munteenheid; e) latere verhogingen of verlagingen van de maatstaf van heffing; f) het toegepaste btw-tarief; g) het verschuldigde btw-bedrag met vermelding van de gebruikte munteenheid; h) de datum en het bedrag van ontvangen betalingen; i) indien een factuur wordt uitgereikt, de op de factuur vermelde gegevens; j) de gegevens om de plaats te bepalen waar de verzending of het vervoer van de goederen naar de afnemer begint en eindigt; k) bewijs van eventueel retourneren van goederen, met inbegrip van de maatstaf van heffing en het toegepaste btw-tarief; l) het ordernummer of het uniek transactienummer; m) het uniek verzendingsnummer wanneer die belastingplichtige rechtstreeks betrokken is bij

	l) enig bewijs van eventueel retourneren van goederen, met inbegrip van de maatstaf van heffing en het toegepaste btw-tarief.	de levering.
--	---	--------------

De in artikel 63 quater van de btw-uitvoeringsverordening bedoelde boekhouding moet worden bewaard gedurende tien jaar vanaf het einde van het jaar waarin de levering of dienst is verricht en moet op verzoek van de lidstaten langs elektronische weg ter beschikking worden gesteld. Dergelijke inlichtingen kunnen met behulp van een standaardformulier aan de betrokken lidstaat worden gezonden¹².

2.2.2 Informatie die moet worden bijgehouden door elektronische interfaces die leveringen en diensten faciliteren maar geen gelijkgestelde leverancier zijn

Artikel 242 bis van de btw-richtlijn is van toepassing op elektronische interfaces die **de levering van goederen en diensten faciliteren** maar die **geen gelijkgestelde leverancier zijn**. Dit is het geval als:

- de elektronische interface diensten aan een niet-belastingplichtige faciliteert¹³;
- de elektronische interface een goederenlevering binnen de Gemeenschap (met inbegrip van binnenlandse leveringen) faciliteert en de onderliggende leverancier in de EU gevestigd is;
- de elektronische interface een afstandsverkoop van ingevoerde goederen in zendingen met een waarde van meer dan 150 EUR in de EU faciliteert, ongeacht de vestigingsplaats van de onderliggende leverancier / verkoper.

Artikel 242 bis van de btw-richtlijn legt die elektronische interfaces de verplichting op een boekhouding van de door hen gefaciliteerde leveringen of diensten bij te houden en deze boekhouding te bewaren gedurende tien jaar vanaf het einde van het jaar waarin de prestatie is verricht. Voor in 2021 verrichte prestaties bijvoorbeeld moet de elektronische interface de boekhouding tot eind 2031 bewaren. Deze boekhouding moet voldoende gedetailleerd zijn en op verzoek van de lidstaten langs elektronische weg ter beschikking worden gesteld. Met betrekking tot de in de boekhouding van de elektronische interface bij te houden informatie wordt rekening gehouden met welke informatie een dergelijke belastingplichtige (elektronische interface) ter beschikking staat, relevant is voor de belastingdienst en evenredig is met het doel van de bepaling. Ook wordt rekening gehouden met de noodzaak om aan Verordening (EU) 2016/679, de algemene verordening gegevensbescherming, te voldoen (zie

¹² Artikel 39 van Verordening (EU) nr. 904/2010 van de Raad van 7 oktober 2010 betreffende de administratieve samenwerking en de bestrijding van fraude op het gebied van de belasting over de toegevoegde waarde (PB L 268 van 12.10.2010, blz. 1).

¹³ Mits de elektronische interface niet als de gelijkgestelde leverancier van telecommunicatie-, omroep- en elektronische diensten wordt beschouwd op grond van artikel 9 bis van de btw-uitvoeringsverordening.

de verklaring bij de notulen van de Raad bij de vaststelling van de wijzigingen in de btw-richtlijn¹⁴).

2.2.2.1 Wanneer faciliteert een belastingplichtige de levering of dienst zonder gelijkgestelde leverancier te zijn?

In artikel 54 ter van de btw-uitvoeringsverordening wordt gedefinieerd wanneer voor de toepassing van de rapportageverplichtingen krachtens artikel 242 bis de belastingplichtige moet worden geacht de levering van goederen of diensten te faciliteren (d.w.z. zonder een gelijkgestelde leverancier te zijn).

De definitie van het begrip “faciliteren” in deze bepaling is vergelijkbaar met de definitie in artikel 5 ter van de btw-uitvoeringsverordening voor de gelijkgestelde leverancier. Artikel 5 ter is uitsluitend van toepassing op goederenleveringen, terwijl artikel 54 ter ook betrekking heeft op diensten. Niettemin moeten de in paragraaf 2.1.6 besproken richtsnoeren worden toegepast om te beoordelen of de elektronische interface de leveringen van goederen of diensten faciliteert, in welk geval hij verplicht is een boekhouding van die prestaties bij te houden.

2.2.2.2 Welke informatie moet worden bijgehouden?

Overeenkomstig de bij het btw-pakket voor e-commerce overeengekomen doelen wordt in artikel 54 quater, lid 2, van de btw-uitvoeringsverordening verduidelijkt welke informatie moet worden bijgehouden door elektronische interfaces die de levering van goederen of diensten faciliteren zonder een gelijkgestelde leverancier te zijn. Dit moet ervoor zorgen dat de belastingdienst een minimum aan gegevens ontvangt dat in het kader van hun handhavingsactiviteiten kan worden gebruikt bij de controle van de inning van de btw op b2c-prestaties die belastbaar zijn in de EU.

Met inachtneming van het evenredigheidsbeginsel moeten de elektronische interfaces met betrekking tot alle leveringen van goederen of diensten waarbij de prestatie plaatsvindt in de EU, minimaal de volgende gegevens bijhouden:

- a) *de naam, het postadres en het elektronische adres of de website van de onderliggende leverancier wiens prestaties worden gefaciliteerd via het gebruik van de elektronische interface, en indien beschikbaar:*
 - i) *het btw-identificatienummer of nationaal belastingnummer van de onderliggende leverancier;*
 - ii) *het bankrekeningnummer of het virtuele rekeningnummer van de onderliggende leverancier;*
- b) *een beschrijving van de goederen, de waarde ervan, de plaats waar de verzending of het vervoer van de goederen eindigt, samen met het tijdstip van de levering en, indien beschikbaar, het ordernummer of het uniek transactienummer;*
- c) *een beschrijving van de diensten, de waarde ervan, informatie voor de vaststelling van de plaats en het tijdstip van de dienstverrichting en, indien beschikbaar, het ordernummer of het uniek transactienummer.*

¹⁴ Document van de Raad nr. 14769/1/17 REV 1.

In deze context moet het begrip “virtuele rekeningen” opkomende betalingsoplossingen en betaaldiensten zoals digitale of cryptovaluta, digitale portemonnees enz. omvatten.

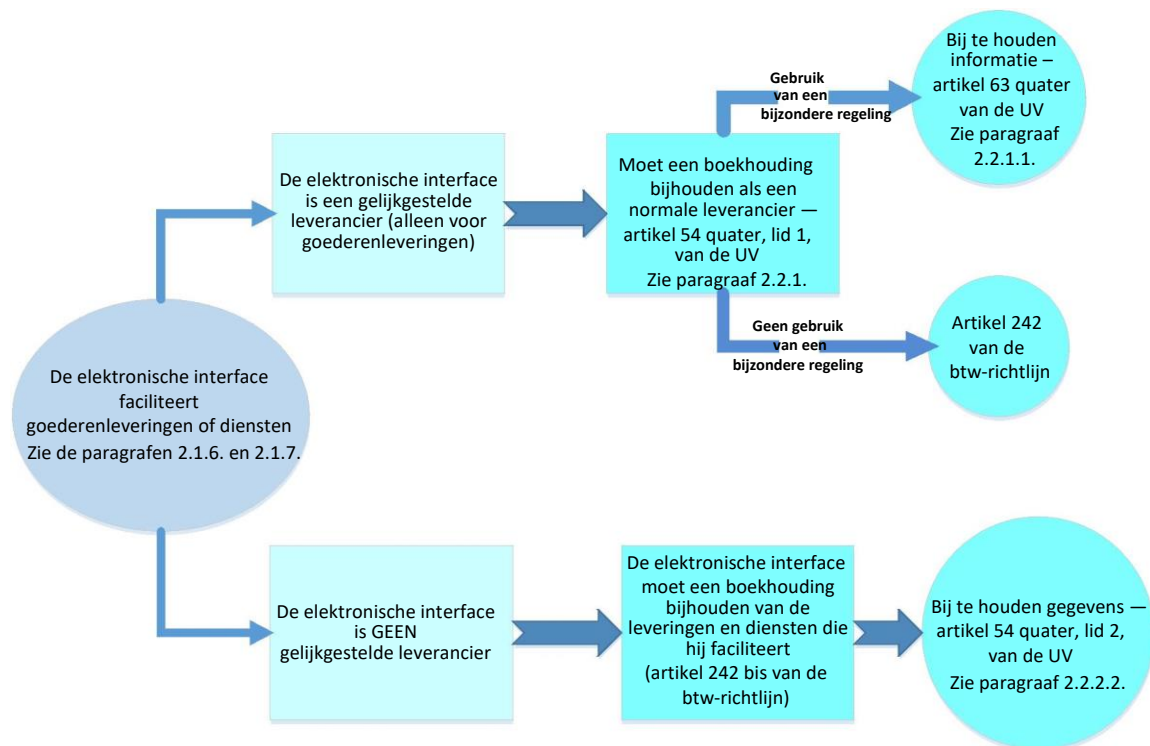
Onder het begrip “indien beschikbaar” moeten gegevens worden verstaan die bij de normale uitoefening van de bedrijfsactiviteiten van elektronische interfaces worden verzameld of kunnen worden verzameld. Met andere woorden, dergelijke gegevens kunnen doorgaans door een elektronische interface worden verkregen zonder specifiek diepgaand onderzoek te verrichten.

Het “ordernummer of uniek transactienummer” is een nummer dat aan een transactie wordt toegekend. Het kan worden toegekend door de onderliggende leverancier of door de elektronische interface.

2.2.3 Overzicht — boekhoudkundige verplichtingen van elektronische interfaces

In figuur 3 hieronder worden in een schema de boekhoudkundige verplichtingen van elektronische interfaces weergegeven.

Figuur 3: boekhoudkundige verplichtingen van elektronische interfaces

3 DE BIJZONDERE REGELINGEN

Met de nieuwe bepalingen worden de in de btw-richtlijn vastgestelde bestaande bijzondere btw-regelingen¹⁵ (niet-Unieregeling, Unieregeling) gewijzigd en wordt een nieuwe regeling (invoerregeling) toegevoegd. De onderstaande tabel bevat een overzicht van de wijzigingen die op 1 juli 2021 van toepassing worden.

Tabel 3: overzicht van de wijzigingen in de bijzondere regelingen per 1 juli 2021

Handelingen	Niet in de EU gevestigde belastingplichtige/leverancier of dienstverlener		In de EU gevestigde belastingplichtige/leverancier of dienstverlener	
	Bijzondere regeling	Tussenpersoon of fiscaal vertegenwoordiger nodig ¹⁶	Bijzondere regeling	Tussenpersoon of fiscaal vertegenwoordiger nodig
B2c-diensten	Niet-Unieregeling (OSS)	NEE ¹⁷	Unieregeling (OSS)	NEE
Intracommunautaire afstandsverkopen van goederen	Unieregeling (OSS)	NEE ¹⁸	Unieregeling (OSS)	NEE
Binnenlandse leveringen door EI	Unieregeling (OSS)	NEE ¹⁹	Unieregeling (OSS)	NEE
Afstandsverkopen van uit een derde land of een derdelandsgebied ingevoerde goederen in zendingen van maximaal 150 EUR	Invoerregeling (IOSS)	JA ²⁰	Invoerregeling (IOSS)	NEE ²¹

¹⁵ Zie de definitie in de verklarende woordenlijst.

¹⁶ Zie de verklarende woordenlijst voor de definitie van tussenpersoon en fiscaal vertegenwoordiger.

¹⁷ De lidstaten kunnen niet-EU-dienstverleners niet verplichten tot het aanwijzen van een fiscaal vertegenwoordiger om gebruik te maken van de niet-Unieregeling (artikel 204 van de btw-richtlijn).

¹⁸ Overeenkomstig artikel 204 van de btw-richtlijn kunnen de lidstaten in dit geval van de belastingplichtige verlangen dat hij een fiscaal vertegenwoordiger aanwijst als de persoon die de btw moet betalen.

¹⁹ Overeenkomstig artikel 204 van de btw-richtlijn kunnen de lidstaten in dit geval van de belastingplichtige verlangen dat hij een fiscaal vertegenwoordiger aanwijst als de persoon die de btw moet betalen.

²⁰ Met uitzondering van een leverancier die gevestigd is in een derde land waarmee de EU een overeenkomst inzake wederzijdse bijstand heeft gesloten — zie hoofdstuk 4 voor meer informatie.

²¹ Geen verplichting tot het aanwijzen van een tussenpersoon om de invoerregeling te gebruiken, maar het staat de belastingplichtige vrij dit te doen.

Wat is het OSS?

Het mini-éénloketsysteem (MOSS) is een elektronisch systeem dat belastingplichtigen die telecommunicatie-, omroep- en elektronische (TBE) diensten verlenen aan afnemers in de EU, de mogelijkheid biedt de in alle EU-lidstaten verschuldigde btw in één lidstaat aan te geven en te betalen. Met ingang van 1 juli 2021 wordt het MOSS uitgebreid tot alle b2c-diensten die worden verricht in lidstaten waar de dienstverlener niet is gevestigd, intracommunautaire afstandsverkopen van goederen en bepaalde binnenlandse goederenleveringen. Het wordt dus een éénloketsysteem (OSS).

Er wordt een nieuwe regeling in het leven geroepen voor de aangifte en de betaling van de btw die verschuldigd is over afstandsverkopen van uit een derde land of een derdelandsgebied ingevoerde goederen van geringe waarde, het éénloketsysteem voor invoer (IOSS).

Tabel 4 bevat een uitsplitsing van de soorten leveringen en diensten en de soorten belastingplichtigen die onder de desbetreffende bijzondere regelingen vallen.

Tabel 4: overzicht van bijzondere regelingen

	Niet-Unieregeling/OSS	Unieregeling/OSS	Invoerregeling/IOS S
Soorten leveringen/diensten	ALLE b2c-diensten aan afnemers in de EU	a) ALLE intracommunautaire b2c-diensten b) Intracommunautaire afstandsverkopen van goederen c) Binnenlandse b2c-leveringen van goederen overeenkomstig artikel 14 bis, lid 2	Afstandsverkopen van ingevoerde goederen in zendingen ≤ 150 EUR
Belastingplichtigen	Niet in de EU gevestigd	a) Uitsluitend in de EU gevestigd b) Al dan niet in de EU gevestigd c) Al dan niet in de EU gevestigde elektronische interfaces	Al dan niet in de EU gevestigd, inclusief elektronische interfaces

Welke voordelen heeft het OSS?

Het éénloketsysteem vereenvoudigt de btw-verplichtingen voor bedrijven die goederen verkopen en diensten verlenen aan eindafnemers in de hele EU door hen in staat te stellen:

- zich langs elektronische weg in één lidstaat te registreren voor de btw voor alle onder de regeling vallende verkopen van goederen en diensten aan in de overige 26 lidstaten gevestigde afnemers;

- in één keer via het OSS op elektronische wijze btw-aangifte te doen en de over al deze verkopen van goederen en diensten verschuldigde btw in één keer te betalen;
- samen te werken met de belastingdienst van de lidstaat waarin zij voor het OSS zijn geregistreerd, en in één taal, ook al vinden de verkopen in de hele EU plaats.

Raadpleeg met betrekking tot de praktische aspecten van het OSS en het IOSS, zoals registratie en uitschrijving, btw-aangiften, correcties, btw-betalingen enz., de [Gids voor het OSS voor btw](#)²².

3.1 DE NIET-UNIEREGELING

3.1.1 Relevante bepalingen

De toepasselijke bepalingen zijn te vinden in de btw-richtlijn en in de btw-uitvoeringsverordening:

Btw-richtlijn

- Artikelen 358 bis-369

Btw-uitvoeringsverordening

- Artikelen 57 bis-63 quater

3.1.2 Wat doen de nieuwe regels?

Met de nieuwe regels wordt het toepassingsgebied van de bijzondere regeling voor niet in de EU gevestigde belastingplichtigen die telecommunicatie-, omroep- en elektronische (TBE) diensten verrichten, uitgebreid **tot alle diensten aan niet-belastingplichtigen die plaatsvinden in een lidstaat overeenkomstig de regels inzake de plaats van dienst**.

Dit betekent dat niet in de EU gevestigde bedrijven die diensten verrichten voor niet-belastingplichtigen (afnemers) in de EU, zich vanaf 1 juli 2021 niet in elke lidstaat waar zij hun diensten leveren, hoeven te registreren voor de btw. In plaats daarvan kan de over deze diensten verschuldigde btw worden aangegeven en betaald in één lidstaat (de zogenoemde lidstaat van identificatie) via het éénloketsysteem (OSS, niet-Unieregeling).

De nieuwe regels veranderen niets aan de plaats waar deze diensten worden geleverd, maar voorzien in een vereenvoudigde procedure voor de aangifte van de btw die verschuldigd is in de EU-lidstaten waar de dienst plaatsvindt.

3.1.3 Wie kan gebruikmaken van de niet-Unieregeling en voor welke diensten?

Van de niet-Unieregeling kan uitsluitend gebruik worden gemaakt door **belastingplichtigen** (dienstverleners) **die niet in de EU gevestigd zijn**. Dit is dus een belastingplichtige die de zetel van zijn bedrijfsuitoefening niet in de EU heeft gevestigd en daar niet over een vaste inrichting beschikt. Zelfs als deze belastingplichtige voor btw-doeleinden in een van de lidstaten is geregistreerd of zich daar moet registreren voor andere prestaties dan b2c-diensten, kan hij gebruikmaken van de niet-Unieregeling voor b2c-diensten.

Met ingang van 1 juli 2021 heeft de niet-Unieregeling betrekking op **alle diensten** (inclusief TBE-diensten) met plaats van dienst in de EU die door de hierboven gedefinieerde belastingplichtigen

²² De Gids voor het OSS voor btw is in de maak.

worden verleend aan niet-belastingplichtigen (afnemers). Indien de dienstverlener ervoor kiest gebruik te maken van de niet-Unieregeling, dan moet hij de regeling gebruiken voor het aangeven en betalen van de btw die verschuldigd is over al deze in de EU verrichte b2c-diensten.

Voorbeelden van b2c-diensten (een niet-uitputtende lijst) die in het kader van de niet-Unieregeling kunnen worden gemeld, zijn:

- diensten in verband met verblijfsaccommodatie die worden verricht door niet in de EU gevestigde belastingplichtigen;
- toegang tot culturele, artistieke, wetenschappelijke, educatieve, sport- en amusementsevenementen of soortgelijke evenementen, zoals beurzen en tentoonstellingen;
- vervoersdiensten;
- diensten in verband met expertises en werkzaamheden die betrekking hebben op roerende lichamelijke zaken;
- activiteiten die met vervoer samenhangen, zoals laden, lossen, intern transport en soortgelijke activiteiten;
- diensten die betrekking hebben op onroerende goederen;
- verhuur van vervoermiddelen;
- restaurant- en cateringdiensten voor verbruik aan boord van een schip, vliegtuig of trein enz.

Voorbeeld 1:

Een niet in de EU gevestigde dienstverlener verricht diensten die betrekking hebben op onroerende goederen (bv. renovatiewerkzaamheden) die in Duitsland, Frankrijk en Hongarije zijn gelegen, aan afnemers in die lidstaten. Dezelfde dienstverlener is voor btw-doeleinden geregistreerd in Duitsland voor andere soorten prestaties (bv. b2b-goederenleveringen). De dienstverlener kiest ervoor in Frankrijk (lidstaat van identificatie) gebruik te maken van de niet-Unieregeling. Bijgevolg moet hij de btw over alle onder de bijzondere regeling vallende diensten aangeven en betalen via het OSS in Frankrijk. Hij kan er niet voor kiezen om de diensten in verband met onroerende goederen in Duitsland aan te geven via de btw-aangifte in Duitsland. Andere prestaties (de b2b-goederenleveringen) in Duitsland, die niet onder de bijzondere regeling vallen, moeten worden aangegeven via de binnenlandse btw-aangifte in Duitsland. Hij kan door hem in Duitsland betaalde btw aftrekken via de binnenlandse btw-aangifte in Duitsland. Met betrekking tot door hem in Frankrijk of Hongarije betaalde btw moet hij bij de belastingdienst van de betreffende lidstaat om btw-teruggaaf verzoeken krachtens de 13e richtlijn.

Voorbeeld 2:

Indien dezelfde dienstverlener kiest voor registratie bij het OSS in Duitsland, moet hij de btw over alle diensten die onder de bijzondere regeling vallen, aangeven en betalen via het OSS in Duitsland. Andere prestaties in Duitsland (bv. b2b-goederenleveringen), die niet onder het OSS vallen, moeten worden aangegeven via de binnenlandse btw-aangifte in Duitsland. Hij

kan door hem in Duitsland betaalde btw aftrekken via die binnenlandse btw-aangifte. Met betrekking tot door hem in Frankrijk of Hongarije betaalde btw moet hij bij de belastingdienst van de betreffende lidstaat om btw-teruggaaf verzoeken krachtens de 13e richtlijn.

3.1.4 Welke factureringsverplichtingen gelden er?

De btw-richtlijn voorziet niet in een dwingende factureringsverplichting voor diensten aan afnemers in de EU door niet in de EU gevestigde belastingplichtigen. De lidstaten kunnen in hun nationale wetgeving echter bepalen dat voor deze dienstverlening een factuur moet worden uitgereikt. Indien de dienstverlener is geregistreerd voor de niet-Unieregeling, gelden de factureringsregels van de lidstaat van identificatie. Indien de dienstverlener niet is geregistreerd voor de niet-Unieregeling, gelden de factureringsregels van de lidstaat waar de dienst plaatsvindt.

3.1.5 Moet er een fiscaal vertegenwoordiger worden aangewezen?

De lidstaten kunnen niet-EU-dienstverleners niet verplichten tot het aanwijzen van een fiscaal vertegenwoordiger om gebruik te kunnen maken van de niet-Unieregeling (artikel 204 van de btw-richtlijn), maar het staat de dienstverlener vrij om er een aan te wijzen.

Een tussenpersoon (zoals beschreven in paragraaf 4.2.5) wordt alleen aangewezen met het oog op het gebruik van de invoerregeling.

3.2 DE UNIEREGELING

3.2.1 Toepasselijke bepalingen

De toepasselijke bepalingen zijn te vinden in de btw-richtlijn en in de btw-uitvoeringsverordening:

Btw-richtlijn

- Artikel 14
- Artikel 14 bis
- Artikel 59 quater
- Artikelen 369 bis-369 duodecies

Btw-uitvoeringsverordening

- Artikelen 57 bis-63 quater

3.2.2 Wat doen de nieuwe regels?

Met de nieuwe regels die op 1 juli 2021 van kracht worden, wordt het toepassingsgebied van de Unieregeling in twee richtingen uitgebreid:

1. Er kunnen meer verschillende **leveringen en diensten** onder de Unieregeling worden aangegeven, te weten:

- naast grensoverschrijdende TBE-diensten aan niet-belastingplichtigen in de EU kan een dienstverlener ook alle andere grensoverschrijdende diensten aan niet-belastingplichtigen aangeven die in de EU worden verricht. Zie paragraaf 3.1.3 voor

voorbeelden van diensten die in het kader van de Unieregeling kunnen worden aangegeven;

- de leverancier kan alle intracommunautaire afstandsverkopen van goederen aangeven;
 - elektronische interfaces die gelijkgestelde leveranciers worden voor goederenleveringen binnen de EU, kunnen onder de Unieregeling zowel intracommunautaire afstandsverkopen van goederen als bepaalde binnenlandse goederenleveringen aangeven.
2. Er kunnen meer verschillende **belastingplichtigen (leveranciers/dienstverleners)** gebruikmaken van de Unieregeling (zie paragraaf 3.2.3).

3.2.3 Wie kan gebruikmaken van de Unieregeling en voor welke prestaties?

Van de Unieregeling kan gebruik worden gemaakt door:

1. Een **in de EU gevestigde** belastingplichtige (**die geen gelijkgestelde leverancier is**) om btw aan te geven en te betalen over:
- b2c-diensten in een andere lidstaat dan die waar hij is gevestigd,
 - intracommunautaire afstandsverkopen van goederen.

Diensten die worden verleend aan afnemers in een lidstaat waar de dienstverlener is gevestigd, moeten worden aangegeven in de nationale btw-aangifte van de betreffende lidstaat, ongeacht of deze vaste inrichting al dan niet betrokken is bij de dienst;

2. Een **niet in de EU gevestigde** belastingplichtige om btw aan te geven en te betalen over
- intracommunautaire afstandsverkopen van goederen.
3. Een elektronische interface (gevestigd in of buiten de EU) die goederenleveringen faciliteert (**gelijkgestelde leverancier**) voor:
- intracommunautaire afstandsverkopen van goederen;
 - bepaalde binnenlandse goederenleveringen.

Binnenlandse goederenleveringen, d.w.z. waarbij de goederen zich in dezelfde lidstaat bevinden als de afnemer naar wie ze worden verzonden, kunnen bij uitzondering onder de Unieregeling worden aangegeven, maar uitsluitend door een elektronische interface voor de leveringen waarvoor hij een gelijkgestelde leverancier wordt (zie paragraaf 2.1.3).

3.2.4 Kan de Unieregeling worden gebruikt voor een deel van de prestaties die onder de regeling vallen?

Indien een leverancier/dienstverlener of een gelijkgestelde leverancier besluit zich voor de Unieregeling te registreren, dan moet hij de btw aangeven en betalen die verschuldigd is over alle prestaties die onder de Unieregeling vallen. Hij kan er niet voor kiezen om deze aan te geven in de nationale btw-aangifte.

Voorbeeld 1:

Een in de EU gevestigde leverancier/dienstverlener verricht intracommunautaire afstandsverkopen van goederen en diensten aan afnemers in verschillende EU-lidstaten. Hij wil zich laten registreren voor de Unieregeling en via de Unieregeling alleen de btw over de diensten aangeven en betalen. Hij wil de btw over de afstandsverkopen van goederen aangeven en betalen volgens de algemene btw-regels in de respectieve binnenlandse btw-aangifte van de betrokken lidstaat.

De leverancier/dienstverlener die heeft besloten zich te registreren voor het OSS, moet al zijn onder de Unieregeling vallende prestaties via het OSS aangeven. Bijgevolg kan hij er niet voor kiezen om de Unieregeling alleen te gebruiken voor diensten. Na registratie voor de Unieregeling moeten zowel diensten als afstandsverkopen van goederen via het OSS worden aangegeven.

Voorbeeld 2:

Een in de EU gevestigde elektronische interface is een gelijkgestelde leverancier voor intracommunautaire afstandsverkopen van goederen en binnenlandse goederenleveringen aan afnemers in de EU. De elektronische interface verleent ook grensoverschrijdende elektronische b2c-diensten aan afnemers in de EU. De elektronische interface wil het OSS alleen gebruiken voor de aangifte en betaling van de btw over de afstandsverkopen van goederen. De btw over binnenlandse goederenleveringen als gelijkgestelde leverancier en elektronische diensten zou door de elektronische interface volgens de algemene btw-regels worden aangegeven en voldaan.

Een leverancier/dienstverlener die besluit zich te registreren voor het OSS, moet al zijn onder de Unieregeling vallende prestaties via het OSS aangeven. Bijgevolg kan de elektronische interface er niet voor kiezen om het OSS voor specifieke leveringen te gebruiken. Na registratie voor de Unieregeling moeten alle onder die regeling vallende prestaties (afstandsverkopen van goederen, binnenlandse goederenleveringen als gelijkgestelde leverancier en diensten) worden aangegeven via het OSS.

3.2.5 Wat zijn intracommunautaire afstandsverkopen van goederen?

Er is sprake van een intracommunautaire afstandsverkoop van goederen wanneer goederen worden verzonden of vervoerd door of voor rekening van de leverancier vanuit een andere lidstaat dan die van aankomst van de verzending of het vervoer van de goederen naar de afnemer (artikel 14, lid 4, eerste alinea, van de btw-richtlijn). Overeenkomstig dit artikel moet de goederenlevering bovendien worden verricht:

- voor een belastingplichtige of voor een niet-belastingplichtige rechtspersoon van wie de intracommunautaire verwervingen van goederen uit hoofde van artikel 3, lid 1, van de btw-richtlijn niet aan de btw zijn onderworpen²³; of
- voor enige andere niet-belastingplichtige.

²³ Indien de afnemer een intracommunautaire verwerving van goederen verricht die aan de btw is onderworpen, is reeds gegarandeerd dat de levering wordt belast in de lidstaat van aankomst van de goederen.

Kortom, het begrip “intracommunautaire afstandsverkopen van goederen” heeft betrekking op leveringen aan de **volgende afnemers**:

- goederenleveringen aan niet-belastingplichtigen (consumenten);
- goederenleveringen (met inbegrip van accijnsproducten) aan belastingplichtigen of niet-belastingplichtige rechtspersonen die zijn vermeld in artikel 151 van de btw-richtlijn (diplomatieke betrekkingen, internationale instellingen, NAVO enz.); en
- goederenleveringen (met uitzondering van accijnsproducten) aan: i) belastingplichtigen die alleen goederenleveringen of diensten verrichten die geen recht op aftrek geven, ii) belastingplichtigen die onder de gemeenschappelijke forfaitaire regeling voor landbouwproducenten vallen, iii) belastingplichtigen die onder de margeregeling voor gebruikte goederen vallen en iv) niet-belastingplichtige rechtspersonen — ook bekend als de groep van vier.

Afstandsverkopen van goederen kunnen betrekking hebben op alle soorten goederen, ongeacht de waarde ervan, met inbegrip van accijnsproducten. Artikel 14, lid 4, eerste alinea, van de btw-richtlijn en derhalve de Unieregeling betreffen alleen in specifieke gevallen **leveringen van accijnsgoederen**, afhankelijk van de afnemer aan wie de goederen worden geleverd, dus alleen bij levering aan:

- niet-belastingplichtigen; of
- belastingplichtigen of niet-belastingplichtige rechtspersonen van wie de intracommunautaire verwervingen uit hoofde van artikel 3, lid 1, van de btw-richtlijn niet aan de btw zijn onderworpen, dus die bedoeld in artikel 151 van de btw-richtlijn.

Intracommunautaire afstandsverkopen van accijnsgoederen aan een lid van de zogenoemde groep van vier vallen niet onder artikel 14, lid 4, eerste alinea, van de btw-richtlijn en kunnen derhalve niet onder de Unieregeling worden aangegeven (zie artikel 3, lid 1, onder b), van de btw-richtlijn).

3.2.6 Plaats van levering of dienst

De plaats waar TBE-diensten worden verleend door een in een lidstaat gevestigde belastingplichtige (de dienstverlener) aan een niet-belastingplichtige (de afnemer) in een andere lidstaat, is de lidstaat waar de afnemer zijn verblijfplaats heeft.

De plaats van levering van intracommunautaire afstandsverkopen van goederen wordt geacht de plaats te zijn waar de goederen zich bevinden op het tijdstip van aankomst van de verzending of het vervoer van de goederen naar de afnemer (artikel 33, onder a), van de btw-richtlijn).

Voor andere soorten diensten die onder de Unieregeling vallen, zijn de regels inzake de plaats van dienst niet veranderd. Meer informatie is te vinden in de artikelen 47 tot en met 58 van de btw-richtlijn.

Hieruit volgt dat in gevallen van intracommunautaire goederenleveringen of diensten aan afnemers, de btw verschuldigd is in meer dan één lidstaat. Voor de aangifte en betaling van de verschuldigde btw kan de leverancier/dienstverlener zich voor btw-doeleinden registreren in de/elke relevante lidstaat, dan wel zich registreren voor het Unie-OSS, doorgaans in de lidstaat waar hij gevestigd is.

3.2.7 Drempel voor de plaats van levering of dienst (10 000 EUR)

Ter ondersteuning van micro-ondernemingen is er met ingang van 1 januari 2019 een drempel voor de jaaromzet van 10 000 EUR ingevoerd. Onder dit bedrag blijft de plaats waar TBE-diensten aan consumenten in een andere lidstaat worden verleend, de lidstaat waar de dienstverlener gevestigd is. Vanaf 1 juli 2021 heeft deze drempel betrekking op grensoverschrijdende TBE-diensten en intracommunautaire afstandsverkopen van goederen, maar niet op andere soorten diensten die voor afnemers in de EU worden verricht. De drempel wordt berekend door rekening te houden met de totale waarde van grensoverschrijdende TBE-diensten en intracommunautaire afstandsverkopen van goederen, en geldt voor zowel leveranciers/dienstverleners als gelijkgestelde leveranciers.

Bijgevolg zullen grensoverschrijdende TBE-diensten en intracommunautaire afstandsverkopen van goederen onderworpen zijn aan de btw in de lidstaat waar de leverancier/dienstverlener gevestigd is, wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan (artikel 59 quater, lid 1):

1. de leverancier/dienstverlener is gevestigd of heeft zijn woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats in slechts één lidstaat;
2. hij verleent TBE-diensten aan afnemers die gevestigd zijn of hun woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats hebben in een andere lidstaat of hij verricht intracommunautaire afstandsverkopen van goederen en verzendt of vervoert die goederen naar een andere lidstaat dan de lidstaat waar hij gevestigd is;
3. de totale waarde van deze TBE-diensten en intracommunautaire afstandsverkopen van goederen aan afnemers in andere lidstaten bedraagt niet meer dan 10 000 EUR (exclusief btw) in het lopende en in het voorafgaande kalenderjaar.

Dit betekent dat grensoverschrijdende TBE-diensten en intracommunautaire afstandsverkopen van goederen tot een bedrag van 10 000 EUR vanuit btw-oogpunt hetzelfde worden behandeld als binnenlandse leveringen.

De leverancier/dienstverlener kan echter besluiten niet de drempel van 10 000 EUR, maar de algemene regels inzake de plaats van levering of dienst toe te passen (bv. belastingheffing in de lidstaat van de afnemer in het geval van TBE-diensten en in de lidstaat waarnaar de goederen worden verzonden of vervoerd in het geval van intracommunautaire afstandsverkopen van goederen). In die situatie kan hij ervoor kiezen zich voor het OSS te registreren in de lidstaat waar hij gevestigd is, ook al overschrijdt hij de drempel niet. In dit geval is de leverancier/dienstverlener gedurende twee kalenderjaren aan deze keuze gebonden.

Zodra de jaarlijkse drempel van 10 000 EUR wordt overschreden, geldt in ieder geval de algemene regel en is de btw verschuldigd in de lidstaat van de afnemer voor TBE-diensten en in de lidstaat waarnaar de goederen worden verzonden of vervoerd in het geval van intracommunautaire afstandsverkopen van goederen.

Deze drempel is niet van toepassing op:

- i) TBE-diensten door een niet in de EU gevestigde dienstverlener (niet-Unieregeling),
- ii) intracommunautaire afstandsverkopen van goederen door een buiten de EU gevestigde leverancier,

- iii) afstandsverkopen van ingevoerde goederen (invoerregeling),
- iv) andere diensten dan TBE-elektronische diensten,
- v) binnenlandse goederenleveringen door een gelijkgestelde leverancier,
- vi) goederenleveringen door een leverancier die is gevestigd of zijn woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats heeft in meer dan één lidstaat.

In tabel 5 hieronder worden de gevolgen weergegeven van de toepassing van de drempel van 10 000 EUR.

Tabel 5: drempel voor de plaats van levering of dienst (10 000 EUR)

	B2c-TBE-diensten* en intracommunautaire afstandsverkopen van goederen		
Drempel	Door leveranciers/dienstverleners die maar in één lidstaat zijn gevestigd	Door buiten de EU gevestigde leveranciers/dienstverleners of leveranciers/dienstverleners die in meer dan één lidstaat zijn gevestigd	
≤ 10 000 EUR per jaar	Plaats van levering/dienst en btw verschuldigd in de lidstaat van de dienstverlener (in het geval van TBE-diensten) en in de lidstaat van verzending of vervoer (in het geval van intracommunautaire afstandsverkopen van goederen)**	Leverancier/dienstverlener kan kiezen voor toepassing van de algemene regel inzake de plaats van levering/dienst in de lidstaat van de afnemer of in de lidstaat waarnaar goederen worden verzonden - registratie voor de Unieregeling of - btw-registratie in elke lidstaat (van de afnemer of waarnaar goederen worden verzonden)	Drempel niet van toepassing
> 10 000 EUR per jaar	Plaats van levering/dienst en btw verschuldigd in de lidstaat van de afnemer / waarnaar goederen worden verzonden of vervoerd - registratie voor de Unieregeling of - btw-registratie in elke lidstaat van de afnemer / waar verzending of vervoer eindigt		

* Voor TBE-diensten geldt de drempel van 10 000 EUR al sinds 1 januari 2019.

** Voor goederen geldt de drempel alleen wanneer zij worden verzonden vanuit de lidstaat van vestiging.

3.2.8 Welke factureringsverplichtingen gelden er?

Diensten

De btw-richtlijn voorziet niet in een dwingende factureringsverplichting voor diensten aan consumenten in de EU. De lidstaten kunnen in hun nationale wetgeving echter bepalen dat voor deze diensten een factuur moet worden uitgereikt. Wanneer een factuur wordt uitgereikt, zijn de volgende regels van toepassing:

- de factureringsregels van de lidstaat waar de dienstverlener is geregistreerd voor de Unieregeling (lidstaat van identificatie) of
- de factureringsregels van de lidstaat waar de dienst plaatsvindt indien de dienstverlener niet is geregistreerd voor de Unieregeling.

Intracommunautaire afstandsverkopen van goederen

Op grond van de btw-richtlijn moeten leveranciers in het geval van intracommunautaire afstandsverkopen van goederen een factuur uitreiken als ze geen gebruik maken van de Unieregeling. Indien ze zijn geregistreerd voor de Unieregeling, hoeven ze geen factuur uit te reiken voor deze goederenleveringen. Indien de leverancier ervoor kiest een factuur uit te reiken, gelden de factureringsregels van de lidstaat waar de leverancier is geregistreerd voor de Unieregeling (lidstaat van identificatie).

3.2.9 Moet er een fiscaal vertegenwoordiger worden aangewezen?

In de EU gevestigde leveranciers/dienstverleners hoeven geen fiscaal vertegenwoordiger aan te wijzen om gebruik te kunnen maken van de Unieregeling.

Niet in de EU gevestigde leveranciers/dienstverleners (met inbegrip van gelijkgestelde leveranciers) zijn niet verplicht een fiscaal vertegenwoordiger aan te wijzen om gebruik te kunnen maken van de Unieregeling. De lidstaat van identificatie kan echter overeenkomstig zijn nationale wetgeving verlangen dat zij een fiscaal vertegenwoordiger aanwijzen.

Een tussenpersoon (zoals beschreven in paragraaf 4.2.5) wordt alleen aangewezen met het oog op het gebruik van de invoerregeling.

3.2.10 Indien een niet-EU-leverancier/dienstverlener diensten verleent aan consumenten in de EU en intracommunautaire afstandsverkopen van goederen verricht, welke regeling moet dan worden gebruikt?

Indien een niet-EU-leverancier/dienstverlener diensten verleent aan consumenten in de EU en intracommunautaire afstandsverkopen van goederen verricht, moet hij gebruikmaken van en zich derhalve registreren voor twee verschillende regelingen, te weten:

- de niet-Unieregeling voor diensten, en
- de Unieregeling voor intracommunautaire afstandsverkopen van goederen.

De niet-EU-leverancier/dienstverlener kan geen goederenleveringen aangeven onder de niet-Unieregeling, aangezien de niet-Unieregeling alleen betrekking heeft op diensten (zie paragraaf 3.1.3). Ook kan hij zijn diensten niet aangeven onder de Unieregeling, omdat hij niet in de EU gevestigd is (zie paragraaf 3.2.3).

Voorbeeld 1:

Een leverancier/dienstverlener is gevestigd in Zwitserland en levert diensten aan afnemers in Oostenrijk. Daarnaast levert hij goederen die vanuit Frankrijk worden verzonden naar afnemers in Spanje. Hij wil het OSS gebruiken om de over deze leveringen en diensten verschuldigde btw aan te geven en te betalen.

Welke regelingen moet hij gebruiken voor deze prestaties?

De leverancier/dienstverlener is niet in de EU gevestigd. Dit betekent dat hij voor de diensten aan afnemers in Oostenrijk gebruik moet maken van de **niet-Unieregeling** (vrije keuze van de lidstaat van identificatie).

Voor de intracommunautaire afstandsverkopen van goederen (waarbij de goederen vanuit Frankrijk worden verzonden naar afnemers in Spanje) moet hij de **Unieregeling** gebruiken. De lidstaat van identificatie is voor een niet in de EU gevestigde belastingplichtige de lidstaat van verzending van de goederen, dus Frankrijk (artikel 369 bis van de btw-richtlijn). Indien de belastingplichtige goederen verzendt of vervoert vanuit meer dan één lidstaat, moet de belastingplichtige aangeven welke van die lidstaten de lidstaat van identificatie moet zijn.

3.3 VRAGEN EN ANTWOORDEN OVER DE BIJZONDERE REGELINGEN

De onderstaande voorbeelden hebben betrekking op goederenleveringen en diensten vanaf 1 juli 2021.

- 1. Ik ben een bedrijf dat (alleen) in België is gevestigd en ik verkoop goederen vanuit mijn magazijn in België aan afnemers in Frankrijk en Luxemburg (afstandsverkopen van goederen). De totale waarde van mijn grensoverschrijdende verkopen aan afnemers bedraagt niet meer dan 10 000 EUR. Wat verandert er voor mij?*

In beginsel verandert er voor u niets in dit scenario. Omdat u slechts in één lidstaat (België) gevestigd bent en de totale waarde van de goederenleveringen aan afnemers in andere EU-lidstaten (Frankrijk, Luxemburg) niet hoger is dan 10 000 EUR, worden die leveringen vanuit btw-oogpunt hetzelfde behandeld als de leveringen aan afnemers in België.

Als u wilt, kunt u kiezen voor toepassing van de normale regels en belasting in de lidstaat van bestemming van de goederen. Als u deze optie kiest, kunt u zich in België (waar u gevestigd bent) registreren voor de Unieregeling. Dit is een eenvoudige onlineregistratie via het portaal van het Belgische éénloketsysteem voor btw. Na de registratie kunt u de in Frankrijk en Luxemburg verschuldigde btw aangeven en betalen via dit Belgische OSS-portaal. Als u er echter voor kiest om u niet te registreren in het OSS, kunt u zich voor de btw registreren in de lidstaten van aankomst van de goederen, dus in Frankrijk en Luxemburg.

- 2. Ik ben een bedrijf dat (alleen) in Polen is gevestigd en ik verricht uitsluitend afstandsverkopen van goederen aan afnemers in Duitsland, Tsjechië en Zweden. De totale waarde van mijn grensoverschrijdende verkopen aan afnemers bedraagt meer dan 10 000 EUR, maar voor elke lidstaat afzonderlijk niet meer dan 35 000 EUR. Wat verandert er voor mij?*

Met ingang van 1 juli 2021 wordt de drempel voor afstandsverkopen van goederen 10 000 EUR per jaar. Deze drempel omvat alle afstandsverkopen van goederen aan afnemers in alle EU-lidstaten. De oude drempel voor afstandsverkopen van goederen van 35 000 EUR per jaar per lidstaat (of 100 000 EUR voor een beperkt aantal lidstaten) vervalt dan.

In het huidige scenario wordt de drempel van 10 000 EUR overschreden en is de plaats van levering van de afstandsverkopen van goederen dus in het land waarnaar de goederen worden verzonden. Om de btw aan te geven die verschuldigd is over de afstandsverkopen van goederen die worden verzonden naar Duitsland, Tsjechië en Zweden, hebt u met ingang van 1 juli 2021 twee mogelijkheden:

- a) registreren in elk van deze lidstaten en de verschuldigde btw aangeven en betalen via de nationale btw-aangifte van de betreffende lidstaat (in dit geval Duitsland, Tsjechië en Zweden); of
 - b) registreren voor de Unieregeling (in Polen). Dit is een eenvoudige onlineregistratie via het portaal van het Poolse éénloketsysteem voor btw (waar u gevestigd bent), dat u moet gebruiken voor alle grensoverschrijdende afstandsverkopen van goederen en alle diensten aan afnemers in andere EU-lidstaten. Na de registratie kunt u de in Duitsland, Tsjechië en Zweden verschuldigde btw aangeven en betalen via dit Poolse OSS-portaal.
3. *Ik ben een bedrijf dat gevestigd is in Oostenrijk en ik verricht binnenlandse goederenleveringen. Ik verricht af en toe afstandsverkopen van goederen ter waarde van niet meer dan 10 000 EUR aan afnemers in Duitsland. Daarnaast beschik ik over een vaste inrichting in Hongarije, van waaruit ik diverse (TBE-diensten en/of andere) diensten verricht. Is de drempel van 10 000 EUR op mij van toepassing?*

Nee, de drempel van 10 000 EUR is alleen van toepassing op bedrijven die in één lidstaat zijn gevestigd. Aangezien u in Oostenrijk gevestigd bent, maar ook over een vaste inrichting in Hongarije beschikt, is de drempel van 10 000 EUR niet van toepassing.

4. *Ik ben een bedrijf dat gevestigd is in Frankrijk en ik heb een voorraad goederen in Duitsland. Ik verricht afstandsverkopen van goederen vanuit Frankrijk en vanuit de voorraad in Duitsland aan Poolse afnemers ten bedrage van 4 000 EUR en aan Belgische afnemers ten bedrage van 4 500 EUR. Is de drempel van 10 000 EUR op mij van toepassing?*

Nee, de drempel van 10 000 EUR is niet op u van toepassing, omdat de goederen vanuit twee lidstaten worden verzonden, wat neerkomt op afstandsverkopen vanuit meer dan één lidstaat. De drempel is van toepassing als de leverancier in één lidstaat gevestigd is en de goederen vanuit die lidstaat van vestiging worden verzonden.

5. *Ik ben een bedrijf dat gevestigd is in Italië en ik verleen TBE-diensten ten bedrage van 4 000 EUR aan afnemers in Spanje en Portugal. Ik verleen ook TBE-diensten ten bedrage van 20 000 EUR aan een internationale organisatie in Spanje die is vrijgesteld van btw voor haar verwervingen van goederen en diensten. Is de drempel van 10 000 EUR op mij van toepassing?*

Nee, de drempel van 10 000 EUR is in uw geval niet van toepassing. De internationale organisatie die voor haar verwervingen van goederen en diensten is vrijgesteld van btw, wordt met betrekking tot de TBE-diensten als een niet-belastingplichtige (consument) beschouwd. Uw totale drempel van grensoverschrijdende TBE-diensten bedraagt derhalve 24 000 EUR. Dit is meer dan de drempel van 10 000 EUR.

6. *Ik ben een bedrijf dat (alleen) gevestigd is in Frankrijk. Ik verleen TBE-diensten ten bedrage van 2 500 EUR aan afnemers in België en Duitsland. Daarnaast verricht ik afstandsverkopen van goederen ten bedrage van 7 000 EUR aan afnemers in Nederland. Is de drempel van 10 000 EUR op mij van toepassing? Kan ik uitsluitend*

met betrekking tot de afstandsverkopen van goederen kiezen voor de plaats van belastingheffing in de lidstaat van de afnemer?

De totale waarde van uw grensoverschrijdende TBE-diensten en intracommunautaire afstandsverkopen van goederen bedraagt 9 500 EUR en is dus lager dan 10 000 EUR. Daarom kunt u deze grensoverschrijdende prestaties vanuit btw-oogpunt hetzelfde behandelen als uw binnenlandse leveringen. U kunt ook kiezen voor de plaats van belastingheffing in de lidstaat van de afnemer, maar die keuze moet betrekking hebben op zowel de TBE-diensten als de afstandsverkopen van goederen. U bent gedurende twee kalenderjaren aan deze keuze gebonden.

7. *Ik ben een bedrijf dat (alleen) gevestigd is in Nederland. Ik verleen TBE-diensten ten bedrage van 2 500 EUR aan afnemers in België en Duitsland, en opleidingsdiensten ten bedrage van 3 000 EUR aan afnemers, die daadwerkelijk worden verricht in Duitsland en Denemarken. Daarnaast verricht ik afstandsverkopen van goederen ten bedrage van 4 000 EUR aan afnemers in België. Is de drempel van 10 000 EUR op mij van toepassing?*

De drempel van 10 000 EUR is alleen van toepassing op de TBE-diensten en de intracommunautaire afstandsverkopen van goederen. De totale omzet van de prestaties die onder de drempel vallen, bedraagt derhalve 6 500 EUR. Deze prestaties kunt u vanuit btw-oogpunt hetzelfde behandelen als uw binnenlandse leveringen of u kunt kiezen voor toepassing van de btw in de lidstaat van de afnemer.

De drempel van 10 000 EUR heeft geen betrekking op opleidingsdiensten (of andere diensten dan TBE-diensten). Er zijn twee alternatieven voor de aangifte van de over deze opleidingsdiensten verschuldigde btw:

- a) registreren in elk van de lidstaten waar de opleidingsdiensten worden verricht en vervolgens de verschuldigde btw aangeven en betalen via de nationale btw-aangifte van de betreffende lidstaat (in dit geval: Duitsland en Denemarken); of
 - b) registreren voor de Unieregeling. Dit is een eenvoudige onlineregistratie via het portaal van het Nederlandse éénloketsysteem voor btw (waar u gevestigd bent), dat u moet gebruiken voor alle intracommunautaire afstandsverkopen van goederen en alle diensten aan afnemers in andere EU-lidstaten. Na de registratie kunt u de in Duitsland en Denemarken verschuldigde btw aangeven en betalen via dit Nederlandse OSS-portaal.
8. *Ik ben een bedrijf dat (alleen) gevestigd is in Duitsland en ik verricht, uitsluitend via diverse elektronische interfaces, intracommunautaire afstandsverkopen van goederen (van EU-oorsprong of in het vrije verkeer in de EU). De totale waarde van mijn afstandsverkopen van goederen bedraagt niet meer dan 10 000 EUR. Is de drempel op mij van toepassing?*

Ja, de drempel van 10 000 EUR is op u van toepassing. U moet duidelijke bewijsstukken bijhouden van de via de elektronische interfaces verrichte afstandsverkopen. Indien de drempel van 10 000 EUR voor afstandsverkopen vervolgens wordt overschreden, moet u de btw aanrekenen van de lidstaat waar de goederen naartoe zijn verzonden of vervoerd.

Opmerking: In dit voorbeeld is de elektronische interface geen gelijkgestelde leverancier, omdat u, als verkoper, in de EU gevestigd bent.

9. *Ik ben een bedrijf dat (alleen) gevestigd is in Spanje en ik verricht afstandsverkopen van goederen aan afnemers in de hele EU ten bedrage van meer dan 10 000 EUR. Wat verandert er voor mij?*

Met ingang van 1 juli 2021 wordt de drempel voor intracommunautaire afstandsverkopen van goederen 10 000 EUR per jaar. Deze drempel omvat alle afstandsverkopen van goederen aan afnemers in alle EU-lidstaten. De oude drempel voor afstandsverkopen van goederen van 35 000 EUR per jaar per lidstaat (of 100 000 EUR voor een beperkt aantal lidstaten) vervalt dan. De btw van de lidstaten waar de goederen naartoe worden verzonden/vervoerd is van toepassing op uw afstandsverkopen van goederen. Dat betekent dat u uw afnemer op het moment van de verkoop het juiste btw-tarief moet aanrekenen van de lidstaat waar de goederen naartoe worden verzonden/vervoerd. U hebt twee mogelijkheden voor de aangifte van de btw:

- a) registreren in elk van de lidstaten waar u afnemers hebt (maximaal 26 aanvullende registraties) en vervolgens de verschuldigde btw aangeven en betalen via de nationale btw-aangifte van de betreffende lidstaat; of
 - b) registreren voor de Unieregeling. Dit is een eenvoudige onlineregistratie via het Spaanse éénloketsysteem voor btw (waar u gevestigd bent), dat u moet gebruiken voor alle afstandsverkopen van goederen en alle diensten aan afnemers in andere EU-lidstaten. Na deze registratie kunt u de over de afstandsverkopen in de hele EU verschuldigde btw aangeven en betalen via dit Spaanse OSS-portaal.
10. *Ik ben een bedrijf dat gevestigd is in Ierland en ik verricht intracommunautaire afstandsverkopen van goederen aan afnemers in de hele EU via mijn eigen website en via diverse elektronische interfaces. Wat verandert er voor mij?*

Het antwoord is vergelijkbaar met dat op vraag 9 en de btw is verschuldigd in de lidstaten waar de goederen naartoe worden verzonden/vervoerd, ongeacht de wijze waarop de verkoop plaatsvindt (eigen website of via elektronische interface).

U blijft btw-plichtig met betrekking tot alle afstandsverkopen die u verricht, ongeacht de wijze waarop de verkopen plaatsvinden (eigen website of via elektronische interfaces). U moet ervoor zorgen dat het juiste btw-tarief wordt toegepast op de afstandsverkopen die via elektronische interfaces plaatsvinden.

Als u kiest voor registratie voor de Unieregeling, moet u de over alle afstandsverkopen, met inbegrip van die via een elektronische interface, verschuldigde btw aangeven en betalen via het OSS. In dit scenario wordt de elektronische interface geen gelijkgestelde leverancier, omdat de leverancier in de EU gevestigd is.

11. *Ik ben een bedrijf dat gevestigd is buiten de EU en ik heb een voorraad goederen in Frankrijk waaruit ik afstandsverkopen van goederen aan diverse afnemers verricht via mijn eigen website. De afstandsverkopen van goederen bedragen niet meer dan 10 000 EUR. Is de drempel van 10 000 EUR op mij van toepassing?*

Nee, de drempel van 10 000 EUR is alleen van toepassing op in de EU gevestigde bedrijven.

12. *Ik ben een bedrijf dat gevestigd is buiten de EU en ik heb een voorraad goederen in Frankrijk waaruit ik afstandsverkopen van goederen verricht via mijn eigen website. Wat verandert er voor mij?*

Het antwoord is vergelijkbaar met dat op vraag 10. Als u ervoor kiest gebruik te maken van de Unieregeling, moet u zich voor btw-doeleinden registreren in Frankrijk, waar uw voorraad goederen zich bevindt.

13. *Ik ben een bedrijf dat gevestigd is buiten de EU en ik heb een voorraad goederen (van EU-oorsprong of in het vrije verkeer in de EU) in Frankrijk. Ik verkoop mijn goederen uitsluitend via elektronische interfaces aan afnemers in Frankrijk en alle andere EU-lidstaten. Wat verandert er voor mij?*

In deze situatie wordt u geacht de goederen te leveren aan de elektronische interface, die ze vervolgens aan uw afnemers in Frankrijk en in andere EU-lidstaten levert. U moet u voor btw-doeleinden registreren in Frankrijk, waar uw voorraad goederen zich bevindt. Uw leveringen aan de elektronische interface zijn vrijgesteld van btw met recht op aftrek.

De elektronische interface wordt de gelijkgestelde leverancier en is gehouden tot het innen van de btw bij uw afnemers. U bent verplicht om aan de elektronische interface de volledige informatie te verstrekken over de aard van de geleverde goederen en over de plaats waar de goederen naartoe worden verzonden/vervoerd. De elektronische interface kan gebruikmaken van de Unieregeling voor de aangifte en betaling van de btw die verschuldigd is over leveringen aan afnemers in Frankrijk en afstandsverkopen aan afnemers in andere EU-lidstaten.

14. *Ik ben een bedrijf dat gevestigd is buiten de EU en ik heb een voorraad goederen (van EU-oorsprong of in het vrije verkeer in de EU) in Frankrijk. Ik verkoop mijn goederen via mijn eigen website en via elektronische interfaces aan afnemers in de hele EU. Wat verandert er voor mij?*

De btw is verschuldigd in de lidstaat waar de goederen naartoe worden verzonden/vervoerd, ongeacht de wijze waarop de afstandsverkopen plaatsvinden (eigen website of via elektronische interfaces). U moet duidelijke bewijsstukken bijhouden van de afstandsverkopen die worden verricht via uw eigen website en van die welke worden verricht via elektronische interfaces.

Voor de afstandsverkopen van goederen via uw eigen website blijft u aansprakelijk voor de te betalen btw. Zie het antwoord op vraag 10 met betrekking tot de aangifte en betaling van die btw.

In het geval van afstandsverkopen van goederen via een elektronische interface is de elektronische interface aansprakelijk voor de verschuldigde btw. Zie het antwoord op vraag 13.

15. *Ik ben een bedrijf dat gevestigd is in Frankrijk, zonder vaste inrichting elders in de EU. Ik heb me geregistreerd voor de Unieregeling in Frankrijk (mijn lidstaat van identificatie). Ik lever goederen vanuit een magazijn in België aan afnemers in Frankrijk. Wat verandert er voor mij?*

U moet deze goederenleveringen vanuit België aan afnemers in Frankrijk aangeven in het kader van de Unieregeling. Het zijn intracommunautaire afstandsverkopen van goederen (België-Frankrijk), waarvan de plaats van levering zich in Frankrijk bevindt. Hoewel Frankrijk de lidstaat van identificatie is, moeten ze worden aangegeven via de OSS-aangifte en mogen ze niet worden aangegeven in de binnenlandse (Franse) btw-aangifte.

16. *Ik ben een elektronische interface die gevestigd is in Italië. Ik ben betrokken bij de volgende goederenleveringen die worden verzonden vanuit een magazijn in Italië. De goederen zijn van EU-oorsprong of bevinden zich in het vrije verkeer in de EU:*

- a. leveringen van eigen goederen aan afnemers in Italië;*
- b. afstandsverkopen van eigen goederen (boven de drempel van 10 000 EUR) aan afnemers in Frankrijk, Spanje en Portugal;*
- c. gefaciliteerde goederenleveringen door Italiaanse leveranciers aan afnemers in Italië en afstandsverkopen van goederen door Italiaanse leveranciers aan afnemers in Frankrijk, Spanje en Oostenrijk;*
- d. gefaciliteerde goederenleveringen door Chinese leveranciers aan afnemers in Italië en afstandsverkopen van goederen door Chinese leveranciers aan afnemers in Frankrijk, Spanje en Oostenrijk.*

Wat verandert er voor mij?

Voor de leveringen onder punt a) van eigen goederen aan afnemers in Italië verandert er niets. U blijft de btw-regels in Italië toepassen, de btw aangeven in de Italiaanse btw-aangifte en de btw betalen aan de Italiaanse belastingdienst.

Voor de leveringen onder punt b) (afstandsverkopen van eigen goederen) is het btw-tarief van toepassing dat geldt in de lidstaten waar de goederen naartoe worden verzonden/vervoerd. Dat betekent dat u uw afnemer reeds bij de verkoop van de goederen het juiste btw-tarief moet aanrekenen van de lidstaat waar de goederen naartoe worden verzonden/vervoerd. U hebt twee mogelijkheden voor de aangifte en betaling van de btw:

- a) registreren in elk van de lidstaten waar uw goederen naartoe worden verzonden/vervoerd (Frankrijk, Spanje en Portugal) en vervolgens de verschuldigde btw aangeven en betalen via de nationale btw-aangifte van de betreffende lidstaat; of
- b) registreren voor de Unieregeling. Dit is een eenvoudige onlineregistratie via het Italiaanse éénloketsysteem voor btw (waar u gevestigd bent), dat u kunt gebruiken voor alle intracommunautaire afstandsverkopen van goederen en alle diensten aan afnemers in andere EU-lidstaten (indien van toepassing). Na deze registratie kunt u de over de afstandsverkopen in Frankrijk, Spanje en Portugal verschuldigde btw aangeven en betalen via dit Italiaanse OSS-portaal.

Voor de leveringen onder punt c) door Italiaanse leveranciers die door u worden gefaciliteerd, wordt u geen gelijkgestelde leverancier. De betreffende leveranciers blijven aansprakelijk voor de verschuldigde btw. U bent echter verplicht een boekhouding van deze transacties bij te houden²⁴.

Voor de leveringen onder punt d) wordt u de gelijkgestelde leverancier en moet u de in Italië, Frankrijk, Spanje en Oostenrijk verschuldigde btw als volgt aangeven:

- a) als u niet voor de Unieregeling hebt gekozen met betrekking tot uw eigen afstandsverkopen van goederen onder punt b), moet u de leveringen aan Italiaanse afnemers aangeven bij de Italiaanse btw-aangifte, die voor Frankrijk en Spanje in de respectieve binnenlandse btw-aangiften en u daarnaast in Oostenrijk laten registreren om de daar verschuldigde btw aan te geven en te betalen;

²⁴ Artikel 242 bis van de btw-richtlijn.

- b) als u voor de Unieregeling hebt gekozen met betrekking tot uw eigen afstandsverkopen van goederen onder punt b), wordt de btw over alle leveringen onder punt d), met inbegrip van die aan Italiaanse afnemers, aangegeven en betaald via het Italiaanse OSS-portaal.
17. *Ik ben een elektronische interface die gevestigd is in China en ik ben betrokken bij de volgende goederenleveringen:*
- a. *leveringen door Chinese leveranciers uit een voorraad in Duitsland en Frankrijk aan afnemers in Duitsland, Frankrijk, België, Nederland, Hongarije, Roemenië en Bulgarije;*
 - b. *leveringen door Chinese leveranciers uit voorraden in China en Zwitserland aan afnemers in Frankrijk, Duitsland, Zweden en Denemarken.*

Wat verandert er voor mij?

U wordt een gelijkgestelde leverancier voor de leveringen onder de punten a) en b).

Voor de leveringen onder punt a) moet u, omdat de goederen zich al in het vrije verkeer in de EU bevinden, het juiste btw-tarief toepassen afhankelijk van waar de goederen naartoe worden verzonden of vervoerd (bv. Duitsland, Frankrijk, België, Nederland, Hongarije, Roemenië en Bulgarije). Hiertoe kunt u zich in Duitsland of in Frankrijk, waar de onderliggende leveranciers een voorraad goederen hebben, registreren voor de Unieregeling. Als u kiest voor registratie via het Duitse éénloketsysteem, is deze ene registratie geldig voor alle door u gefaciliteerde leveringen van de Chinese leveranciers uit hun voorraden in Duitsland en Frankrijk. De over deze leveringen verschuldigde btw wordt aangegeven en betaald via het Duitse OSS-portaal.

U kunt ook kiezen voor registratie in alle EU-lidstaten waar u de leveringen van de Chinese leveranciers faciliteert, dus in Frankrijk, Duitsland (voor de binnenlandse leveringen) en respectievelijk België, Nederland, Hongarije, Roemenië en Bulgarije voor de afstandsverkopen van goederen aan afnemers aldaar. In dit geval bent u in elk van die zeven lidstaten geregistreerd voor de btw en moet u zeven btw-aangiften indienen bij en zeven btw-betalingen verrichten aan elk van de belastingdiensten in de genoemde lidstaten.

Voor de door u gefaciliteerde leveringen van Chinese leveranciers uit hun voorraden in China en Zwitserland wordt u in ieder geval een gelijkgestelde leverancier indien de goederen worden verzonden in zendingen met een waarde van maximaal 150 EUR. U kunt ervoor kiezen u te registreren voor het éénloketsysteem voor invoer. De gevolgen op btw-gebied worden behandeld in hoofdstuk 4, paragraaf 4.2.10, vraag 5.

18. *Ik ben een bedrijf dat gevestigd is in Polen. Ik lever goederen vanuit Polen en vanuit Duitsland aan afnemers in Nederland en Frankrijk. Ik ben geregistreerd voor de Unieregeling in Polen. Ik ben ook voor de btw geregistreerd in Duitsland. Kan ik de in Duitsland in rekening gebrachte voorbelasting aftrekken via de OSS-aangifte?*

U verricht afstandsverkopen van goederen die plaatsvinden in Nederland en Frankrijk. U moet deze aangeven in de via het OSS in Polen (uw lidstaat van identificatie) ingediende OSS-aangifte. U kunt de in Duitsland in rekening gebrachte btw niet aftrekken via de OSS-aangifte. Die btw moet worden afgetrokken via de binnenlandse btw-aangifte in Duitsland.

19. *Ik ben een bedrijf dat gevestigd is in Polen. Ik lever goederen vanuit Polen en vanuit Duitsland aan afnemers in Nederland en Frankrijk. Ik ben geregistreerd voor de Unieregeling in Polen. Ik ben niet voor de btw geregistreerd in een andere lidstaat. Kan ik de in Duitsland in rekening gebrachte btw aftrekken via de OSS-aangifte?*

U verricht afstandsverkoop van goederen die plaatsvinden in Nederland en Frankrijk. U moet deze aangeven in de via het OSS in Polen (uw lidstaat van identificatie) ingediende OSS-aangifte. U kunt de in Duitsland in rekening gebrachte btw niet aftrekken via de OSS-aangifte. Als u in Duitsland een voorraad goederen aanhoudt, moet u zich normaal gesproken voor de btw registreren in Duitsland en kunt u de Duitse voorbelasting aftrekken via de normale btw-aangifte. Als u zich niet voor de btw in Duitsland hoeft te registreren, kan restitutie van de in Duitsland in rekening gebrachte btw worden verleend op grond van Richtlijn 2008/9/EG.

20. *Ik ben een bedrijf dat gevestigd is op de Canarische Eilanden. Deze bevinden zich in het douanegebied van de EU, maar buiten het btw-gebied van de EU. Ik verkoop via mijn webwinkel cosmetische producten aan afnemers in de EU. Worden mijn verkopen beschouwd als intracommunautaire afstandsverkoop of als afstandsverkoop van ingevoerde goederen?*

De Canarische Eilanden worden beschouwd als derdelandsgebieden waarop de btw-richtlijn niet van toepassing is (artikel 6 van de btw-richtlijn). Uw verkopen zijn derhalve afstandsverkoop van ingevoerde goederen. Zie hoofdstuk 4, vraag 12a.

21. *Ik ben een elektronische interface en enkele van de leveranciers die via mijn interface goederen verkopen, zijn gevestigd op de Canarische Eilanden. Deze onderliggende leveranciers verzenden/vervoeren hun goederen vanuit voorraden op EU-locaties naar afnemers in de hele EU. Word ik voor deze leveringen een gelijkgestelde leverancier?*

De op de Canarische Eilanden of in andere derdelandsgebieden gevestigde bedrijven worden niet beschouwd als gevestigd in de EU. Bijgevolg wordt u een gelijkgestelde leverancier voor de afstandsverkoop van goederen die deze bedrijven in de EU verrichten vanuit voorraden in de EU. Zie voor meer informatie het antwoord op vraag 16, met name punt d).

3.4 WAT MOET U DOEN ALS U GEBRUIKMAAKT VAN DE NIET-UNIEREGELING OF DE UNIEREGELING?

Een leverancier/dienstverlener die gebruikmaakt van de niet-Unieregeling of de Unieregeling, of een gelijkgestelde leverancier die gebruikmaakt van de Unieregeling, moet:

- uiterlijk aan het einde van het bestelproces aangeven welk bedrag aan btw de afnemer in de EU moet betalen;
- bij de afnemer in de EU de btw innen over de grensoverschrijdende b2c-diensten, intracommunautaire afstandsverkoop van goederen en binnenlandse goederenleveringen door een gelijkgestelde leverancier;
- per kwartaal een OSS-aangifte indienen bij de lidstaat van identificatie, waarbij alle onder de regeling vallende prestaties worden aangegeven;
- per kwartaal de in de OSS-aangifte aangegeven btw betalen aan de lidstaat van identificatie;
- een boekhouding van alle prestaties bijhouden en deze gedurende tien jaar bewaren met het oog op een eventuele controle door de belastingdienst van een lidstaat.

Meer informatie over het indienen van de btw-aangifte en het betalen van de btw is te vinden in de [Gids voor het OSS voor btw](#).

3.5 DE INVOERREGELING

De invoerregeling wordt beschreven in hoofdstuk 4.

4 AFSTANDSVERKOPEN EN INVOER VAN GOEDEREN VAN GERINGE WAARDE

Overeenkomstig de tot 1 juli 2021 geldende btw-regels hoeft er geen btw bij invoer te worden betaald over handelsgoederen met een waarde tot 10/22 EUR die in de EU worden ingevoerd²⁵. Deze vrijstelling wordt met ingang van 1 juli 2021 afgeschaft. Vanaf 1 juli 2021 zullen dus alle uit een derde land of een derdelandsgebied in de EU ingevoerde handelsgoederen onderworpen zijn aan de btw, ongeacht de waarde ervan²⁶. Er wordt een nieuw begrip “afstandsverkopen van uit een derde land of een derdelandsgebied ingevoerde goederen” ingevoerd (zie paragraaf 4.1).

De vrijstelling van douanerechten voor in de EU ingevoerde goederen met een intrinsieke waarde van niet meer dan 150 EUR²⁷ blijft van kracht. Dat betekent dat er geen douanerechten hoeven te worden betaald voor in de EU ingevoerde goederen in een zending waarvan de intrinsieke waarde niet meer dan 150 EUR bedraagt (met uitzondering van alcoholhoudende producten, parfum, reukwater, tabak en tabaksproducten). In het kader van deze toelichting worden deze goederen ook “goederen van geringe waarde” genoemd.

Onderstaande tabel bevat een overzicht van de algemene behandeling van in de EU ingevoerde goederen van geringe waarde voor en vanaf 1 juli 2021 vanuit btw- en douaneperspectief.

Tabel 6: btw-vrijstelling voor en vanaf 1 juli 2021

Waarde van ingevoerde goederen in zendingen**	Voor 1 juli 2021		Vanaf 1 juli 2021	
	Btw	Douanerechten	Btw	Douanerechten
≤ 10/22 EUR ²⁸	Vrijgesteld van btw ²⁹	Vrijgesteld van douanerechten	Btw verschuldigd in EU*	Vrijgesteld van douanerechten
> 10/22 EUR en ≤ 150 EUR	Btw verschuldigd in EU*	Vrijgesteld van douanerechten	Btw verschuldigd in EU*	Vrijgesteld van douanerechten
> 150 EUR	Btw verschuldigd in EU*	Douanerechten verschuldigd in EU	Btw verschuldigd in EU*	Douanerechten verschuldigd in EU

* EU-lidstaat waar invoer plaatsvindt / goederen naartoe worden verzonden of vervoerd.

** Met uitzondering van goederen die in de EU aan accijnzen onderworpen zijn.

²⁵ Titel IV, artikel 23 en artikel 24 van Richtlijn 2009/132/EG.

²⁶ De lidstaten hebben de mogelijkheid om de btw-vrijstelling voor bepaalde invoer (postorderverkopen) al voor 1 juli 2021 af te schaffen (artikel 23, lid 2, van Richtlijn 2009/132/EG).

²⁷ Hoofdstuk V, artikel 23 en artikel 24 van Verordening (EG) nr. 1186/2009 van de Raad.

²⁸ Drempels voor van btw vrijgestelde invoer in elke lidstaat, zie bijlage B bij dit onderzoek.

²⁹ In sommige rechtsgebieden in de EU is reeds besloten om deze btw-vrijstelling eerder af te schaffen.

Met ingang van 1 juli 2021 is btw verschuldigd over alle goederen van geringe waarde die in de EU worden ingevoerd. Tegelijkertijd worden de volgende vereenvoudigingen voor de inning van btw ingevoerd:

- de bijzondere regeling voor afstandsverkopen van uit een derde land of een derdelandsgebied ingevoerde goederen — de invoerregeling / het éénloketsysteem voor invoer of IOSS — zie paragraaf 4.2.
- de bijzondere regelingen voor de aangifte en de betaling van btw bij invoer — zie paragraaf 4.3.

In de praktijk kan de btw over goederen van geringe waarde vanaf 1 juli 2021 als volgt worden betaald:

- betaling als onderdeel van de aankoopprijs aan de leverancier / elektronische interface via het IOSS, waarbij de invoer van de betreffende goederen is vrijgesteld van btw;
- betaling bij invoer in de EU, indien de leverancier / elektronische interface geen gebruik maakt van het IOSS:
 - ✓ aan de persoon die de goederen bij de douane aanbiedt (d.w.z. die een douaneaangifte voor het in het vrije verkeer brengen indient) indien die persoon ervoor kiest om de bijzondere regelingen te gebruiken, of
 - ✓ via een standaardmechanisme voor het innen van btw.

Ongeacht de toepassing van de invoerregeling of de bijzondere regelingen voor de aangifte en de betaling van btw bij invoer, moeten de douaneformaliteiten in verband met in de EU ingevoerde goederen van geringe waarde worden vervuld. Meer informatie over douaneprocedures is te vinden in de douanerichtsnoeren³⁰.

4.1 AFSTANDSVERKOPEN VAN INGEVOERDE GOEDEREN

4.1.1 Toepasselijke bepalingen

De toepasselijke bepalingen zijn opgenomen in de [btw-richtlijn](#) en in de btw-uitvoeringsverordening.

Btw-richtlijn

- Artikel 14, lid 4, punt 2, artikel 33, onder b) en c)

Btw-uitvoeringsverordening

- Artikel 5 bis

4.1.2 Waarom is het begrip ingevoerd?

De technologische vooruitgang in de afgelopen decennia heeft geleid tot digitalisering op alle gebieden van de handel. Zo hebben de e-commerce en de afstandsverkopen van goederen in de EU en wereldwijd een explosieve groei doorgemaakt. In het bijzonder dateren de bestaande btw-regels voor de invoer van handelsgoederen door eindverbruikers van vóór deze

³⁰ De douanerichtsnoeren zijn in de maak. Dit document wordt bijgewerkt, zodat het een link naar de douanerichtsnoeren bevat wanneer het op onze website wordt gepubliceerd.

technologische vooruitgang. Die regels voorzien in een btw-vrijstelling voor deze handelingen (zie tabel 6 hierboven). Onder deze omstandigheden leidt deze btw-vrijstelling tot een ernstige verstoring van de mededinging ten nadele van EU-leveranciers. Teneinde een gelijk speelveld voor EU-handelaars te herstellen en de belastinginkomsten van de EU-lidstaten te beschermen, wordt de btw-vrijstelling bij invoer afgeschaft en worden de btw-regels voor afstandsverkopen van ingevoerde goederen gewijzigd overeenkomstig het beginsel van belastingheffing op de plaats van bestemming.

4.1.3 Welke handelingen vallen hieronder?

Het begrip “afstandsverkopen van uit een derde land of een derdelandsgebied ingevoerde goederen” heeft betrekking op de levering van goederen die worden verzonden of vervoerd door of voor rekening van de leverancier, ook wanneer de leverancier indirect tussenkomt bij het vervoer of de verzending van de goederen, vanuit een derde land of een derdelandsgebied naar een afnemer in een lidstaat (artikel 14, lid 4, punt 2).

De goederen moeten fysiek worden verzonden vanuit een derde land of een derdelandsgebied om als afstandsverkopen van ingevoerde goederen te worden beschouwd. Indien goederen van geringe waarde worden opgeslagen in een douane-entrepot in een EU-lidstaat van waaruit vervolgens goederenleveringen aan afnemers in de EU worden verricht, vallen dergelijke leveringen niet onder het begrip “afstandsverkopen van ingevoerde goederen”. Dit is het gevolg van het feit dat goederen in een douane-entrepot in de EU zich reeds op het grondgebied van de EU bevinden en dus niet kunnen worden beschouwd als uit een derde land of een derdelandsgebied te zijn verzonden, zoals vereist is om onder het begrip “afstandsverkopen van ingevoerde goederen” te vallen.

Voorts geldt, overeenkomstig artikel 155 van de btw-richtlijn, dat voor eindgebruik of eindverbruik bedoelde goederen niet vanuit een douane-entrepot mogen worden geleverd (zie ook vraag 14).

De afstandsverkopen van uit een derdelandsgebied of een derde land ingevoerde goederen omvatten leveringen aan afnemers zoals beschreven in paragraaf 3.2.5.

4.1.4 Plaats van levering

Op grond van de btw-wetgeving van de EU moeten de regels inzake de plaats van levering worden geanalyseerd om te beoordelen of een transactie onderworpen is aan de btw in de EU. Als het gaat om in een derde land of een derdelandsgebied gekochte goederen die naar de EU worden verzonden of vervoerd, vinden er doorgaans twee belastbare feiten plaats:

- btw-belastbaar feit 1: de afstandsverkoop van uit een derde land of een derdelandsgebied ingevoerde goederen aan een afnemer in de EU;
- btw-belastbaar feit 2: de invoer van goederen in de EU.

In de onderhavige toelichting worden de regels inzake de plaats van levering beschreven voor goederen van geringe waarde van maximaal 150 EUR.

De plaats van levering van deze goederen is afhankelijk van waar de goederen in het vrije verkeer worden gebracht in de EU (d.w.z. de lidstaat van invoer) en waar de uiteindelijke bestemming van de goederen zich bevindt. De volgende situaties kunnen zich voordoen:

1) De EU-lidstaat van invoer is ook de lidstaat van uiteindelijke bestemming van de goederen.

- a) Plaats van levering van de afstandsverkoop van goederen (btw-belastbaar feit 1):
 - i) indien de invoerregeling (het IOSS) wordt gebruikt — de EU-lidstaat waar de verzending of het vervoer van de goederen van geringe waarde eindigt (artikel 33, onder c), van de btw-richtlijn);
 - ii) indien de invoerregeling (het IOSS) niet wordt gebruikt:
 - (1) indien de tot betaling van de btw gehouden persoon de afnemer is — de plaats waar de goederen van geringe waarde zich op het tijdstip van vertrek van de verzending of het vervoer naar de afnemer bevinden, dus het derde land of derdelandsgebied (artikel 32, lid 1, van de btw-richtlijn). In deze situatie is de afstandsverkoop van goederen niet belastbaar in de EU;
 - (2) indien de tot betaling van de btw gehouden persoon de leverancier is of een elektronische interface als gelijkgestelde leverancier — de plaats van invoer in de EU van de goederen (artikel 32, tweede alinea, van de btw-richtlijn). In deze situatie is de afstandsverkoop van goederen belastbaar in de EU.
- b) Plaats van levering van de invoer van goederen van geringe waarde (btw-belastbaar feit 2): dit is de plaats waar de goederen van geringe waarde de EU binnenkomen (artikel 60 van de btw-richtlijn).
 - i) Indien de invoerregeling (het IOSS) wordt gebruikt, is de invoer van goederen van geringe waarde vrijgesteld van btw (artikel 143, lid 1, onder c bis), van de btw-richtlijn). Er wordt aan herinnerd dat de btw over de afstandsverkoop van ingevoerde goederen door de leverancier of de elektronische interface (als hij de gelijkgestelde leverancier is) bij de afnemer wordt geïnd (zie punt 1, onder a), i), hierboven).
 - ii) Indien de invoerregeling (het IOSS) niet wordt gebruikt, is btw verschuldigd bij invoer.

2) De EU-lidstaat van invoer is niet de lidstaat van uiteindelijke bestemming van de goederen.

- a) Plaats van levering van de afstandsverkoop van goederen (btw-belastbaar feit 1):
 - i) De EU-lidstaat waar de goederen van geringe waarde zich bevinden op het tijdstip dat de verzending of het vervoer van de goederen naar de afnemer eindigt, dus in de lidstaat van uiteindelijke bestemming (artikel 33, onder b), van de btw-richtlijn).

Er moet worden opgemerkt dat na de invoering van het btw-pakket voor e-commerce de douanevoorschriften³¹ zijn gewijzigd en enkel goederen van geringe waarde die onder de invoerregeling (het IOSS) vallen, in het vrije verkeer kunnen worden gebracht in een andere lidstaat dan de lidstaat van uiteindelijke bestemming van de goederen.

Indien niet via het IOSS aangegeven goederen van geringe waarde aankomen in een andere lidstaat dan die van uiteindelijke bestemming, worden die goederen derhalve voor douanedoelinden onder de regeling douanevervoer geplaatst en aangegeven voor het vrije verkeer in de EU-lidstaat waar de goederen naartoe worden verzonden of vervoerd.

³¹ Artikel 221, lid 4, UV/DWU ([Uitvoeringsverordening \(EU\) 2015/2447 van de Commissie](#) gewijzigd bij [Uitvoeringsverordening \(EU\) 2020/893 van de Commissie](#)).

In de praktijk komt de btw-behandeling in dit scenario dus overeen met die in punt 1, onder b), ii), hierboven.

- b) Plaats van levering van de invoer van goederen van geringe waarde (btw-belastbaar feit 2): dit is de plaats waar de goederen van geringe waarde de EU binnenkomen of in het vrije verkeer worden gebracht (artikel 60 of artikel 61 van de btw-richtlijn).
- i) Indien de invoerregeling (het IOSS) wordt gebruikt, is de invoer van goederen van geringe waarde vrijgesteld van btw (artikel 143, lid 1, onder c bis), van de btw-richtlijn). Er wordt aan herinnerd dat de btw over de afstandsverkoop van ingevoerde goederen door de leverancier of de elektronische interface (als hij de gelijkgestelde leverancier is) bij de afnemer wordt geïnd (zie punt 1, onder a), i), hierboven).
- ii) Indien de invoerregeling (het IOSS) niet wordt gebruikt, is btw verschuldigd bij invoer in de EU-lidstaat van uiteindelijke bestemming van de goederen (zie toelichting bij punt 2, onder a), ii), hierboven).

Indien de btw niet door de voor het IOSS geregistreerde leverancier of elektronische interface wordt geïnd en de btw wordt verschuldigd bij invoer in de EU in de lidstaat van uiteindelijke bestemming, dan kan die lidstaat vrij kiezen wie de btw bij invoer moet betalen (de afnemer dan wel de leverancier of de elektronische interface — artikel 201 van de btw-richtlijn).

Meer informatie is te vinden in hoofdstuk 5, de scenario's 3a-3c en 4a-4b.

4.2 INVOERREGELING

4.2.1 Toepasselijke bepalingen

De toepasselijke bepalingen zijn opgenomen in de [btw-richtlijn](#) en in de btw-uitvoeringsverordening.

Btw-richtlijn

- Artikelen 369 terdecies-369 quinvicies, artikel 369 tricies

Btw-uitvoeringsverordening

- Artikelen 57 bis-63 quater

4.2.2 Waarom is de invoerregeling ingesteld?

Met ingang van 1 juli 2021 is btw verschuldigd over alle handelsgoederen die in de EU worden ingevoerd, ongeacht de waarde ervan. Als zodanig is er een bijzondere regeling voor afstandsverkopen van uit een derdelandsgebied of een derde land in de EU ingevoerde goederen in het leven geroepen om de aangifte en betaling van verschuldigde btw over de verkoop van goederen van geringe waarde te vergemakkelijken.

Deze regeling, beter bekend als de invoerregeling, stelt leveranciers³² in staat om op goederen die zij verkopen en vanuit een derde land of derdelandsgebied naar afnemers in de EU verzenden of vervoeren, btw over afstandsverkopen van ingevoerde goederen van geringe waarde te innen van hun afnemers en deze btw aan te geven en te betalen via het éénloketsysteem voor invoer (IOSS). Indien het IOSS wordt gebruikt, is de invoer (in het vrije

³² Leveranciers en gelijkgestelde leveranciers (d.w.z. elektronische interfaces die deze goederenleveringen faciliteren).

verkeer brengen) van goederen van geringe waarde in de EU vrijgesteld van btw. De btw wordt door de afnemer betaald als onderdeel van de aankoopprijs.

Het gebruik van deze bijzondere regeling (IOSS) is niet verplicht.

4.2.3 Welke goederenleveringen vallen onder de invoerregeling?

Goederenleveringen vallen onder de invoerregeling indien:

- de goederen vanuit een derdelandsgebied of derde land worden verzonden/vervoerd op het moment dat ze worden geleverd, en
- deze goederen worden verzonden in zendingen met een intrinsieke waarde van niet meer dan 150 EUR, en
- de goederen worden verzonden of vervoerd door of voor rekening van de leverancier, ook wanneer de leverancier indirect tussenkomt bij het vervoer of de verzending van de goederen vanuit een derde land of derdelandsgebied, naar een afnemer of een andere in aanmerking komende persoon in een lidstaat, en
- de goederen niet zijn onderworpen aan op EU-niveau geharmoniseerde accijnzen (doorgaans alcohol of tabaksproducten overeenkomstig artikel 2, lid 3, van de btw-richtlijn)³³. Let wel dat het IOSS niet kan worden gebruikt wanneer goederen van geringe waarde samen met accijnsgoederen worden gekocht en/of verzonden, ongeacht of de waarde van de zending meer dan 150 EUR bedraagt of niet.

Intrinsieke waarde³⁴ wordt als volgt gedefinieerd:

- a. voor handelsgoederen: de prijs van de goederen zelf bij verkoop voor uitvoer naar het douanegebied van de Europese Unie, met uitzondering van vervoers- en verzekeringskosten, tenzij deze in de prijs zijn begrepen en niet afzonderlijk op de factuur zijn vermeld, en alle andere belastingen en heffingen zoals te constateren door de douaneautoriteiten op basis van relevante documenten;
- b. voor goederen zonder handelskarakter: de prijs die voor de goederen zelf zou zijn betaald als zij waren verkocht voor uitvoer naar het douanegebied van de Europese Unie.

Alle andere gerelateerde kosten, naast vervoers- en verzekeringskosten, die niet de waarde van de goederen zelf weerspiegelen, moeten ook worden uitgesloten van de intrinsieke waarde wanneer ze afzonderlijk en duidelijk op de factuur staan vermeld (bv. gereedschapskosten, licentierechten, belastingen bij uitvoer, enz.). De formulering “alle andere belastingen en heffingen” verwijst naar alle belastingen of heffingen die worden geheven op basis van de waarde van de goederen of bovenop een belasting of heffing die op deze goederen wordt toegepast.

³³ Parfum en reukwater vallen echter onder de invoerregeling, ook al zijn ze uitgesloten van de vrijstelling van douanerechten voor zendingen met een te verwaarlozen waarde (artikel 23 van Verordening (EG) nr. 1186/2009 van de Raad betreffende de instelling van een communautaire regeling inzake douanenvrijstellingen).

³⁴ Artikel 1, lid 48, van Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/2446 van de Commissie.

4.2.4 Wie kan gebruikmaken van de invoerregeling?

De volgende belastingplichtigen kunnen gebruikmaken van de invoerregeling:

- In de EU gevestigde leveranciers die de goederen waarnaar wordt verwezen in paragraaf 4.2.3 hierboven, verkopen aan een afnemer in de EU. Hier is doorgaans sprake van wanneer de leveranciers via hun eigen onlinewinkel verkopen.
- Niet in de EU gevestigde leveranciers die deze goederen verkopen aan een afnemer in de EU. Hier is doorgaans sprake van wanneer de leveranciers via hun eigen onlinewinkel verkopen. Deze leveranciers kunnen als volgt gebruikmaken van de regeling:
 - ✓ rechtstreeks (d.w.z. zonder de verplichting om een tussenpersoon aan te stellen) als zij gevestigd zijn in een derde land waarmee de EU een overeenkomst inzake wederzijdse bijstand op het gebied van de btw heeft gesloten³⁵. Dit geldt alleen voor zover zij goederen verkopen vanuit dit specifieke derde land. Zodra zij ook vanuit andere derde landen of derdelandsgebieden leveren, kunnen zij niet langer rechtstreeks van de regeling gebruikmaken, maar moeten zij in plaats daarvan onrechtstreeks van de regeling gebruikmaken;
 - ✓ onrechtstreeks, via een in de EU gevestigde tussenpersoon (zie paragraaf 4.2.5).
- In de EU gevestigde elektronische interfaces die afstandsverkopen van ingevoerde goederen van geringe waarde voor onderliggende leveranciers (zogenaamde “gelijkgestelde leveranciers” — zie voor nadere informatie hoofdstuk 2) faciliteren.
- Niet in de EU gevestigde elektronische interfaces die afstandsverkopen van ingevoerde goederen van geringe waarde voor onderliggende leveranciers (zogenaamde “gelijkgestelde leveranciers”) faciliteren. Bij deze elektronische interfaces kan als volgt worden gebruikgemaakt van de regeling:
 - ✓ rechtstreeks (d.w.z. zonder de verplichting om een tussenpersoon aan te stellen) als zij gevestigd zijn in een derde land waarmee de EU een overeenkomst inzake wederzijdse bijstand op het gebied van de btw heeft gesloten, voor zover zij verkopen van goederen vanuit dat derde land verrichten;
 - ✓ onrechtstreeks, via een in de EU gevestigde tussenpersoon (zie paragraaf 4.2.5).

³⁵ Op de datum van publicatie van deze toelichting heeft de EU alleen met Noorwegen een dergelijke overeenkomst gesloten.

Tabel 7: IOSS-registratie per type leverancier en plaats van vestiging

Type leveranciers	Directe/Indirecte registratie	Lidstaat van identificatie	Tussenpersoon
EU-leveranciers (verkoop bv. via de eigen website)	Directe registratie	EU-lidstaat van vestiging	Kan een tussenpersoon aanwijzen
Niet-EU-leveranciers uit landen die met de EU een overeenkomst hebben gesloten inzake wederzijdse bijstand op het gebied van de btw (verkoop vanuit dat land bv. via de eigen website)	Directe registratie	EU-lidstaat van keuze	Kan een tussenpersoon aanwijzen
Alle andere niet-EU-leveranciers (verkoop bv. via de eigen website)	Indirecte registratie	EU-lidstaat van vestiging van de tussenpersoon	Moet een tussenpersoon aanwijzen
Elektronische interfaces in de EU die gelijkgestelde leveranciers zijn	Directe registratie	EU-lidstaat van vestiging	Kan een tussenpersoon aanwijzen
Elektronische interfaces in niet-EU-landen die met de EU een overeenkomst hebben gesloten inzake wederzijdse bijstand op het gebied van de btw voor leveringen uit dat land	Directe registratie	EU-lidstaat van keuze	Kan een tussenpersoon aanwijzen
Alle andere niet in de EU gevestigde elektronische interfaces die gelijkgestelde leveranciers zijn	Indirecte registratie	EU-lidstaat van vestiging van de tussenpersoon	Moet een tussenpersoon aanwijzen

4.2.5 Wat is een tussenpersoon?

Belastingplichtigen (leveranciers en elektronische interfaces) die niet gevestigd zijn in de EU of in een derde land waarmee de EU een overeenkomst inzake wederzijdse bijstand op het gebied van de btw heeft gesloten, moeten een tussenpersoon aanwijzen om van de invoerregeling gebruik te kunnen maken. Het staat andere belastingplichtigen (d.w.z. degenen die in de EU zijn gevestigd) vrij om een tussenpersoon aan te wijzen, maar zij zijn daartoe niet verplicht.

De tussenpersoon moet een in de EU gevestigde belastingplichtige zijn. Hij moet voldoen aan alle verplichtingen die zijn vastgelegd in de invoerregeling voor de leverancier of de elektronische interface die hem heeft aangesteld, waaronder de indiening van btw-aangiften via het IOSS en de betaling van btw over de afstandsverkoop van ingevoerde goederen van geringe waarde. De leverancier of gelijkgestelde leverancier die een tussenpersoon heeft aangesteld, blijft echter aansprakelijk voor de btw-verplichtingen, onder meer voor de betaling van de btw samen met de tussenpersoon. In de praktijk zullen de lidstaten proberen de btw terug te vorderen van de tussenpersoon en als dit niet lukt, kunnen de lidstaten proberen de btw terug te vorderen van de leverancier. Hierbij moet worden opgemerkt dat de tussenpersoon niet noodzakelijk de persoon is die de douaneaangiften voor het vrije verkeer indient.

Voordat een tussenpersoon een belastingplichtige in het IOSS kan registreren, moet hij zich eerst aanmelden in de lidstaat waar hij is gevestigd om gebruik te kunnen maken van het IOSS voor leveranciers die afstandsverkoop van ingevoerde goederen van geringe waarde verrichten. Hij ontvangt dan een identificatienummer waarmee hij als tussenpersoon kan optreden bij de invoerregeling (artikel 369 octodecies, lid 2, van de btw-richtlijn). Aan de hand van dit nummer kunnen lidstaten de tussenpersoon identificeren. Dit identificatienummer voor tussenpersonen is echter geen btw-nummer en kan door de tussenpersoon niet worden gebruikt om btw aan te geven over belastbare handelingen. Vervolgens registreert de tussenpersoon in zijn lidstaat van identificatie elke belastingplichtige die hij vertegenwoordigt en ontvangt hij een IOSS-btw-identificatienummer voor elke belastingplichtige waarvoor hij is aangesteld (artikel 369 octodecies, lid 3, van de btw-richtlijn).

De lidstaten kunnen regels of voorwaarden vaststellen die moeten worden opgelegd aan belastingplichtigen die in het IOSS als tussenpersoon willen optreden (bv. garanties).

4.2.6 IOSS-btw-identificatienummer

Bij de registratie voor het IOSS zal de belastingdienst in de lidstaat van identificatie een IOSS-btw-identificatienummer toekennen aan leveranciers of aan elektronische interfaces die gelijkgestelde leveranciers zijn, aan tussenpersonen die optreden voor rekening van leveranciers, of aan elektronische interfaces. Opgemerkt moet worden dat een elektronische interface één enkel IOSS-btw-identificatienummer zal hebben, ongeacht het aantal onderliggende leveranciers waarvoor het afstandsverkoop van ingevoerde goederen van geringe waarde aan afnemers in de EU faciliteert, omdat de elektronische interface wordt geacht de leverancier van al deze verkopen te zijn. Tussenpersonen krijgen echter een afzonderlijk IOSS-btw-identificatienummer voor elke belastingplichtige die ze vertegenwoordigen.

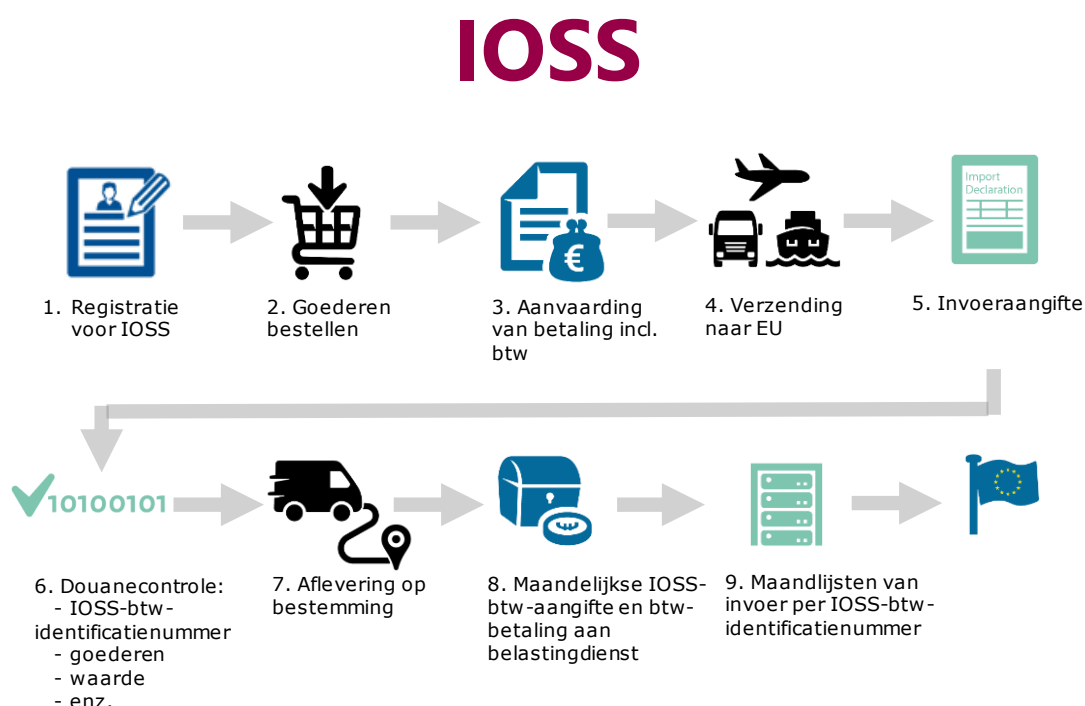
Dit IOSS-btw-identificatienummer kan alleen worden gebruikt om afstandsverkoop van ingevoerde goederen onder de invoerregeling aan te geven en niet voor andere leveringen van goederen of diensten die een leverancier of elektronische interface mogelijk verricht. Merk op dat voor prestaties die voor de Unieregeling of de niet-Unieregeling in aanmerking komen, afzonderlijke registraties nodig zijn (zie hoofdstuk 3). Een leverancier of elektronische interface die ervoor heeft gekozen om gebruik te maken van de invoerregeling, zal al deze afstandsverkoop van ingevoerde goederen aan afnemers in de hele EU aangeven met behulp van dit IOSS-btw-identificatienummer. Het IOSS-btw-identificatienummer wordt in de douaneaangifte aan de douaneautoriteiten verstrekt om de goederen onder btw-vrijstelling in de EU in het vrije verkeer te brengen. Het is belangrijk dat de leverancier of de elektronische interface als gelijkgestelde leverancier ervoor zorgt dat het IOSS-btw-identificatienummer veilig via de toeleveringsketen naar de douaneautoriteiten wordt verzonden. De communicatie

betreffende het IOSS-btw-identificatienummer moet tot het noodzakelijke minimum beperkt blijven en het nummer mag daarom alleen worden doorgegeven aan de partijen in de toeleveringsketen die het nodig hebben voor het in het vrije verkeer brengen in de lidstaat van invoer.

Het IOSS-btw-identificatienummer bestaat uit 12 alfanumerieke tekens. Nadere informatie over hoe u zich kunt registreren voor het IOSS en over de structuur van het IOSS-btw-identificatienummer is te vinden op het OSS-portaal voor de btw.

4.2.7 Hoe werkt de invoerregeling?

Figuur 4: IOSS-regeling

De eerste stap die een leverancier of elektronische interface moet zetten om gebruik te kunnen maken van de invoerregeling, is de registratie in het elektronische portaal van een lidstaat (zie nadere informatie in de paragrafen 4.2.4 tot en met 4.2.6)

Wanneer een leverancier of elektronische interface die van de invoerregeling gebruikmaakt, goederen levert die van buiten de EU zijn verzonden of vervoerd naar afnemers in de EU, dan is de plaats van levering van die goederen in de EU, en wel specifiek in de EU-lidstaat waar de bestelde goederen worden afgeleverd (zie paragraaf 4.1.4 hierboven). Bijgevolg zal de leverancier of de elektronische interface die van de invoerregeling gebruikmaakt, de btw al in rekening moeten brengen bij de verkoop van die goederen aan afnemers in de EU.

Wanneer moet de btw worden toegepast?

Het moment van levering is het moment waarop de betaling is geaccepteerd door de leverancier of elektronische interface. Dit is het ogenblik waarop de betalingsbevestiging, het bericht van goedkeuring van betaling of de betalingstoezegging van de afnemer wordt ontvangen door of voor rekening van de leverancier die goederen verkoopt via de elektronische interface, ongeacht wanneer de werkelijke betaling wordt uitgevoerd, afhankelijk van wat het eerst gebeurt (artikel 41 bis van de btw-uitvoeringsverordening).

In de praktijk zal de leverancier of de elektronische interface de prijs van de goederen en het verschuldigde btw-bedrag voor de betreffende bestelling tonen en zal de afnemer het volledige bedrag aan de leverancier of de elektronische interface moeten betalen.

Welk btw-tarief?

Het juiste btw-tarief is het tarief dat van toepassing is op het betreffende goed in de EU-lidstaat waar de levering plaatsvindt. In de praktijk is dit de lidstaat waarvan de afnemer aangeeft dat daar de goederen geleverd moeten worden.

De meeste goederen zijn onderworpen aan het standaard btw-tarief, maar voor bepaalde goederen geldt een verlaagd btw-tarief, afhankelijk van de aard van de goederen en de EU-lidstaat waar de levering plaatsvindt. Informatie over de btw-tarieven in de hele EU is op de website van elke lidstaat te vinden. De Europese Commissie centraliseert deze informatie ook via de onderstaande link:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/tedb/splSearchForm.html

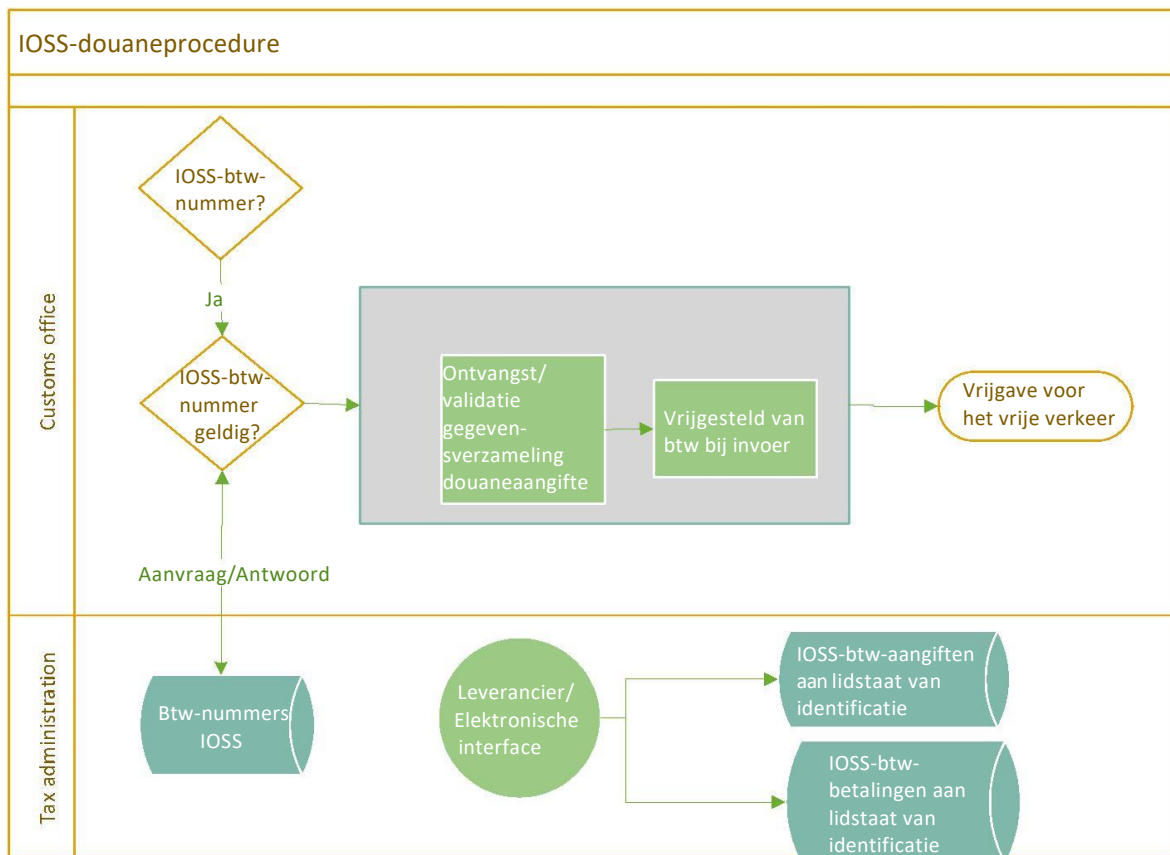
Het in het vrije verkeer brengen van goederen van geringe waarde die in het kader van de invoerregeling worden aangegeven, is vrijgesteld van btw op voorwaarde dat er ten laatste in de douaneaangifte een geldig IOSS-nummer wordt verstrekt (zie paragraaf 4.2.8). Dit is zo geregeld om dubbele belasting van dezelfde goederen te voorkomen.

4.2.8 Validatie van het IOSS-btw-identificatienummer

Alle door de belastingdiensten in de EU-lidstaten toegekende IOSS-btw-identificatienummers worden elektronisch beschikbaar gesteld aan alle douaneautoriteiten in de EU. De database met IOSS-btw-identificatienummers is niet openbaar. De douaneautoriteiten zullen bij ontvangst van een IOSS-btw-identificatienummer in de gegevensverzameling van de douaneaangifte automatisch de geldigheid van dat nummer controleren aan de hand van de database met IOSS-btw-identificatienummers. Als het IOSS-nummer geldig is en de intrinsieke waarde van de zending niet meer dan 150 EUR bedraagt, zal de douane niet verzoeken om betaling van btw over goederen van geringe waarde die op grond van het IOSS worden ingevoerd.

De persoon die de goederen bij de douane aangeeft (bv. postexploitanten, koeriersdiensten, douane-expediteurs, enz.), voert geen controle uit op de geldigheid van het IOSS-btw-identificatienummer en is hier ook niet toe in staat.

Figuur 5: IOSS-douaneprocedure

Op basis van de douaneaangiften die in elke EU-lidstaat zijn ingediend, wordt een maandelijkse lijst opgesteld met de totale waarde van de invoer van goederen van geringe waarde die gedurende een specifieke maand in de EU zijn aangegeven met betrekking tot elk IOSS-btw-identificatienummer. De aangevers zijn niet betrokken bij het samenstellen van deze IOSS-maandlijsten.

De geaggregeerde maandlijsten worden beschikbaar gesteld aan de belastingautoriteiten in de EU. De belastingautoriteiten gebruiken deze lijsten om de waarde te analyseren van de invoer die is aangegeven als vrijgesteld op grond van een IOSS-btw-identificatienummer waarbij de waarde van de btw door dezelfde belastingplichtige in de IOSS-aangifte wordt aangegeven. Nadere informatie is tevens te vinden in de douanerichtsnoeren, paragraaf 3.1.6.

Bij een ongeldig of ontbrekend IOSS-btw-identificatienummer zal bij invoer btw moeten worden betaald (zie ook de antwoorden op vraag 35 en vraag 36).

4.2.9 Wat moet u doen als u gebruikmaakt van de invoerregeling?

Een leverancier of elektronische interface (gelijkgestelde leverancier) die gebruikmaakt van de invoerregeling, moet met betrekking tot de btw het volgende doen:

- Hij moet het btw-bedrag dat door de afnemer moet worden betaald in de lidstaat waarnaar de goederen worden verzonden/vervoerd ten laatste tonen op het ogenblik dat de bestelling wordt afgerond.

- Hij moet de btw over de leveringen van alle in aanmerking komende goederen die naar de EU worden verzonden/vervoerd (bv. niet-accijnsgoederen die naar een EU-lidstaat worden verzonden in zendingen van maximaal 150 EUR) innen van de afnemer.
- Hij moet ervoor zorgen dat in aanmerking komende goederen worden verzonden in zendingen met een intrinsieke waarde die de drempel van 150 EUR niet overschrijdt.
- Het is raadzaam dat hij op de btw-factuur (indien uitgegeven) of op de handelsfactuur die de goederen vergezelt voor inkleding, het volgende vermeldt:

a) de door de afnemer betaalde prijs in euro;

b) afzonderlijk, per btw-tarief het btw-bedrag dat aan de afnemer in rekening wordt gebracht.

- Hij moet aan de vervoerder/douaneaangever van de goederen (zoals postexploitanten, koeriersdiensten of douane-expediteurs) de nodige informatie verstrekken voor de inkleding in de EU, met inbegrip van het IOSS-btw-identificatienummer om te voorkomen dat er op het moment van invoer (in het vrije verkeer brengen) btw wordt geheven. Een in het IOSS geregistreerde leverancier zal deze informatie rechtstreeks aan de vervoerder/douaneaangever verstrekken. Een elektronische interface die niet betrokken is bij de verzending of het vervoer van de goederen, zal deze informatie doorgaans aan de onderliggende leverancier verstrekken en strikte regels afspreken over het gebruik van zijn IOSS-btw-identificatienummer, onder meer in verband met het doorgeven van dit nummer aan de vervoerder/douaneaangever.

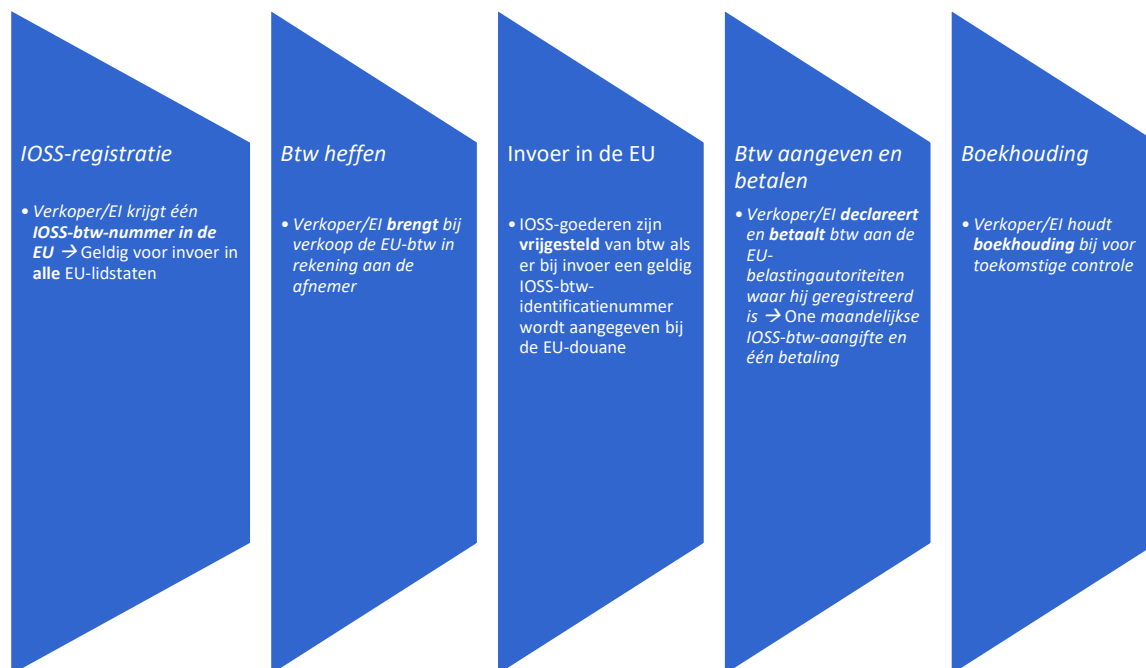
Noch de vervoerder, noch de douaneaangever van de ingevoerde goederen hoeft het bedrag van de geïnde btw of het btw-tarief dat door de IOSS-leverancier of elektronische interface wordt toegepast, te verifiëren. Als er een IOSS-btw-identificatienummer wordt vermeld in de douaneaangifte die is ingediend in verband met de zending en als dat nummer geldig is, dan is de invoer vrijgesteld van btw. De btw is als onderdeel van de aankoopprijs betaald aan de leverancier of de elektronische interface op het moment van verkoop (aanvaarding van betaling).

- Hij moet bij de lidstaat van identificatie een maandelijkse IOSS-aangifte indienen voor alle in aanmerking komende leveringen van goederen die aan afnemers in de hele EU worden verkocht. Als u via een tussenpersoon bent geregistreerd, zorg er dan voor dat de tussenpersoon over alle informatie beschikt die hij nodig heeft om te voldoen aan zijn verplichting om de maandelijkse IOSS-btw-aangifte in te dienen bij zijn lidstaat van identificatie. De IOSS-btw-aangifte vermeldt de totale waarde van de verkochte goederen, het btw-tarief ervan en het totale te betalen btw-bedrag, uitgesplitst naar elke EU-lidstaat waar de goederen naartoe worden vervoerd, en uitgesplitst naar standaard- en verlaagd tarief. De uiterste termijn voor het indienen van de IOSS-btw-aangifte is het einde van de maand volgend op de rapportagemaand.
- Hij moet een maandelijkse betaling verrichten van de in de IOSS-btw-aangifte aangegeven verschuldigde btw aan de lidstaat van identificatie. De uiterste termijn voor de betaling is het einde van de maand volgend op de rapportagemaand. Als u via een tussenpersoon bent geregistreerd, zorg er dan voor dat de tussenpersoon maandelijks de btw aan zijn lidstaat van identificatie betaalt.
- Hij moet gedurende tien jaar een boekhouding bijhouden van alle in aanmerking komende IOSS-afstandsverkopen van ingevoerde goederen met het oog op mogelijke controles door

de belastingautoriteiten van de EU. In artikel 63 quater van de btw-uitvoeringsverordening wordt deze boekhouding en de inhoud ervan nader bepaald (zie hoofdstuk 2, paragraaf 2.2.1.1).

Uitvoerige informatie over het indienen van de IOSS-btw-aangifte, het verrichten van de btw-betaling en de verplichtingen inzake het bijhouden van gegevens is te vinden op het OSS-portaal voor de btw.

Figuur 6: overzicht van invoerregeling

4.2.10 IOSS — vragen en antwoorden

Voor de onderstaande vragen geldt dat de beschreven handelingen afstandsverkoop van ingevoerde goederen in zendingen met een intrinsieke waarde van maximaal 150 EUR zijn, ook wel goederen van geringe waarde genoemd.

a) Algemeen

1. Welke voordelen heeft het gebruik van het IOSS?

Door gebruik te maken van het IOSS waarborgt een leverancier of een elektronische interface (gelijkgestelde leverancier) een transparante transactie voor de afnemer die een prijs inclusief btw betaalt op het moment van de onlineaankoop. De afnemer heeft zekerheid over de totaalprijs van de transactie en wordt niet geconfronteerd met onverwachte kosten (btw en, in principe, bijkomende inkларingskosten) die moeten worden betaald wanneer de goederen in de EU worden ingevoerd.

Verder wordt met het gebruik van het IOSS een snelle vrijgave van de goederen door de douane en een snelle levering van de goederen aan de afnemer beoogd, wat vaak van essentieel belang is voor deze laatste.

Het gebruik van het IOSS vereenvoudigt ook de logistiek, aangezien de goederen de EU kunnen binnenkomen en in elke lidstaat in het vrije verkeer kunnen worden gebracht, ongeacht de lidstaat waarvoor ze uiteindelijk bestemd zijn.

2. Goederen die vóór 1 juli 2021 zijn aangekocht en na 1 juli 2021 in de EU aankomen

Een leverancier of elektronische interface (als gelijkgestelde leverancier) kan het IOSS niet gebruiken voor de aangifte van afstandsverkoop van goederen die vóór 1 juli 2021 zijn verricht. Goederen uit een derdelandsgebied of derde land die vóór 1 juli 2021 (bv. in juni 2021 of eerder) zijn aangekocht en op of na 1 juli 2021 in de EU aankomen, zijn bij invoer dan ook aan btw onderworpen.

b) Registratie

3. Ik ben een bedrijf dat buiten de EU gevestigd is en ik verkoop uitsluitend via mijn eigen onlinewinkel goederen van geringe waarde aan afnemers in de EU. Wat moet ik doen?

Vanaf 1 juli 2021 zijn alle handelsgoederen die in de EU worden ingevoerd, onderworpen aan btw. U kunt de vereenvoudigde procedure gebruiken om de btw te innen op verkopen van goederen met een geringe waarde en u in het IOSS in een van de EU-lidstaten registreren (onlineregistratie via een in de EU gevestigde tussenpersoon³⁶ — zie de paragrafen 4.2.4 en 4.2.5 en het OSS-portaal voor de btw)

Als u besluit tot registratie in het IOSS, hoeft u zich slechts in een van de EU-lidstaten te registreren en kunt u in alle 27 EU-lidstaten verkopen. U moet een tussenpersoon aanwijzen die u registreert in het IOSS in de lidstaat waar hij is gevestigd. U moet het IOSS-btw-identificatienummer dat is toegekend door de lidstaat waar u zich voor het IOSS hebt geregistreerd (de lidstaat van identificatie) gebruiken om al uw IOSS-verkopen van goederen van geringe waarde aan afnemers in alle EU-lidstaten aan te geven.

Op het moment van verkoop moet u de afnemer het btw-tarief in rekening brengen dat van toepassing is op de goederen in de lidstaat waarnaar die goederen zullen worden verzonden. Wanneer u de goederen naar de afnemer in de EU verzendt, is het raadzaam om uw IOSS-btw-identificatienummer op veilige wijze door te geven aan de persoon die verantwoordelijk is voor de aangifte voor het in het vrije verkeer brengen van die goederen in de EU (bv. postexploitant, koeriersdienst, douane-expediteur), zodat de btw niet opnieuw wordt betaald aan de douane in de EU wanneer de goederen worden ingevoerd. U mag dit IOSS-btw-identificatienummer alleen maar doorgeven aan partijen die betrokken zijn bij de aangifte voor het in het vrije verkeer brengen van die goederen en aan niemand anders. De douaneautoriteiten voeren hun taken uit zodat de douanewetgeving en andere wetgeving betreffende het verkeer van goederen over de grenzen worden nageleefd zonder enige btw vast te stellen of te innen.

Uw tussenpersoon die u bij het IOSS heeft geregistreerd, moet elke maand een IOSS-btw-aangifte indienen en wel uiterlijk op het einde van de maand die volgt op de rapportagemaand (bv. voor verkopen in september moet de IOSS-btw-aangifte uiterlijk op 31 oktober worden ingediend). De IOSS-btw-aangifte bevat alle IOSS-verkopen van goederen van geringe waarde in de EU, uitgesplitst naar lidstaat van bestemming en naar btw-tarief, en vermeldt de totale btw die in de EU verschuldigd is. Evenzo moet de tussenpersoon uiterlijk op het einde van de maand die volgt op de rapportagemaand aan de lidstaat van identificatie het totale btw-bedrag betalen dat is aangegeven in de IOSS-btw-aangifte (bv. voor verkopen in september moet de betaling uiterlijk op 31 oktober plaatsvinden).

³⁶ Behalve wanneer u gevestigd bent in een derde land waarmee de EU een overeenkomst inzake wederzijdse bijstand op het gebied van de terugvordering van de btw heeft gesloten.

Als u zich niet registreert in het IOSS, zullen de bevoegde autoriteiten btw innen bij invoer van de goederen van geringe waarde. De afnemer in de EU ontvangt de goederen pas nadat de btw is betaald. Het kan zijn dat de vertegenwoordiger die voor rekening van de afnemer de douaneaangifte indient (bv. postexploitanten of koeriersdiensten) ook aanvullende inklaringskosten³⁷ aan de afnemer in rekening brengt. Aangezien de afnemers in de EU gewend zijn aan een prijs die inclusief btw is, kan de betaling van bijkomende kosten op het moment van invoer ertoe leiden dat de afnemer het pakket/pakje weigert.

4. Ik ben een bedrijf dat buiten de EU gevestigd is en ik verkoop uitsluitend via mijn eigen onlinewinkel goederen van geringe waarde aan afnemers in de EU. Is er een drempel voor registratie in het IOSS?

Nee, er is geen drempel voor registratie in het IOSS. Bedrijven die goederen van geringe waarde verkopen aan afnemers in de EU, kunnen zich registreren in het IOSS, ongeacht de totale omzet die ze zullen behalen met de verkoop aan afnemers in de EU. Zie vraag 3 voor nadere informatie.

5. Ik ben een bedrijf dat buiten de EU gevestigd is en ik verkoop goederen van geringe waarde aan afnemers in de EU, maar uitsluitend via een elektronische interface die de levering faciliteert (bv. marktplaats, platform, enz.) en ik verkoop geen goederen via mijn onlinewinkel. Wat moet ik doen?

Als u alleen goederen van geringe waarde aan afnemers in de EU verkoopt via een elektronische interface, hoeft u zich niet in het IOSS te registreren. De elektronische interface wordt in dit geval beschouwd als de gelijkgestelde leverancier voor deze b2c-verkoop van goederen en is dus gehouden tot het nakomen van de btw-verplichtingen met betrekking tot de verkoop (zie nadere informatie over het concept van gelijkgestelde leverancier in hoofdstuk 2, meer bepaald in paragraaf 2.1.3, paragraaf 4.1.4 en de scenario's 3a-c, 4a-b in hoofdstuk 5).

Wanneer u goederen verkoopt via een elektronische interface wordt u beschouwd als de leverancier die uw goederen aan de elektronische interface levert en wordt de elektronische interface beschouwd als de leverancier die de goederen vervolgens aan de afnemer bezorgt. De elektronische interface (gelijkgestelde leverancier) is verplicht om de btw bij de afnemer in rekening te brengen en te innen. De elektronische interface kan zich laten registreren in het IOSS en voldoen aan de btw-verplichtingen zoals beschreven in vraag 3 hierboven.

Als de elektronische interface zich laat registreren in het IOSS en ook de verzending of het vervoer van uw goederen naar de afnemer regelt, gelden er voor u geen specifieke btw-gerelateerde verplichtingen in de EU. Als u echter zelf de verzending of het vervoer naar uw afnemer regelt, zal de elektronische interface u zijn IOSS-btw-identificatienummer bezorgen, dat u vervolgens doorgeeft aan de persoon die verantwoordelijk is voor de aangifte voor het in het vrije verkeer brengen van die goederen in de EU (bv. postexploitant, koeriersdienst, douane-expediteur). Die persoon geeft het IOSS-nummer door aan de douaneautoriteiten om de goederen in het vrije verkeer te brengen zonder dat er btw betaald hoeft te worden. U mag dit IOSS-btw-identificatienummer alleen maar doorgeven aan partijen die betrokken zijn bij de aangifte voor het in het vrije verkeer brengen van die goederen en aan niemand anders (hoogstwaarschijnlijk zal de elektronische interface u duidelijke commerciële voorwaarden

³⁷ Dit is normaal gesproken een vaste vergoeding, die doorgaans niet is gekoppeld aan de waarde van de goederen of het betaalde btw-bedrag.

opleggen voordat hij dit IOSS-btw-identificatienummer aan u verstrekt).

Als de elektronische interface zich niet laat registreren in het IOSS, wordt de btw met betrekking tot die goederen geïnd bij invoer in de EU. De btw is verschuldigd in de lidstaat waar de verzending of het vervoer van de goederen eindigt. Zij wordt betaald door de persoon die is aangewezen als de persoon die gehouden is tot betaling van de btw bij invoer overeenkomstig de nationale btw-wetgeving. De meeste lidstaten wijzen de afnemer in de EU die de goederen ontvangt aan als de persoon die gehouden is tot betaling van de btw. De lidstaten kunnen in dit geval echter ook de elektronische interface (gelijkgestelde leverancier) aanwijzen als de persoon die gehouden is tot betaling van de btw.

6. Ik ben een bedrijf dat buiten de EU gevestigd is en ik verkoop uitsluitend via meerdere elektronische interfaces goederen van geringe waarde aan afnemers in de EU. Wat moet ik doen?

Het antwoord is vergelijkbaar met dat op bij vraag 5.

Als elke elektronische interface zich laat registreren in het IOSS, moet u duidelijke bewijsstukken bijhouden van de verkopen die via elke elektronische interface zijn uitgevoerd. Als u zelf het vervoer regelt, moet u ervoor zorgen dat u aan de persoon die verantwoordelijk is voor de aangifte voor het in het vrije verkeer brengen van die goederen in de EU (bv. postexploitant, koeriersdienst, douane-expediteur) het IOSS-btw-identificatienummer verstrekt dat overeenstemt met de elektronische interface waarop de verkoop heeft plaatsgevonden. U mag dit IOSS-btw-identificatienummer alleen maar doorgeven aan partijen die betrokken zijn bij de aangifte voor het in het vrije verkeer brengen van die goederen en aan niemand anders (hoogstwaarschijnlijk zal elke elektronische interface u duidelijke commerciële voorwaarden opleggen voordat hij zijn IOSS-btw-identificatienummer aan u verstrekt).

7. Ik ben een bedrijf dat buiten de EU gevestigd is en ik verkoop goederen van geringe waarde aan afnemers in de EU via mijn eigen onlinewinkel en via een elektronische interface die in het IOSS is geregistreerd. Wat moet ik doen?

Het is belangrijk dat u duidelijke bewijsstukken bijhoudt van de goederen die via uw onlinewinkel zijn verkocht en van de goederen die via de elektronische interface zijn verkocht. Als u besluit u te laten registreren in het IOSS voor de verkopen via uw onlinewinkel, moet u uw eigen IOSS-btw-identificatienummer verstrekken aan de persoon die verantwoordelijk is voor de aangifte voor het in het vrije verkeer brengen van de goederen in de EU (bv. postexploitant, koeriersdienst, douane-expediteur) voor de goederen die via uw eigen website worden verkocht.

Voor de goederen die via de elektronische interface worden verkocht, moet u het IOSS-btw-identificatienummer van de elektronische interface verstrekken aan de persoon die verantwoordelijk is voor de aangifte voor het in het vrije verkeer brengen van de goederen in de EU, aangezien u het vervoer regelt. Wanneer u goederen verkoopt via een elektronische interface wordt u beschouwd als de leverancier die uw goederen aan de elektronische interface levert en wordt de elektronische interface beschouwd als de leverancier die de goederen vervolgens aan de afnemer bezorgt. De elektronische interface moet de btw bij de afnemer in rekening te brengen en innen (zie paragraaf 2.1.3, vraag 5 hierboven en de scenario's 3a-3c in hoofdstuk 5) en aangifte doen van de btw bij de belastingdienst en deze betalen.

Als u zich niet in het IOSS registreert voor de verkopen via uw onlinewinkel, kunt u het

IOSS-btw-identificatienummer van de elektronische interface niet gebruiken voor de verkopen via uw eigen website. In plaats daarvan wordt de btw voor de goederen die via uw onlinewinkel zijn verkocht bij de afnemer geïnd op het moment van invoer in de EU.

Merk op dat de belastingdienst de totale waarde van de transacties die bij invoer onder elk IOSS-btw-identificatienummer zijn aangegeven, zal vergelijken met de IOSS-btw-aangiften die zijn ingediend onder het respectieve IOSS-btw-identificatienummer.

8. Ik ben een bedrijf dat buiten de EU is gevestigd en ik verkoop goederen van geringe waarde aan afnemers in de EU via mijn onlinewinkel waarvoor ik in het IOSS ben geregistreerd. Ik verkoop ook goederen van geringe waarde via een elektronische interface die niet in het IOSS is geregistreerd. Wat moet ik doen?

Net als bij vraag 7 is het belangrijk dat u duidelijke bewijsstukken bijhoudt van de goederen die via uw onlinewinkel worden verkocht en de goederen die via de elektronische interface worden verkocht.

Voor de goederen die via uw onlinewinkel worden verkocht, moet u uw afnemers btw in rekening brengen en uw IOSS-btw-identificatienummer doorgeven aan de persoon die verantwoordelijk is voor de aangifte voor het in het vrije verkeer brengen van de goederen in de EU. Voor de goederen die via de elektronische interface worden verkocht, kunt u uw afnemers geen btw in rekening brengen, aangezien u geacht wordt die goederen aan de elektronische interface te leveren die de goederen vervolgens levert aan de afnemer (zie paragraaf 2.1.3). Voor verkopen via de elektronische interface kunt u dus niet uw eigen IOSS-btw-identificatienummer gebruiken op het moment dat de goederen in de EU worden ingevoerd.

Aangezien de elektronische interface niet in het IOSS is geregistreerd, wordt de verschuldigde btw voor die goederen geïnd bij invoer in de EU. De btw is verschuldigd in de lidstaat waar de verzending of het vervoer van de goederen eindigt. Zij wordt betaald door de persoon die is aangewezen als de persoon die gehouden is tot betaling van de btw bij invoer overeenkomstig de nationale btw-wetgeving. De meeste lidstaten wijzen de afnemer in de EU die de goederen ontvangt aan als de persoon die gehouden is tot betaling van de btw. De lidstaten kunnen in dit geval echter ook de elektronische interface (gelijkgestelde leverancier) aanwijzen als de persoon die gehouden is tot betaling van de btw.

Merk op dat als u ten onrechte uw IOSS-btw-identificatienummer gebruikt voor goederen van geringe waarde die via de elektronische interface worden verkocht, de lidstaat van identificatie zal verwachten dat een hogere btw-waarde zal worden aangegeven en betaald via uw IOSS-btw-aangifte. Dit komt omdat de lidstaten ook over een maandelijkse lijst beschikken met de waarde van alle goederen die worden aangegeven voor het aan u toegekende IOSS-btw-identificatienummer. De lidstaat van identificatie zal dit bedrag vergelijken met het bedrag dat is aangegeven in de IOSS-btw-aangifte.

9. Ik ben een bedrijf dat in de EU is gevestigd en ik verkoop goederen van geringe waarde, maar uitsluitend aan afnemers in de lidstaat waar ik ben gevestigd. De goederen worden rechtstreeks van een plaats buiten de EU verzonden naar afnemers in de lidstaat waar ik ben gevestigd. Wat moet ik doen?

Het antwoord is vergelijkbaar met dat op vraag 3. U kunt ervoor kiezen om u te registreren in het IOSS, maar u hoeft hier geen tussenpersoon voor te hebben. In dit geval is de lidstaat waar u bent gevestigd de lidstaat van identificatie. U moet bij de afnemer de btw in rekening brengen en innen die van toepassing is in de lidstaat waarnaar de goederen worden verzonden

of vervoerd. U moet het IOSS-btw-identificatienummer doorgeven aan de persoon die verantwoordelijk is voor de aangifte voor het in het vrije verkeer brengen van de goederen in de EU, zodat er bij invoer niet opnieuw btw wordt betaald. U mag dit IOSS-btw-identificatienummer alleen maar doorgeven aan partijen die betrokken zijn bij de aangifte voor het in het vrije verkeer brengen van die goederen en aan niemand anders.

Als u ervoor kiest om u niet in het IOSS te registreren, moet de persoon die volgens de nationale btw-wetgeving is aangewezen als de persoon die gehouden is tot betaling van de btw bij invoer (doorgaans de afnemer) de btw bij invoer in de EU betalen en ook een inklaringsvergoeding die wordt geheven door het bedrijf dat de goederen van geringe waarde bij de douane aangeeft, indien van toepassing. Deze verkopen van goederen mogen niet worden opgenomen in de binnenlandse btw-aangifte.

10. Ik ben een bedrijf dat in de EU is gevestigd en ik verkoop goederen van geringe waarde aan afnemers in de hele EU via mijn onlinewinkel. De goederen worden rechtstreeks van een plaats buiten de EU naar afnemers in de EU verzonden. Wat moet ik doen?

Het antwoord is vergelijkbaar met dat op vraag 3 en vraag 9. Als u zich registreert in het IOSS, moet u in elk geval het btw-tarief toepassen van de lidstaat waarnaar de goederen worden verzonden of vervoerd.

11. Ik ben een bedrijf dat in de EU is gevestigd en ik verkoop goederen van geringe waarde aan afnemers in de EU, maar uitsluitend via elektronische interfaces die de levering faciliteren (bv. marktplaats, platform, enz.) en niet via mijn onlinewinkel. De goederen worden rechtstreeks van een plaats buiten de EU naar afnemers in de EU verzonden. Wat moet ik doen?

Het antwoord is hetzelfde als dat op vraag 5. In dit geval wordt de elektronische interface de gelijkgestelde leverancier. U moet ervoor zorgen dat de elektronische interface goed geïnformeerd is over de verzending of het vervoer van de goederen vanaf een plaats buiten de EU voordat de levering plaatsvindt, en u moet in uw btw-administratie duidelijke bewijsstukken bijhouden dat de goederen worden verzonden of vervoerd vanaf een plaats buiten de EU.

Vanuit het standpunt van de btw levert u deze goederen aan de elektronische interface en levert de elektronische interface de goederen aan uw afnemer (zie hoofdstuk 2 voor verdere informatie over het concept van de gelijkgestelde leverancier, meer bepaald in paragraaf 2.1.3, paragraaf 4.1.4 en de scenario's 3a-c, 4a-b in hoofdstuk 5).

Voor deze transacties moet u een boekhouding bijhouden.

12. Ik ben een bedrijf dat in de EU is gevestigd en ik voer in naam van mijn bedrijf in de lidstaat waar ik ben gevestigd goederen van geringe waarde in bulk in. Nadat de goederen door de douane zijn ingeklaard, verkoop ik ze aan afnemers in de lidstaat waar ik ben gevestigd. Moet ik me voor deze transacties registreren in het IOSS?

Nee, u kunt zich voor deze transacties niet in het IOSS registreren.

Als u in eigen naam goederen van geringe waarde invoert voordat u ze doorverkoopt aan afnemers in uw eigen land, kunt u voor deze transacties geen gebruik maken van het IOSS. Voor de invoer van goederen volgt u de algemene regels (normale of vereenvoudigde procedure) die van toepassing zijn op de binnenkomst en invoer van goederen in de EU — zie

voor nadere informatie [Guidance on Customs Formalities on Entry and Import into the European Union](#) (Richtsnoeren voor douaneformaliteiten bij binnenkomst en invoer in de Europese Unie). De daaropvolgende verkopen aan afnemers in de lidstaat waar u bent gevestigd, verlopen volgens de normale regels voor binnenlandse leveringen. U moet die verkopen aangeven in uw binnenlandse btw-aangifte.

13. Ik ben een bedrijf dat in de EU is gevestigd en ik voer in eigen naam in de lidstaat waar ik ben gevestigd goederen van geringe waarde in bulk in. Nadat de goederen door de douane zijn ingeklaard, verkoop ik ze aan afnemers in de lidstaat waar ik ben gevestigd en aan afnemers in andere EU-lidstaten. Moet ik me voor deze transacties registreren in het IOSS?

Nee, u kunt het IOSS niet voor deze transacties gebruiken, aangezien de verkoop pas plaatsvindt nadat u de goederen reeds in de EU hebt ingevoerd. De verkopen aan afnemers in de lidstaat waar u bent gevestigd, verlopen volgens de normale regels voor binnenlandse leveringen. U moet die verkopen aangeven in uw binnenlandse btw-aangifte. Voor het aangeven, innen en betalen van de btw over de verkopen aan afnemers in andere EU-lidstaten (d.w.z. waar de bestemming van de goederen is), beschikt u over twee mogelijkheden: i) u registreert zich rechtstreeks in elke lidstaat waarnaar de goederen worden verzonden of ii) u maakt gebruik van de Unieregeling (éénloketsysteem van de Unie — zie hoofdstuk 3, paragraaf 3.2).

14. Ik ben een bedrijf dat in of buiten de EU is gevestigd en ik breng goederen binnen in de EU waar ze in een douane-entrepot worden geplaatst voordat ze worden verkocht aan afnemers in de EU. Kan ik het IOSS gebruiken voor deze transacties?

Nee, u kunt het IOSS niet gebruiken voor deze transacties. Wanneer goederen zich al in de EU bevinden, kunt u het IOSS niet gebruiken, aangezien een van de voorwaarden om het IOSS te kunnen gebruiken is dat goederen door of voor rekening van de leverancier vanuit een derde land of derdelandsgebied naar de afnemer in de EU worden verzonden of vervoerd. Bovendien mogen goederen die voor eindgebruik of eindverbruik bedoeld zijn niet in een douane-entrepot worden geplaatst (artikel 155 van de btw-richtlijn).

U moet de goederen uit het douane-entrepot halen en ze in de EU in het vrije verkeer brengen waarvoor u de btw (d.w.z. het btw-tarief dat van toepassing is in de lidstaat van invoer) en douanerechten (indien van toepassing) betaalt (zie [Guidance on Customs Formalities on Entry and Import into the European Union](#) (Richtsnoeren voor douaneformaliteiten bij binnenkomst en invoer in de Europese Unie)). Daarna rekent u de btw aan van de lidstaat waarnaar de goederen worden verzonden/vervoerd. Als u afnemers in verschillende EU-lidstaten hebt, kunt u gebruikmaken van de Unieregeling (éénloketsysteem van de Unie — zie hoofdstuk 3, paragraaf 3.2).

15. Ik ben een bedrijf dat op de Canarische Eilanden is gevestigd, d.w.z. binnen het douanegebied van de EU maar buiten het btw-gebied van de EU. Ik verkoop goederen van geringe waarde die vanuit de Canarische Eilanden worden verzonden/vervoerd naar afnemers in de EU via mijn onlinewinkel. Worden mijn verkopen beschouwd als afstandsverkopen van ingevoerde goederen en kan ik me voor deze leveringen in het IOSS registreren? Of worden mijn verkopen beschouwd als intracommunautaire afstandsverkopen en kan ik me dus registreren voor de OSS-regeling?

De Canarische Eilanden maken deel uit van het douanegebied van de EU, maar maken geen deel uit van het btw-gebied van de EU (zie de lijst van derdelandsgebieden in paragraaf 1.4 — Verklarende woordenlijst). Afstandsverkopen van ingevoerde goederen omvatten verkopen

vanuit derde landen, evenals uit derdelandsgebieden (zie paragraaf 4.1.3). Uw verkopen zijn dus afstandsverkopen van ingevoerde goederen waarvoor u zich via een tussenpersoon in het IOSS kunt registreren. Zie ook het antwoord op vraag 3.

16. Ik ben een elektronische interface die is gevestigd in de EU en een aantal van de leveranciers die via mijn platform goederen verkopen, zijn gevestigd op de Canarische Eilanden. De goederen die door deze leveranciers worden verkocht en verzonden/vervoerd vanuit de Canarische Eilanden, zijn vaak niet meer waard dan 150 EUR. Moet ik deze verkopen behandelen als afstandsverkopen van ingevoerde goederen van geringe waarde? Of moeten deze verkopen worden beschouwd als intracommunautaire afstandsverkopen en zo ja, ben ik dan de gelijkgestelde leverancier voor deze leveringen?

Zoals vermeld in het antwoord op vraag 15, worden de vanaf de Canarische Eilanden geleverde goederen als afstandsverkopen van ingevoerde goederen beschouwd. U bent dan ook een gelijkgestelde leverancier, aangezien u de elektronische interface bent die de afstandsverkopen faciliteert van goederen die naar de EU worden verzonden of vervoerd. Zie ook het antwoord op vraag 5.

c) Drempel van 150 EUR

Het wordt leveranciers en elektronische interfaces aangeraden om aandacht te besteden aan de intrinsieke waarde van de zendingen die naar de EU worden verzonden of vervoerd. De voorbeelden die in de vragen 18 tot en met 25 worden gegeven, zouden in de praktijk zeer beperkt moeten zijn als leveranciers, onderliggende leveranciers en elektronische interfaces die in deze toelichting aanbevolen suggesties toepassen.

17. Hoe bepaalt u de “intrinsieke waarde”?

Hieronder worden enkele voorbeelden gegeven om te verduidelijken hoe de intrinsieke waarde kan worden bepaald.

Voorbeeld 1: de factuur vermeldt het totaalbedrag dat voor de goederen is betaald, zonder opsplitsing tussen de nettoprijs van de goederen en de transportkosten. Het btw-bedrag is afzonderlijk vermeld.

Prijs van de goederen zoals aangegeven op de factuur: 140 EUR

Btw (20 %) zoals aangegeven op de factuur: 28 EUR

Totaal factuurbedrag: 168 EUR

De transportkosten worden in dit voorbeeld niet afzonderlijk vermeld op de factuur en kunnen daarom niet worden uitgesloten. De nettoprijs van de goederen is echter niet meer dan 150 EUR en daarom kan het IOSS worden gebruikt en worden er geen btw of douanerechten geheven bij invoer.

Voorbeeld 2: de factuur vermeldt het totaalbedrag dat voor de goederen is betaald, met opsplitsing tussen de nettoprijs van de goederen en de transportkosten. Het btw-bedrag is afzonderlijk vermeld.

Prijs van de goederen zoals aangegeven op de factuur: 140 EUR

Transportkosten zoals aangegeven op de factuur: 20 EUR

Btw (20 %) zoals aangegeven op de factuur: 32 EUR

Totaal factuurbedrag: 192 EUR

In dit voorbeeld worden de transportkosten afzonderlijk vermeld in de bestelling/op de factuur. In dat geval worden de transportkosten niet meegenomen in de intrinsieke waarde. De intrinsieke waarde van de goederen is niet meer dan 150 EUR en daarom kan het IOSS worden gebruikt en worden er geen btw of douanerechten geheven bij invoer. Opgemerkt moet worden dat er btw wordt geheven over de totale waarde van de verkoop (bv. de waarde van 160 EUR van de goederen en de transportkosten).

18. Wat gebeurt er als de douane vindt dat goederen waarvoor het IOSS is gebruikt ondergewaardeerd zijn en dat de correcte intrinsieke waarde meer dan 150 EUR bedraagt?

In bepaalde situaties kan de intrinsieke waarde bij invoer de drempel van 150 EUR overschrijden.

Voor situaties waarin ondanks de goede trouw van de leverancier of de elektronische interface (als gelijkgestelde leverancier) de intrinsieke waarde meer dan 150 EUR lijkt te bedragen, wordt aanbevolen dat de douaneautoriteit van de lidstaat van invoer de geadresseerde toestaat aan te tonen dat hij de goederen heeft gekocht voor een prijs (exclusief btw) van niet meer dan 150 EUR voordat de douaneautoriteit de invoerrechten en douanerechten bij inklaring van de goederen int. Voorbeelden van dergelijke situaties kunnen zijn i) verminderde waarde na een actie/korting (zie antwoord op vraag 20), ii) wisselkoersschommelingen (zie antwoord op vraag 21), iii) gebundelde zendingen (zie antwoorden op de vragen 22-24).

In geval van opzettelijke onderwaardering of een vermoeden van fraude kan de geadresseerde echter niet aantonen dat hij de goederen heeft gekocht voor een prijs van niet meer dan 150 EUR (exclusief btw). Bovendien kan geen gebruik worden gemaakt van de IOSS-regeling. Wanneer een dergelijke situatie zich voordoet, kan de afnemer (geadresseerde):

- de goederen in ontvangst nemen. In dat geval zal hij de btw bij invoer en, eventueel, douanerechten aan de douaneautoriteit betalen, zelfs als hij de btw al aan de leverancier of de elektronische interface heeft betaald;
- de goederen weigeren. In dat geval zijn de gebruikelijke douanepraktijken en -formaliteiten voor het weigeren van goederen van toepassing.

In beide gevallen kan de afnemer (geadresseerde) contact opnemen met de leverancier of de elektronische interface om de bij de levering onjuist betaalde btw terug te vorderen (en mogelijk het voor de goederen betaalde bedrag in geval van weigering).

In geval van door de douane vastgestelde opzettelijke onderwaardering mag de leverancier of de elektronische interface (als gelijkgestelde leverancier) deze afstandsverkopen van goederen niet opnemen in de IOSS-btw-aangifte en moet hij in zijn boekhouding relevante bewijzen bewaren (bv. bewijs van btw-betaling door de afnemer aan de EU-douane, respectievelijk bewijs van uitvoer, vernietiging of afstand van goederen aan de Schatkist). Zie hoofdstuk 3, paragraaf 3.1.2 van de douanerichtsnoeren over de gevolgen op douanegebied in een dergelijk geval.

19. Wat gebeurt er als goederen ondergewaardeerd zijn, maar de gecorrigeerde intrinsieke waarde niet meer dan 150 EUR bedraagt?

In dit geval kan bij de invoer van goederen van geringe waarde nog gebruik worden gemaakt van de vrijstelling van btw bij invoer, op voorwaarde dat het geldige IOSS-nummer van de belastingplichtige die de vrijstelling bij invoer aanvraagt, wordt vermeld in de douaneaangifte. De goederen worden vrijgegeven zonder betaling van aanvullende btw aan de douane (het juiste btw-bedrag moet worden aangegeven in de IOSS-btw-aangifte en worden betaald door de leverancier of de elektronische interface of de tussenpersoon).

Vanuit het oogpunt van de douane wordt nog steeds voldaan aan de voorwaarden voor het gebruik van de invoeraangifte met een sterk verminderde gegevensverzameling. Nadere informatie over de douaneformaliteiten is te vinden in hoofdstuk 3, paragraaf 3.1.2 van de douanerichtsnoeren.

20. Op het moment van aankoop gold voor de goederen een actie-/kortingsperiode die niet langer geldig is wanneer de goederen de EU binnenkomen. De door de afnemer betaalde kortings-/actieprijs is niet hoger dan 150 EUR en wordt vermeld in het document dat bij de zending goederen is gevoegd. Zal de douane de kortings-/actieprijs als de intrinsieke waarde accepteren?

De intrinsieke waarde bij invoer is de nettoprijs die de afnemer heeft betaald op het moment van levering (d.w.z. op het moment dat de betaling van de afnemer werd aanvaard), zoals weergegeven in het document dat bij de goederen is gevoegd (d.w.z. de handelsfactuur). In geval van twijfel kunnen de douaneautoriteiten de afnemer (geadresseerde) om een betalingsbewijs vragen voordat de goederen in het vrije verkeer worden gebracht.

21. Wat gebeurt er in het geval dat verkochte goederen worden betaald in een andere valuta dan de euro, en de intrinsieke waarde in EUR op het moment van levering de drempel van 150 EUR (of de tegenwaarde in de nationale valuta in een lidstaat die de euro niet heeft ingevoerd) niet overschreed, maar die drempel als gevolg van wisselkoersschommelingen op het moment van invoer wel wordt overschreden?

Leveranciers of elektronische interfaces moeten de berekening altijd maken op het moment van levering om te bepalen of de verkoop van goederen onder de invoerregeling kan worden aangegeven. Om de in deze vraag beschreven situatie te vermijden, is het raadzaam dat de leverancier of de elektronische interface op de factuur bij de zending de prijs in EUR aangeeft, zoals vastgesteld op het moment van de aanvaarding van betaling. Deze waarde wordt door de douaneautoriteiten aanvaard bij invoer van de goederen in de EU (tenzij er een vermoeden van misleiding of fraude bestaat) en voorkomt op die manier mogelijke dubbele btw-heffing bij invoer.

In het geval dat de lidstaat van invoer een andere valuta dan de euro gebruikt, wordt aanbevolen dat de lidstaat het bedrag dat in EUR op de factuur vermeld staat, accepteert zoals hierboven vermeld, zowel voor douane- als belastingdoeleinden.

Voorbeeld:

Afstandsverkoop van goederen met eindbestemming in Duitsland, ingevoerd in Polen waar ze worden aangegeven voor in het vrije verkeer brengen. De factuur bij de zending wordt uitgedrukt in EUR. Aangezien de goederen bestemd zijn voor Duitsland, wordt de Poolse douane geadviseerd om het factuurbedrag in EUR te accepteren, zowel voor douane- als voor btw-doeleinden. Als de goederen echter in Polen worden ingevoerd en bestemd zijn voor een Poolse afnemer, kan de factuur bij de zending zijn uitgedrukt in Poolse zloty.

Als de goederen zijn aangegeven via het IOSS en als het factuurbedrag in vreemde valuta is uitgedrukt en de omrekening bij invoer rond de 150 EUR ligt, krijgen de douaneautoriteiten de aanbeveling om een passende strategie te volgen met betrekking tot de controle op de intrinsieke waarde van 150 EUR. In dergelijke situaties dienen ze te overwegen om de afnemer (geadresseerde) de mogelijkheid te bieden te bewijzen dat het betaalde bedrag op het moment van de verkoop niet hoger was dan 150 EUR en dat de btw dus correct werd betaald via het IOSS. De afnemer kan bijvoorbeeld het betaalde bedrag en de datum van betaling aantonen. Daarom mag de btw niet opnieuw in rekening worden gebracht en hoeven er bij invoer evenmin douanerechten (indien van toepassing op de goederen in kwestie) te worden betaald. Nadere informatie is te vinden in hoofdstuk 3, paragraaf 3.1.3 van de douanerichtsnoeren.

d) Meerdere bestellingen

22. Wat is één enkele zending?

Goederen die samen zijn verpakt en gelijktijdig worden verzonden door dezelfde afzender (bv. leverancier, onderliggende leverancier of mogelijk elektronische interface die optreedt als gelijkgestelde leverancier) naar dezelfde ontvanger (bv. afnemer in de EU) en onder dezelfde vervoersovereenkomst (bv. luchtvrachtbrief) vallen, worden als één enkele zending beschouwd.

Bijgevolg moeten goederen die door dezelfde afzender naar dezelfde geadresseerde worden verzonden en die afzonderlijk zijn besteld en verzonden, zelfs als ze op dezelfde dag maar als afzonderlijke pakketten bij de postexploitant of de koeriersdienst van bestemming aankomen, als afzonderlijke zendingen worden beschouwd, tenzij er sprake is van een redelijk vermoeden dat de zending opzettelijk is gesplitst om de betaling van douanerechten te vermijden. Op dezelfde manier worden goederen die door dezelfde persoon afzonderlijk zijn besteld, maar samen worden verzonden, als één enkele zending beschouwd.

Indien de goederen worden besteld via een elektronische interface, beschikt deze laatste op het moment van levering doorgaans niet over de informatie of de onderliggende leverancier de goederen in één enkele zending dan wel in meerdere zendingen verzendt.

De elektronische interface is dus genoodzaakt om bepaalde redelijke aannames te doen, bv. wanneer meerdere goederen tegelijkertijd door dezelfde afnemer bij dezelfde leverancier worden besteld, moet de elektronische interface ervan uitgaan dat de goederen één enkele zending vormen. Als dezelfde afnemer op dezelfde dag meerdere afzonderlijke bestellingen plaatst, moet de elektronische interface er eveneens van uitgaan dat de goederen die tot de verschillende bestellingen behoren, afzonderlijke zendingen vormen.

Nadere informatie is te vinden in de douanerichtsnoeren (paragraaf 1.3.2 en paragraaf 3.1.4)

23. Wat gebeurt er met het oog op het IOSS als de afnemer via één enkele elektronische interface één enkele bestelling plaatst van meer dan 150 EUR, maar de goederen worden geleverd door verschillende leveranciers die dezelfde elektronische interface gebruiken?

Volgens artikel 14 bis, lid 1, van de btw-richtlijn levert elke onderliggende leverancier zijn goederen aan de elektronische interface die ze vervolgens aan de afnemer in de EU levert. Bijgevolg vormt het deel van de bestelling van elke onderliggende leverancier een afzonderlijke levering van goederen die normaal gesproken in een afzonderlijke zending zal worden verzonden/vervoerd.

In dit geval kan de levering van goederen door elke onderliggende leverancier in het IOSS worden aangegeven als de intrinsieke waarde per zending niet meer dan 150 EUR bedraagt. Als de intrinsieke waarde van de goederenleveringen per zending van een onderliggende leverancier meer dan 150 EUR bedraagt, kan het IOSS niet worden gebruikt.

Voorbeeld 1: Een afnemer bestelt via een elektronische interface de volgende goederen, geleverd door verschillende onderliggende leveranciers in drie afzonderlijke zendingen, en de totale waarde van de bestelling is 375 EUR:

levering a: goederen van onderliggende leverancier 1 ten bedrage van 50 EUR;

levering b: 2 goederen (goed 1: 30 EUR + goed 2: 140 EUR) van onderliggende leverancier 2 ten bedrage van 170 EUR;

levering c: 1 goed van onderliggende leverancier 3 ten bedrage van 155 EUR.

Levering a) door onderliggende leverancier 1 wordt gefaciliteerd door de elektronische interface op grond van artikel 14 bis, lid 1. De elektronische interface is derhalve de gelijkgestelde leverancier en levering a) kan in het IOSS worden aangegeven.

Levering b) kan niet via het IOSS worden aangegeven, aangezien deze wordt beschouwd als één enkele levering die in één zending wordt verzonden of vervoerd en de intrinsieke waarde ervan hoger is dan 150 EUR. De regel van gelijkgestelde leverancier in artikel 14 bis, lid 1, is niet van toepassing.

Levering c) kan niet via het IOSS worden aangegeven omdat de intrinsieke waarde ervan meer dan 150 EUR bedraagt. De regel van gelijkgestelde leverancier in artikel 14 bis, lid 1, is niet van toepassing.

De btw op levering b) en levering c) wordt geïnd bij invoer in de EU. De btw wordt betaald na invoer volgens het standaardmechanisme voor btw-inning.

Voorbeeld 2: Een afnemer bestelt via een elektronische interface de volgende goederen, geleverd door verschillende leveranciers in twee afzonderlijke zendingen, en de totale waarde van de bestelling is 160 EUR:

levering a: goederen van onderliggende leverancier 1 ten bedrage van 50 EUR;

levering b: goederen van onderliggende leverancier 2 ten bedrage van 110 EUR.

Zowel levering a) door onderliggende leverancier 1 als levering b) door onderliggende leverancier 2 worden gefaciliteerd door de elektronische interface en de regels inzake gelijkgestelde leverancier in artikel 14 bis, lid 1, zijn van toepassing. Zowel levering a) als levering b) in voorbeeld 2 kunnen in het IOSS worden aangegeven.

24. Wat gebeurt er als een afnemer meerdere bestellingen plaatst, waarbij elke bestelling niet meer dan 150 EUR bedraagt, bij dezelfde leverancier (via eigen webshop)? Vervolgens worden alle bestelde goederen door de leverancier verpakt en samen verzonden/vervoerd in één enkele zending van meer dan 150 EUR. Dezelfde vraag geldt voor goederen van geringe waarde die worden besteld bij dezelfde onderliggende leverancier (via een in het IOSS geregistreerde elektronische interface) en vervolgens verpakt en samen verzonden/vervoerd in één enkele zending die meer dan 150 EUR bedraagt.

Elke bestelling wordt als een afzonderlijke levering beschouwd, ongeacht of deze is gedaan door een leverancier of door een onderliggende leverancier die via een elektronische interface verkoopt. Aangezien elke afzonderlijke bestelling/levering op het moment van aanvaarding van de betaling niet meer dan 150 EUR bedraagt, moet de btw in rekening worden gebracht door de in het IOSS geregistreerde leverancier of respectievelijk door de in het IOSS geregistreerde elektronische interface.

Wanneer dergelijke meerdere bestellingen samen worden verpakt en verzonden/vervoerd, worden ze als één enkele zending beschouwd. Als leveranciers respectievelijk elektronische interfaces weten dat de goederen van meerdere bestellingen zullen worden verzonden of vervoerd in één enkele zending van meer dan 150 EUR, moeten ze behoedzaam te werk gaan en de betreffende zending niet in het IOSS aangeven. De leverancier respectievelijk de elektronische interface moet de btw die is geïnd op het moment van verkoop aan de afnemer terugbetalen, met vermelding dat de btw en douanerechten bij invoer in de EU moeten worden betaald. De leverancier of elektronische interface moet het bewijs bewaren dat de respectieve bestellingen zijn verzonden in één enkele zending van meer dan 150 EUR.

Als leveranciers of elektronische interfaces (gelijkgestelde leveranciers) de respectieve bestellingen in één enkele zending met een waarde van meer dan 150 EUR verzenden en nog altijd het IOSS-nummer vermelden, moeten ze zich ervan bewust zijn dat de douane bij invoer (indien verschuldigd) douanerechten en btw zal heffen over de gehele waarde van de zending (met inbegrip van eventuele douanerechten) en het IOSS-nummer zal negeren. De leverancier of elektronische interface moet de btw die in het kader van het IOSS is betaald aan de afnemer terugbetalen op basis van het bewijs van betaling aan de EU-douane. De leverancier of elektronische interface kan zijn IOSS-btw-aangifte corrigeren (indien reeds ingediend) om aan te geven dat de btw niet langer verschuldigd is in het kader van het IOSS. De leverancier of elektronische interface moet dit bewijs van betaling van de btw door de afnemer ook in zijn boekhouding bewaren. Zie ook het antwoord op vraag 18.

25. Wat gebeurt er met betrekking tot het IOSS als één enkele bestelling van één leverancier of onderliggende leverancier van meer dan 150 EUR wordt opgesplitst (verzonden/vervoerd naar de afnemer) in meerdere zendingen van maximaal 150 EUR?

Bij aankoop van meerdere goederen in één enkele transactie (bv. bestelling) wordt dit voor btw-doeleinden als één enkele levering beschouwd. De verwachting is dat de goederen in één keer worden verzonden/vervoerd.

Aangezien de intrinsieke waarde van de transactie op het moment van levering meer dan 150 EUR bedraagt, kan het IOSS niet worden gebruikt door de leverancier of de elektronische interface. Bijgevolg mag op het moment van aanvaarding van de betaling geen btw aan de afnemer in rekening worden gebracht en mogen deze afstandsverkopen van ingevoerde goederen niet in de IOSS-btw-aangifte worden aangegeven, zelfs niet als de goederen in afzonderlijke zendingen worden verzonden. Als de verkoop wordt gefaciliteerd door een elektronische interface, is de elektronische interface in dit geval geen gelijkgestelde leverancier, aangezien de intrinsieke waarde van de bestelling/transactie van één enkele onderliggende leverancier meer dan 150 EUR bedraagt.

Zelfs als de intrinsieke waarde van de enkele (deel)zending niet meer dan 150 EUR bedraagt, zal de btw moeten worden berekend op het moment van invoer, aangezien het IOSS niet kon worden toegepast op het moment van levering (intrinsieke waarde van de bestelling hoger dan 150 EUR), en in de douaneaangifte mag geen IOSS-nummer worden aangegeven. Houd er rekening mee dat de douaneautoriteiten verificaties kunnen uitvoeren om te beoordelen of een

bestelling of een zending kunstmatig werd gesplitst om in aanmerking te komen voor vrijstelling van rechten, in welk geval ook douanerechten zullen worden geheven.

26. Een afnemer koopt tijdens dezelfde bestelling/transactie een goed van 25 EUR en een accijnsgoed (bv. fles wijn) van 30 EUR bij dezelfde leverancier (via eigen website)/onderliggende leverancier (via een elektronische interface). De goederen worden in één enkele zending of in afzonderlijke zendingen verzonden. Kan het IOSS worden toegepast op deze bestelling/transactie?

De verkoop van de twee goederen tijdens één bestelling/transactie vormt één enkele levering. Aangezien accijnsgoederen niet onder het IOSS vallen, is op het moment van aankoop geen btw verschuldigd over de gehele bestelling/transactie. Het gegeven dat de waarde van de bestelling/transactie niet meer dan 150 EUR bedraagt, is niet relevant. De btw wordt betaald bij invoer, ongeacht of de goederen samen in dezelfde zending of in afzonderlijke zendingen worden verzonden.

27. Een afnemer koopt tijdens twee afzonderlijke bestellingen/transacties een goed van 25 EUR en een accijnsgoed (bv. fles wijn) van 30 EUR bij dezelfde leverancier (via eigen website)/onderliggende leverancier (via een elektronische interface). De (onderliggende) leverancier besluit beide goederen in één keer te verzenden. Kan het IOSS worden toegepast in dit scenario?

De eerste bestelling/transactie bevat een goed van geringe waarde. Bijgevolg moet een in het IOSS geregistreerde leverancier of elektronische interface btw toepassen op deze eerste afstandsverkoop. De tweede bestelling/transactie bevat een accijnsgoed dat niet in het IOSS kan worden aangegeven. Bijgevolg kan een in het IOSS geregistreerde leverancier of elektronische interface geen btw toepassen op deze tweede afstandsverkoop.

De (onderliggende) leverancier besluit beide afzonderlijk aangekochte goederen in dezelfde zending te verzenden/vervoeren. Voor douanedoelinden wordt dit beschouwd als één enkele zending die belastbaar is op het moment van invoer (douanerechten en accijnzen, indien van toepassing, plus btw).

Leveranciers of elektronische interfaces die weten dat zowel voor het IOSS in aanmerking komende als niet voor het IOSS in aanmerking komende goederen in één enkele zending zullen worden verzonden/vervoerd, moeten voorzichtig te werk gaan en de respectieve zending niet aangeven in het IOSS. De leverancier of elektronische interface moet de btw die in het kader van het IOSS is betaald aan de afnemer terugbetalen op basis van bewijs van betaling aan de EU-douane. De leverancier of elektronische interface kan zijn IOSS-btw-aangifte corrigeren (indien reeds ingediend) om aan te geven dat de btw niet langer verschuldigd is in het kader van het IOSS. De leverancier of elektronische interface moet dit bewijs van betaling van de btw door de afnemer ook in zijn boekhouding bewaren. Zie ook het antwoord op vraag 18 en vraag 24.

e) Btw-tarief

28. Als het IOSS wordt gebruikt, wie moet dan de juistheid controleren van het btw-tarief dat op het moment van levering wordt toegepast?

Het is de verantwoordelijkheid van de leverancier of elektronische interface die in het IOSS is geregistreerd om het juiste btw-tarief in rekening te brengen dat van toepassing is op de levering in de relevante lidstaat van verbruik (bv. de lidstaten waarnaar de goederen worden verzonden). Voor de elektronische interface zal dit gebaseerd zijn op de informatie die is

ontvangen van de onderliggende leverancier. De lidstaat van verbruik zal de juistheid van de tarieven controleren die in de IOSS-btw-aangifte zijn aangegeven.

f) Invoer van goederen of intracommunautaire levering

29. Hoe moeten situaties worden opgespoord en aangepakt waarbij de onderliggende leverancier verklaart dat de goederen uit de EU zullen worden geleverd, maar waarbij op het moment dat de bestelling wordt afgerond blijkt dat een deel van de goederen uit een derde land moet worden ingevoerd (iets wat elektronische interfaces niet kunnen achterhalen omdat dergelijke regelingen door de onderliggende leverancier worden getroffen)?

De elektronische interface dient van de onderliggende leverancier(s) de informatie te verkrijgen die nodig is om vast te stellen of hij een gelijkgestelde leverancier is of niet, namelijk:

- locatie van de goederen op het moment van levering;
- type leverancier (binnen/buiten de EU gevestigd).

Wat betreft de locatie van de goederen, kan de elektronische interface, naast de verklaring van de onderliggende leverancier(s), enkele aanvullende controles invoeren, zoals tijdstip van levering/verzending (bv. de onderliggende leverancier verklaart dat de goederen zich in de EU bevinden, maar de leveringstermijn is systematisch langer dan de normale gemiddelde termijnen voor binnenlandse of intracommunautaire leveringen).

Een elektronische interface die de verzending/het vervoer van de goederen faciliteert, weet bijvoorbeeld waarvandaan de goederen worden verzonden en is dus in staat om de locatie van de goederen op het moment van levering vast te stellen/te bevestigen. Aan de andere kant kan het voor een elektronische interface die alleen een trackingnummer van de vervoerder ontvangt te laat zijn om de btw-behandeling te wijzigen (deze informatie is meestal pas na het tijdstip van levering beschikbaar). In dat laatste geval kan van het platform alleen worden verwacht dat het periodiek willekeurige afstemmingen uitvoert en dat het passende maatregelen neemt als het een systematisch verkeerde voorstelling van zaken door de verkopers constateert (het kan de verkoper hiervan op de hoogte brengen of de verkoper blokkeren).

30. Ik ben een elektronische interface die is geregistreerd in het OSS en IOSS van de Unie en die voor binnen en buiten de EU gevestigde bedrijven de volgende goederenleveringen faciliteert:

- i) voor een in de EU gevestigd bedrijf, een intracommunautaire afstandsverkoop. Het EU-bedrijf verklaart dat de goederen vanuit België naar een afnemer in Duitsland worden verzonden. Na de levering laat de EU-leverancier de elektronische interface weten dat de goederen in kwestie echter vanuit Zwitserland naar Duitsland zijn verzonden.*

Op basis van de informatie waarover de elektronische interface beschikt op het moment van levering, wordt hij geen gelijkgestelde leverancier voor deze intracommunautaire afstandsverkoop van goederen en is hij niet onderworpen aan de btw op afstandsverkopen van ingevoerde goederen (artikel 5 quater van de btw-uitvoeringsverordening). Wanneer goederen vanuit Zwitserland bij de EU-grens aankomen, wordt bij invoer btw betaald, aangezien de elektronische interface niet wist dat de transactie een afstandsverkoop van ingevoerde goederen betrof.

ii) voor een niet in de EU gevestigd bedrijf, een afstandsverkoop van ingevoerde goederen. Het buiten de EU gevestigde bedrijf verklaart dat de goederen vanuit China naar een afnemer in Frankrijk worden verzonden. Na de levering laat de buiten de EU gevestigde leverancier de elektronische interface echter weten dat het in feite een intracommunautaire afstandsverkoop betrof waarbij de goederen in kwestie vanuit Spanje naar Frankrijk zijn verzonden.

Aangezien de elektronische interface de levering voor een niet-EU-bedrijf faciliteert, wordt deze een gelijkgestelde leverancier in elk van de volgende scenario's: bij de afstandsverkoop van ingevoerde goederen of de intracommunautaire afstandsverkoop van goederen. De Franse btw die in rekening wordt gebracht, is nog steeds correct aangezien bij beide transacties de plaats van levering Frankrijk is.

Op basis van de informatie die op het moment van levering beschikbaar was voor de elektronische interface, werd de transactie beschouwd als een afstandsverkoop van ingevoerde goederen die in de IOSS-btw-aangifte moest worden aangegeven. Het is raadzaam dat de elektronische interface zijn IOSS-btw-identificatienummer alleen doorgeeft aan het niet in de EU gevestigde bedrijf (onderliggende leverancier) als de elektronische interface beschikt over een bevestiging van verzending/vervoer waarin wordt bevestigd dat goederen uit een derde land komen. In dit voorbeeld mag het IOSS-nummer niet worden gegeven aan het bedrijf buiten de EU, aangezien de goederen afkomstig zullen zijn uit Spanje (EU).

De elektronische interface moet de nodige correcties aanbrengen in zijn boekhouding en deze transactie rapporteren in de OSS-btw-aangifte van de Unie (hetzij rechtstreeks, hetzij als correctie). Als de IOSS-btw-aangifte reeds is ingediend, moet deze eveneens worden gecorrigeerd.

iii) voor een niet in de EU gevestigd bedrijf, een intracommunautaire afstandsverkoop van goederen. Het buiten de EU gevestigde bedrijf verklaart dat de goederen vanuit Denemarken naar een afnemer in Zweden worden verzonden. Na de levering laat de buiten de EU gevestigde leverancier de elektronische interface echter weten dat het in feite een afstandsverkoop van ingevoerde goederen betrof waarbij de goederen in kwestie vanuit de Canarische Eilanden naar Zweden zijn verzonden.

Aangezien de elektronische interface de levering voor een niet-EU-bedrijf faciliteert, wordt deze een gelijkgestelde leverancier in elk van de volgende scenario's: bij de intracommunautaire afstandsverkoop van goederen of de afstandsverkoop van ingevoerde goederen.

Als het niet-EU-bedrijf de elektronische interface pas op de hoogte stelt van de wijziging van de plaats van verzending nadat de goederen in de EU in het vrije verkeer zijn gebracht, werd het IOSS-btw-identificatienummer niet gebruikt bij de invoer. De btw werd bijgevolg geïnd bij invoer van de goederen in de EU.

De elektronische interface moet de nodige correcties aanbrengen in zijn boekhouding en in de OSS-btw-aangifte van de Unie indien deze reeds is ingediend. De elektronische interface is niet onderworpen aan btw op afstandsverkopen van ingevoerde goederen (artikel 5 quater van de btw-uitvoeringsverordening) en zal de Zweedse btw aan de afnemer moeten terugbetalen.

Als het niet-EU-bedrijf de elektronische interface op de hoogte stelt van de wijziging van de plaats van verzending voordat de goederen in de EU in het vrije verkeer zijn gebracht,

kan het IOSS-btw-identificatienummer mogelijk nog worden gebruikt bij de formaliteiten voor de douane-inklaring.

De elektronische interface moet de nodige correcties aanbrengen in zijn boekhouding en deze transactie wel in de IOSS-btw-aangifte, maar niet in de OSS-btw-aangifte van de Unie aangeven. De Zweedse btw die in rekening wordt gebracht, is nog steeds correct aangezien bij beide transacties de plaats van levering Zweden is.

g) IOSS-btw-identificatienummer

31. Hoe kan misbruik van het IOSS-btw-identificatienummer worden voorkomen?

Wanneer een elektronische interface wordt gebruikt, is het aan die elektronische interface om strikte regels overeen te komen over het gebruik van zijn IOSS-btw-identificatienummer door zijn onderliggende leveranciers en om sancties op te leggen (bv. hen uit te sluiten van het platform) aan onderliggende leveranciers die deze regels niet naleven. De elektronische interface kan ook onderhandelen over transport-/logistieke pakketten voor verzending/vervoer van goederen die worden verkocht door de onderliggende leveranciers, waardoor hij in contact kan staan met de vervoerder(s) en het IOSS-btw-identificatienummer rechtstreeks aan hen kan verzenden, onder dezelfde strikte contractuele voorwaarden.

Op middellange termijn werkt de EU aan de invoering van een directe uitwisseling van informatie tussen elektronische interfaces / leveranciers en douaneautoriteiten. Op die manier zullen elektronische interfaces niet afhankelijk zijn van de zorgvuldigheid van de onderliggende leveranciers.

32. Kan de elektronische interface worden betrokken bij de gegevensstroom naar de douane, d.w.z. kan hij de elektronische gegevens over zendingen rechtstreeks naar de douane verzenden?

Als de elektronische interface zelf de douaneaangifte indient, kan het IOSS-btw-identificatienummer rechtstreeks worden doorgegeven aan de douaneautoriteiten in de EU-lidstaat van invoer. Het is voor de elektronische interface niet mogelijk om het IOSS-btw-identificatienummer door te geven aan de douane in de EU-lidstaat van invoer als de douaneaangifte niet is ingediend. Op middellange termijn werkt de Europese Commissie echter aan de invoering van een directe uitwisseling van informatie tussen elektronische interfaces / leveranciers en douaneautoriteiten.

33. Hoe wordt het IOSS-btw-identificatienummer in de praktijk gevalideerd? Hoe wordt dit gecontroleerd en wie is verantwoordelijk?

De geldigheid van het in een douaneaangifte opgenomen IOSS-btw-identificatienummer wordt elektronisch door de douaneautoriteiten gecontroleerd in het register/de database voor IOSS-btw-identificatienummers. De database bevat alle IOSS-btw-identificatienummers die door alle lidstaten zijn toegekend, met inbegrip van de begin- en einddatum van hun geldigheid. De database zal niet openbaar toegankelijk zijn.

Wanneer onderliggende leveranciers verkopen verrichten via een elektronische interface die als gelijkgestelde leverancier wordt beschouwd, moet hetzelfde IOSS-btw-identificatienummer van de elektronische interface worden gebruikt voor alle verkopen via deze elektronische interface, ongeacht wie de onderliggende leverancier is. Wanneer een onderliggende leverancier echter via verschillende elektronische interfaces afstandsverkopen van ingevoerde goederen verricht, moet hij duidelijke bewijsstukken van die verkopen

bijhouden en in de douaneaangifte het juiste IOSS-btw-identificatienummer opgeven voor elke elektronische interface waarop de verkoop heeft plaatsgevonden.

De controle op het correcte gebruik van het IOSS-btw-identificatienummer door onderliggende leveranciers die het vervoer verzorgen, is in de eerste plaats de verantwoordelijkheid van de elektronische interface waaraan dit nummer is toegekend. In het contract, de overeenkomst of de algemene voorwaarden die de onderliggende leveranciers moeten naleven, moeten de verplichtingen van de onderliggende leveranciers met betrekking tot het gebruik van het IOSS-nummer duidelijk staan beschreven.

De lidstaten kunnen het gebruik van het IOSS-nummer controleren door de bedragen die in de maandelijkse IOSS-btw-aangifte worden aangegeven, af te stemmen op de maandelijkse lijst die is samengesteld op grond van de douaneaangiften die bij de douane zijn ingediend en waarop de totale waarde is vermeld van de invoer die voor elk IOSS-btw-identificatienummer is opgegeven.

34. Hoeven aangevers alleen te controleren of er in de invoeraangifte een IOSS-btw-identificatienummer is vermeld, of moeten ze ook de geldigheid ervan controleren?

Aangevers kunnen alleen controleren of er een IOSS-btw-identificatienummer is vermeld. Ze kunnen de geldigheid van dat nummer niet controleren omdat ze zelf geen toegang hebben tot de database met IOSS-btw-identificatienummers. Alleen de lidstaten hebben via hun nationaal invoersysteem toegang tot die database waardoor elektronische verificatie mogelijk is van de nummers die in de invoeraangifte zijn vermeld.

35. Voor wiens rekening claimt de aangever de btw-vrijstelling bij invoer wanneer het IOSS wordt gebruikt? Wat gebeurt er als het in de invoeraangifte vermelde IOSS-btw-identificatienummer niet geldig is of helemaal niet wordt vermeld in de invoeraangifte?

In het algemeen vordert de aangever de btw-vrijstelling onder het IOSS. Indien de aangever een indirecte vertegenwoordiger is, zal hij de btw-vrijstelling onder het IOSS claimen voor rekening van de importeur/geadresseerde die de goederen heeft verkregen van een leverancier of elektronische interface die over een IOSS-btw-identificatienummer beschikt. De afnemer kan echter beslissen om de goederen direct in te voeren zonder tussenkomst van een douanevertegenwoordiger. Nadere informatie over de aangever is te vinden in paragraaf 2.2.2 van de douanerichtsnoeren. De leverancier of elektronische interface zal dit nummer moeten meedelen aan de aangever of zijn douanevertegenwoordiger.

Wanneer het in een douaneaangifte vermelde IOSS-btw-identificatienummer niet geldig is of helemaal niet wordt verstrekt, kan de invoerregeling niet worden gebruikt en wordt er geen btw-vrijstelling bij invoer verleend. Als gevolg hiervan wordt bij invoer btw geheven door de douane.

De verantwoordelijkheid voor het verstrekken van een geldig IOSS-btw-identificatienummer ligt bij de leverancier of de elektronische interface. Een douaneaangifte met een ongeldig IOSS-btw-identificatienummer kan niet worden aanvaard en de douaneaangifte zal moeten worden gewijzigd met het oog op het gebruik van de bijzondere regeling (zie paragraaf 4.3) of het standaard btw-inningsmechanisme. Wanneer er echter een fout is opgetreden bij de initiële verzending van het IOSS-btw-identificatienummer, kan de aangever de douaneaangifte nog wijzigen indien hij beschikt over het juiste IOSS-btw-identificatienummer.

36. Ik ben een in het IOSS geregistreerde leverancier die op 20 juli 2021 een afstandsverkoop van goederen uit China aan een afnemer in België verricht (IOSS-btw-nr. 1). Op 1 augustus 2021 verander ik van lidstaat van identificatie en ontvang ik een nieuw IOSS-btw-identificatienummer (IOSS-btw-nr. 2). Wat gebeurt er met de op 20 juli 2021 verkochte goederen die op 21 juli 2021 worden verzonden/vervoerd en op 15 augustus 2021 in België worden ingevoerd?

U moet altijd het IOSS-btw-identificatienummer gebruiken dat op het moment van de transactie geldig is (d.w.z. IOSS-btw-nummer 1). Houd er rekening mee dat het IOSS-btw-identificatienummer dat als eerste werd toegekend, geldig blijft tot twee maanden nadat u van lidstaat van identificatie bent gewisseld. Deze periode van maximaal twee maanden zorgt ervoor dat de goederen die rechtmatig onder het IOSS (IOSS-btw-nr. 1) zijn verkocht, in het vrije verkeer in de EU worden gebracht.

Het IOSS-nummer dat moet worden vermeld in de douaneaangifte die op 15 augustus 2021 wordt ingediend, moet IOSS-btw-nr. 1 zijn, aangezien dit het juiste nummer was op de datum van de transactie (20 juli 2021). IOSS-btw-nr. 1 blijft geldig tot twee maanden na uitschrijving uit de voormalige lidstaat van identificatie. De goederen zijn dus bij invoer vrijgesteld van btw.

h) Tussenpersoon

37. Gelden er gemeenschappelijke EU-criteria voor tussenpersonen in het IOSS?

De EU-wetgeving stelt geen gemeenschappelijke criteria of regels vast voor het optreden als tussenpersoon. Het concept is echter vergelijkbaar met dat van “fiscaal vertegenwoordiger”, dat bepaalde lidstaten in hun nationale wetgeving hebben opgenomen. De lidstaten kunnen besluiten om beide concepten op dezelfde manier toe te passen.

38. Als een belastingplichtige die van de invoerregeling gebruikmaakt van tussenpersoon verandert, krijgt hij dan altijd een nieuw IOSS-btw-identificatienummer, ongeacht het gegeven dat beide tussenpersonen in dezelfde lidstaat gevestigd kunnen zijn?

Ja, een verandering van tussenpersoon houdt automatisch in dat de respectieve belastingplichtige een nieuw IOSS-btw-identificatienummer toegewezen krijgt. Opgemerkt moet worden dat eerdere IOSS-btw-identificatienummers moeten worden meegedeeld aan de lidstaat van identificatie wanneer de belastingplichtige om registratie via een nieuwe tussenpersoon verzoekt.

Er wordt ook een nieuw IOSS-btw-identificatienummer toegekend wanneer de tussenpersoon dezelfde blijft maar van lidstaat van identificatie verandert.

4.3 BIJZONDERE REGELING VOOR DE AANGIFTE EN DE BETALING VAN BTW BIJ INVOER

4.3.1 Toepasselijke bepalingen

De toepasselijke bepalingen zijn te vinden in de btw-richtlijn en in de btw-uitvoeringsverordening.

Btw-richtlijn

- Artikelen 369 sexvicies - 369 tricies

Btw-uitvoeringsverordening

- Artikel 63 quater

4.3.2 Waarom is de bijzondere regeling ingevoerd?

Vanaf 1 juli 2021 zijn alle handelsgoederen die in de EU worden ingevoerd, onderworpen aan btw. De bijzondere regeling is ingevoerd als een alternatieve vereenvoudiging van de inning van btw bij invoer in gevallen waarin noch de invoerregeling (IOSS), noch het standaardmechanisme voor btw-inning bij invoer wordt gebruikt. Net als bij de invoerregeling is het gebruik van de bijzondere regeling niet verplicht.

4.3.3 Welke handelingen vallen onder de bijzondere regeling?

De bijzondere regeling heeft betrekking op de invoer van de volgende goederen van geringe waarde, waarvoor noch de in paragraaf 4.2 beschreven invoerregeling noch het standaardmechanisme voor btw-inning wordt gebruikt:

- de goederen worden geleverd aan afnemers in de EU. De typen afnemers zijn gedefinieerd in artikel 14, lid 4, van de btw-richtlijn (zie voor verdere informatie paragraaf 3.2.5); en
- de goederen worden verzonden in zendingen met een intrinsieke waarde van niet meer dan 150 EUR aan afnemers in de EU; en
- de goederen zijn niet onderworpen aan op EU-niveau geharmoniseerde accijnzen (doorgaans alcohol of tabaksproducten overeenkomstig artikel 2, lid 3, van de btw-richtlijn)³⁸; en
- de goederen worden in het vrije verkeer gebracht in de lidstaat waar de verzending of het vervoer eindigt.

4.3.4 Wie kan gebruikmaken van de bijzondere regeling?

Deze vereenvoudigingsmaatregel is met name bedoeld voor postexploitanten, koeriersdiensten of andere douane-expediteurs in de EU die doorgaans, als directe of indirecte douanevertegenwoordiger, goederen van geringe waarde voor invoer aangeven.

De btw-richtlijn voorziet niet in voorwaarden op grond waarvan marktdeelnemers worden gemachtigd gebruik te maken van de bijzondere regeling. De lidstaten mogen de voorwaarden voor de machtiging tot uitstel van betaling van de douanerechten krachtens de douanewetgeving echter ook voor de bijzondere regeling toepassen.

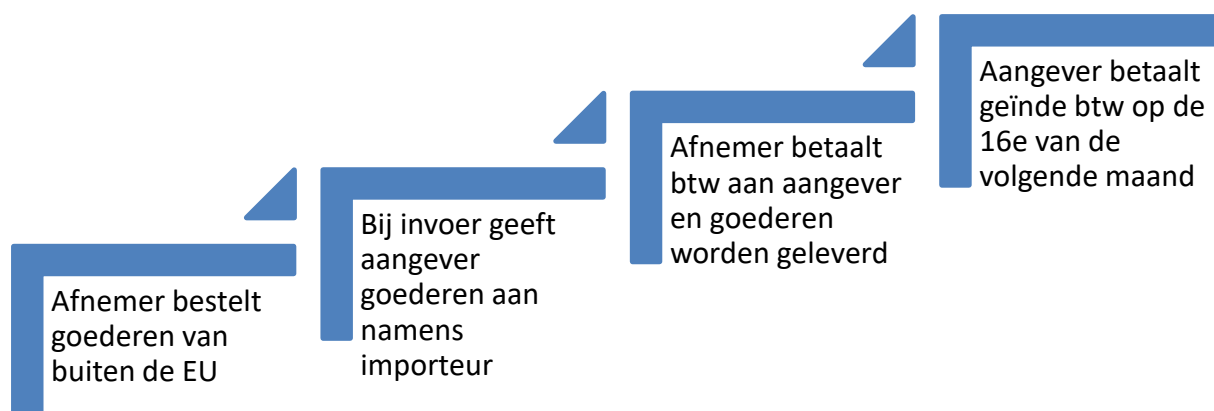
4.3.5 Hoe werkt het?

Wanneer goederen van buiten de EU worden besteld, is in de EU doorgaans btw verschuldigd van de afnemer die de goederen bestelt en invoert. Volgens de bijzondere regeling betaalt de afnemer de btw aan de aangever/persoon die de goederen bij de douane aanbiedt. Deze aangever/persoon zal in de meeste gevallen een postexploitant, koeriersdienst of douane-expediteur zijn. Van deze bijzondere regeling kan alleen gebruik worden gemaakt als de goederen in het vrije verkeer worden gebracht in de lidstaat waar de goederen van geringe waarde aan de afnemer/importeur worden geleverd.

³⁸ Parfum en eau de toilette vallen echter onder de bijzondere regeling, ook al zijn ze uitgesloten van de vrijstelling van douanerechten voor zendingen met een te verwaarlozen waarde (artikel 24 van Verordening (EG) nr. 1186/2009 van de Raad betreffende de instelling van een communautaire regeling inzake douanenvrijstellingen).

De volgorde van de gebeurtenissen wordt weergegeven in figuur 7 hieronder:

Figuur 7: overzicht van de bijzondere regeling

De bijzondere regeling vereenvoudigt de gang van zaken als volgt:

- De EU-lidstaten kunnen bepalen dat voor alle goederen die onder de bijzondere regeling worden aangegeven het normale btw-tarief geldt. Dit vergemakkelijkt de aangifte voor de aangevers die het anders mogelijk lastig zouden vinden om het correcte btw-tarief te bepalen voor zeer diverse goederen in zendingen van geringe waarde. De afnemer kan echter de automatische toepassing van het standaardtarief weigeren en kiezen voor het verlaagde tarief. In deze situatie kan de aangever (persoon die de goederen bij de douane aanbrengt) de bijzondere regeling voor deze invoer van goederen niet meer toepassen. Hij zal dan de btw bij de afnemer innen via het standaard btw-inningsmechanisme en de oorspronkelijke douaneaangifte moeten aanpassen wat betreft het type betalingsregeling (de bijzondere regeling vervangen door het standaard btw-inningsmechanisme).
- De persoon die de goederen bij de douane aanbrengt, zal aan de belasting-/douaneautoriteiten alleen de btw afdragen die hij daadwerkelijk gedurende een kalendermaand bij de afnemer heeft geïnd. Deze maatregel voorkomt dat de aangever/douanevertegenwoordiger de btw verschuldigd is voor goederen die niet geleverd of niet aanvaard worden door een afnemer/importeur. Merk op dat de btw bij invoer niet wordt beschouwd als onderdeel van de douaneschuld en dat de persoon die de goederen bij de douane aanbrengt daarom alleen voor die btw aansprakelijk wordt gesteld op grond van de btw-richtlijn en niet op grond van de douanewetgeving. De aangever/douanevertegenwoordiger moet het bewijs van niet-levering/niet-aanvaarding (bv. bewijs dat de goederen het douanegebied van de Unie hebben verlaten) van de afnemer/importeur bijhouden om de vrijstelling van de verschuldigde btw over die zendingen te rechtvaardigen. Om aan de douanevoorschriften te voldoen, moeten de goederen worden uitgevoerd met het oog op hun terugkeer naar het adres van de oorspronkelijke leverancier of een ander door die leverancier opgegeven adres en moet de douaneaangifte voor het in het vrije verkeer brengen ongeldig worden gemaakt.
- De aangever/persoon die goederen bij de douane aanbrengt, betaalt in één keer alle btw die van afnemers is geïnd aan de bevoegde autoriteiten (artikel 369 septuagies, lid 2, van de

btw-richtlijn). Aangezien voor de bijzondere regeling de referentieperiode een kalendermaand is, wordt de maandelijkse betaling uitgesteld tot de 16e dag van de maand volgend op de maand waarin de btw werd geïnd.

- De in artikel 369 novovicies, lid 1, van de btw-richtlijn bedoelde maandelijkse aangifte dient als basis voor de eenmalige maandelijkse betaling en is geen douaneaangifte. Deze aangifte wordt elektronisch ingediend en toont de btw-bedragen die door de persoon die gebruikmaakt van de bijzondere regeling daadwerkelijk geïnd zijn van de afzonderlijke afnemers tijdens de betreffende kalendermaand. De lidstaten kunnen elk document aanvaarden dat de nodige informatie bevat om de volledige betaling te koppelen aan de btw die is geïnd over de invoer die in de voorafgaande kalendermaand heeft plaatsgevonden.
- Voorbeeld: op 31 augustus 2021 worden goederen in België ingevoerd via de Belgische postexploitant. Op 2 september 2021 betaalt de afnemer aan de Belgische postexploitant het btw-bedrag dat overeenkomt met het normale btw-tarief. De Belgische postexploitant is verplicht om deze btw vóór 16 oktober 2021 te betalen, samen met alle andere btw die in het kader van de bijzondere regeling in de maand september 2021 werd geïnd. Merk op dat de maand van invoer in de praktijk vaak samenvalt met de maand waarin de btw wordt geïnd, aangezien de aangever er over het algemeen voor zal zorgen dat hij het te betalen btw-bedrag heeft ontvangen voordat de goederen worden geleverd.
- De bijzondere regeling verandert niets aan de bestaande beginselen inzake douane-inklaring. De toepassing van de bijzondere regeling verplicht de lidstaten niet om van de persoon die de goederen bij de douane aanbrengt, te verlangen dat hij het bewijs levert van zijn machtiging door de afnemer.

4.3.6 Wat moeten marktdeelnemers doen die de bijzondere regeling gebruiken?

Marktdeelnemers die de bijzondere regeling gebruiken, moeten ervoor zorgen dat de btw die ze innen correct is op basis van de handelsfactuur/documenten die de ingevoerde goederen vergezellen. In essentie moeten ze ervoor zorgen dat de aangegeven intrinsieke waarde correct is, het juiste btw-tarief toepassen en er in het algemeen voor zorgen dat ze de goederen niet leveren voordat ze de btw-betaling van de afnemer in de EU hebben ontvangen.

De marktdeelnemers moeten ook een boekhouding bijhouden van de transacties die onder de bijzondere regeling vallen. Aan de hand van die boekhouding moeten ze onder meer de niet-betaling van btw over pakketten die door de afnemer zijn geweigerd, kunnen rechtvaardigen. Het is aan de lidstaten om te bepalen hoelang die boekhouding moet worden bewaard. Deze verplichting tot het bijhouden van een boekhouding brengt geen nieuwe verplichtingen voor aangevers met zich mee naast hun bestaande verplichtingen inzake het bijhouden van een boekhouding uit hoofde van de douanewetgeving.

4.3.7 Praktisch voorbeeld

Een Portugese burger koopt in de webwinkel van een Braziliaanse uitgever twee boeken voor een totale waarde van 40 EUR. Deze prijs is exclusief btw.

De Braziliaanse uitgever verpakt de boeken in een envelop. Deze zending wordt samen met andere vergelijkbare zendingen door het Braziliaanse postbedrijf opgehaald in het magazijn van de Braziliaanse uitgever. Het Braziliaanse postbedrijf stuurt een ITMATT-bericht naar het Portugese postbedrijf op basis van de informatie die door de Braziliaanse uitgever is verstrekt, onder meer over de identiteit en het adres van de Portugese afnemer en een

omschrijving van de goederen (waaronder de waarde en de relevante goederencode). De zending wordt per vliegtuig vervoerd in een postzak en komt aan in Lissabon, waar de postzak wordt overhandigd aan het Portugese postbedrijf.

Fiscale behandeling:

- de btw bij invoer is verschuldigd in Portugal. Op grond van de bijzondere regeling kan Portugal de systematische toepassing van het normale btw-tarief (23 %) toestaan. Als Portugal dit niet toestaat, vallen de boeken vallen onder het verlaagde Portugese btw-tarief (6 %);
- de persoon die de goederen bij de douane aanbrengt (bv. het Portugese postbedrijf) dient bij de Portugese douane een invoeraangifte met een verminderde gegevensverzameling³⁹ in. Het btw-bedrag dat de afnemer moet betalen aan de persoon die de goederen aanbrengt, bedraagt 9,20 EUR of 2,40 EUR, afhankelijk van het feit of Portugal het normale btw-tarief al dan niet toepast;
- wanneer het Portugese postbedrijf de goederen bezorgt, kan de afnemer het pakket accepteren of weigeren:
 - ✓ als de afnemer het pakket accepteert, betaalt hij de btw aan het Portugese postbedrijf, waarschijnlijk vóór de levering of op het moment van de levering. Het Portugese postbedrijf zal deze btw vóór de 16e dag van de maand volgend op de maand waarin de btw is geïnd aangeven en betalen aan de Portugese douane, samen met de btw die het over alle invoer onder de bijzondere regeling heeft geïnd voor de respectieve kalendermaand;
 - ✓ als de afnemer het pakket weigert (bv. de verkeerde boeken zijn geleverd, of hij had niet verwacht extra bedragen te moeten betalen) en hij betaalt de btw niet aan het Portugese postbedrijf, dan wordt er geen btw geïnd. Het Portugese postbedrijf hoeft dan ook geen btw te betalen voor deze handeling. Het Portugese postbedrijf moet wel bewijsstukken bijhouden waaruit blijkt dat er geen btw is betaald op de geweigerde pakketten. Om aan de douanevoorschriften te voldoen, moeten de goederen worden uitgevoerd met het oog op hun terugkeer naar het adres van de oorspronkelijke leverancier of naar een ander door die leverancier opgegeven adres en moet de douaneaangifte voor het in het vrije verkeer brengen ongeldig worden gemaakt. De afnemer kan het voor de goederen betaalde bedrag (40 EUR) bij de leverancier terugvorderen volgens de normale commerciële procedures.

³⁹ Zie paragraaf 3.2 van de douanerichtsnoeren.

5 TOEPASSING VAN ARTIKEL 14 BIS GELIJKGESTELDE LEVERANCIER – SCENARIO'S

Hieronder staan enkele scenario's beschreven voor de toepassing van de in artikel 14 bis bedoelde bepalingen inzake gelijkgestelde leveranciers. Deze scenario's zijn een schematische weergave van de gevolgen op btw-gebied en, indien van toepassing, de gevolgen op douanegebied die ontstaan wanneer elektronische interfaces gelijkgestelde leveranciers worden overeenkomstig artikel 14 bis.

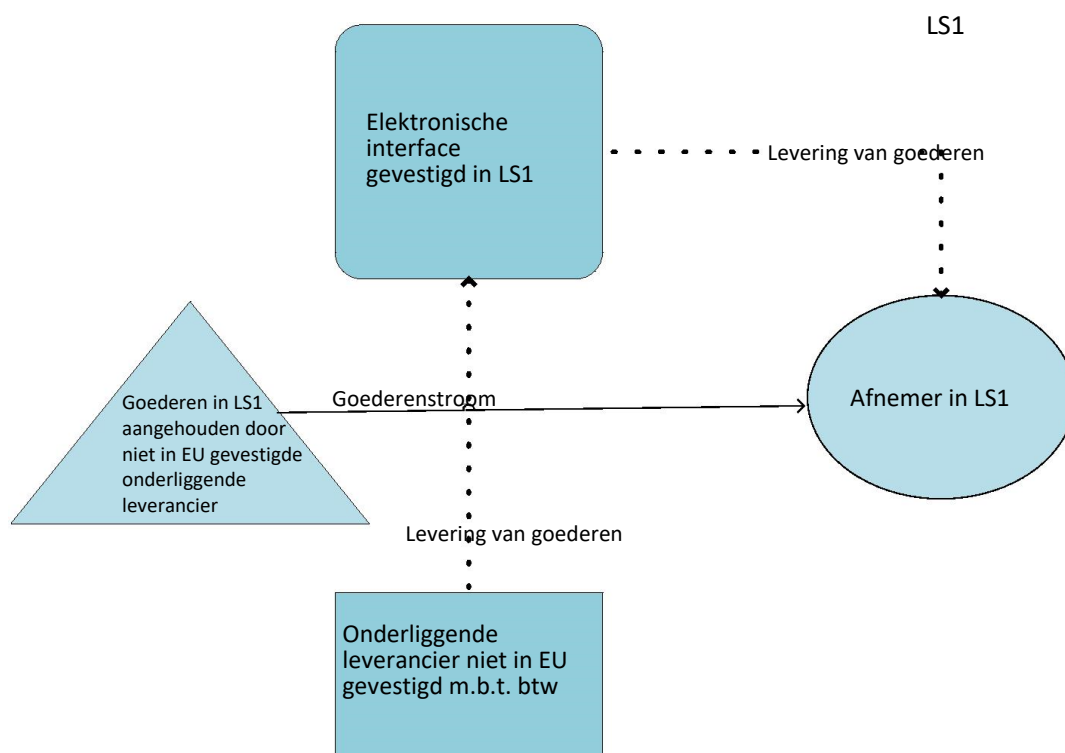
5.1 GELIJKGESTELDE LEVERANCIER DIE GOEDERENLEVERINGEN BINNEN DE EU FACILITEERT

Voor de scenario's 1a, 1b en 1c en de scenario's 2a, 2b en 2c zijn de goederen ofwel EU-goederen ofwel goederen die reeds in de EU in het vrije verkeer zijn gebracht. Voor de toepassing van artikel 14 bis, lid 2, is het mogelijk dat goederen in een eerder stadium uit een derde land zijn ingevoerd door de onderliggende leverancier (afzonderlijke transactie).

Als de onderliggende leverancier de goederen heeft ingevoerd voordat deze aan afnemers in de EU zijn geleverd, wordt deze laatste levering aan de afnemer niet aangemerkt als een afstandsverkoop van ingevoerde goederen in de zin van artikel 14 bis, lid 1.

Scenario 1a: binnenlandse leveringen onder artikel 14 bis, lid 2 (de goederen, elektronische interface en afnemers bevinden zich in dezelfde lidstaat)

- De afnemer in LS1 bestelt goederen via een elektronische interface (EI) van een buiten de EU gevestigde onderliggende leverancier. De EI is gevestigd in LS1.
- De onderliggende leverancier houdt in LS1 goederen aan die worden verzonden/vervoerd naar de afnemer in LS1 (binnenlandse levering van goederen).

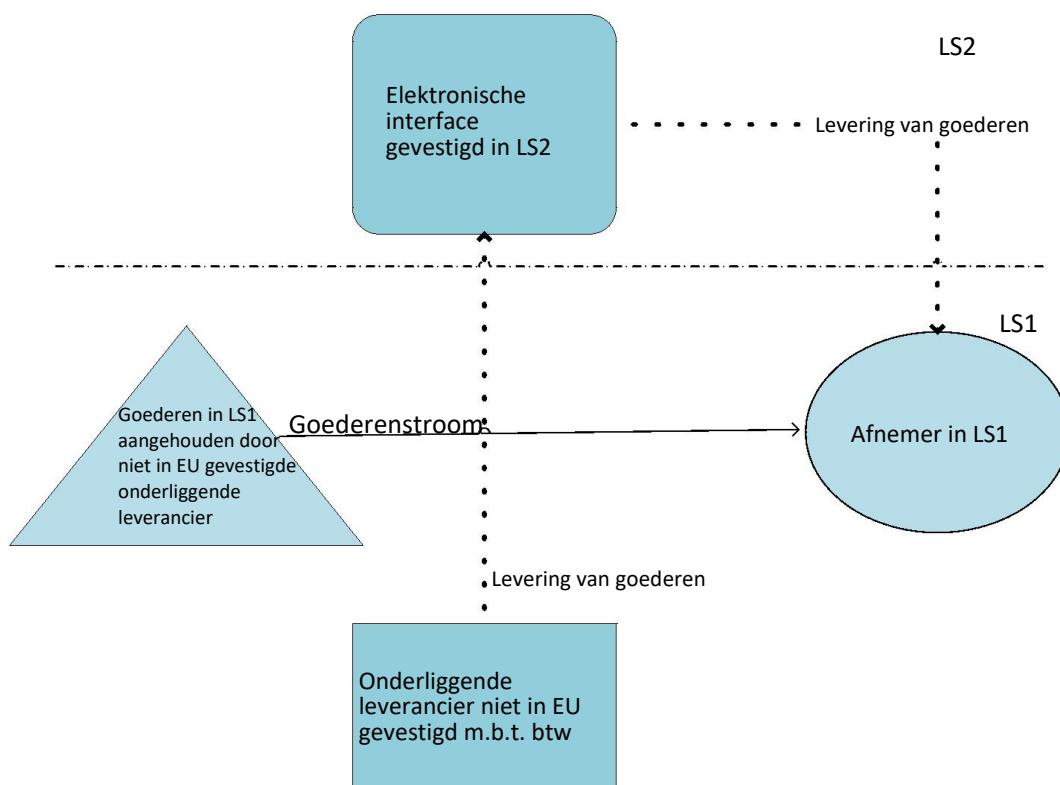
Gevolgen op btw-gebied:

1. Belastingplichtige: de EI is de gelijkgestelde leverancier aangezien de onderliggende leverancier niet in de EU is gevestigd (artikel 14 bis, lid 2) → de EI kan ervoor kiezen om de Unieregeling te gebruiken (artikel 369 ter, onder b)) → de EI registreert zich voor de Unieregeling in LS1 waar hij gevestigd is en gebruikt het btw-identificatienummer waar hij in LS1 reeds over beschikt (artikel 369 quinquies).
2. Belastbare handelingen:
 - a. b2b-levering van de onderliggende leverancier aan de EI;
 - b. b2c-levering van de EI aan afnemer in LS1.
3. Plaats van levering (PvL): toewijzing van vervoer in artikel 36 ter
 - a. b2b-levering is zonder vervoer → PvL in LS1 (artikel 31) → onderliggende leverancier moet zich in LS1 registreren voor de btw (herzien artikel 272, lid 1, onder b));
 - b. b2c-levering is met vervoer → PvL in LS1 (artikel 32, lid 1) → btw verschuldigd in LS1 (btw-tarief van toepassing op goederen in LS1).
4. Verschuldigdheid van btw: voor b2b-levering en b2c-levering, wanneer betaling is aanvaard door onderliggende leverancier (artikel 66 bis).
5. Persoon die gehouden is tot betaling van de btw:
 - a. b2b-levering: vrijgesteld met recht op aftrek (artikel 136 bis en artikel 169);
 - b. b2c-levering: de EI moet via OSS btw betalen aan de belastingdienst van LS1.
6. Btw-rapportage: de EI dient OSS-btw-aangifte in bij de belastingautoriteiten van LS1 (artikel 369 octies, lid 1, onder b)).

Opmerking: Dit is een louter binnenlandse transactie. Als de EI geen gebruik maakt van de Unieregeling, moet hij deze b2c-levering vermelden in zijn binnenlandse btw-aangifte die moet worden ingediend in LS1 (artikel 250).

Scenario 1b: binnenlandse leveringen onder artikel 14 bis, lid 2 (de goederen en de afnemer bevinden zich in LS1 en de EI bevindt zich in LS2)

- De afnemer in LS1 bestelt goederen via een EI van een buiten de EU gevestigde onderliggende leverancier. De EI is gevestigd in LS2.
- De onderliggende leverancier houdt in LS1 goederen aan die worden verzonden/vervoerd naar de afnemer in LS1 (binnenlandse levering van goederen).

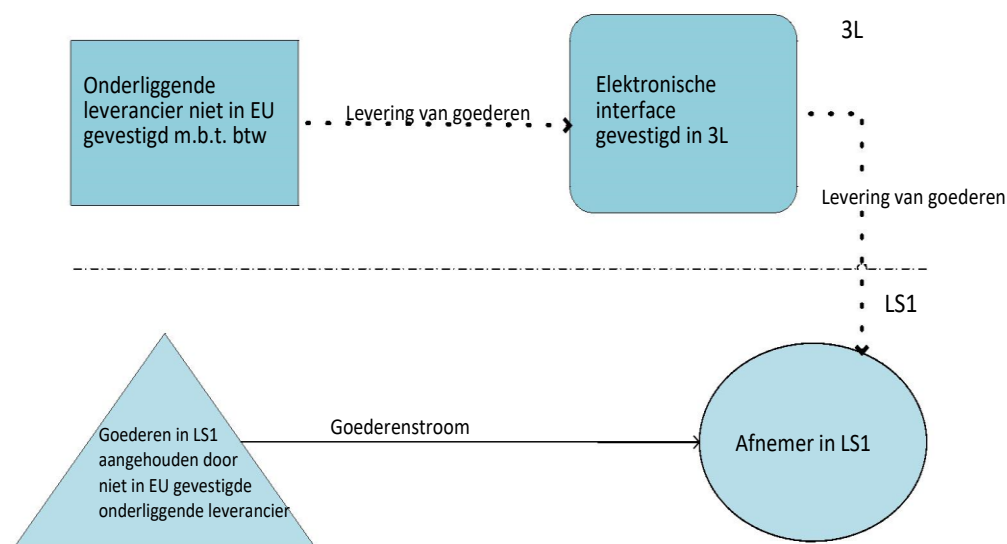

Gevolgen op btw-gebied

1. Belastingplichtige: de EI is de gelijkgestelde leverancier aangezien de onderliggende leverancier niet in de EU is gevestigd (artikel 14 bis, lid 2) → de EI kan ervoor kiezen om de Unieregeling te gebruiken (artikel 369 ter, onder b)) → de EI registreert zich voor de Unieregeling in LS2 waar hij gevestigd is en gebruikt het btw-identificatienummer waar hij in LS2 reeds over beschikt (artikel 369 quinquies) → de EI hoeft zich niet voor btw te registreren in LS1.
2. Belastbare handelingen:
 - a. b2b-levering van de onderliggende leverancier aan de EI;
 - b. b2c-levering van de EI aan afnemer in LS1.
3. Plaats van levering (PvL): toewijzing van vervoer in artikel 36 ter
 - a. b2b-levering is zonder vervoer → PvL in LS1 (artikel 31) → onderliggende leverancier moet zich in LS1 registreren voor de btw (herzien artikel 272, lid 1, onder b));
 - b. b2c-levering is met vervoer → PvL in LS1 (artikel 32, lid 1) → btw verschuldigd in LS1 (btw-tarief van toepassing op goederen in LS1).
4. Verschuldigdheid van btw: voor b2b-levering en b2c-levering, wanneer betaling is aanvaard door onderliggende leverancier (artikel 66 bis).
5. Persoon die gehouden is tot betaling van de btw:
 - a. b2b-levering: vrijgesteld met recht op aftrek (artikel 136 bis en artikel 169);
 - b. b2c-levering: de EI moet via OSS btw betalen aan de belastingdienst van LS2, die de btw aan de belastingdienst van LS1 zal overdragen.
6. Btw-rapportage: de EI dient OSS-btw-aangifte in bij de belastingautoriteiten van LS2 → geeft het btw-bedrag en btw-tarief van LS1 aan (artikel 369 octies, lid 2, onder b)).

Scenario 1c: binnenlandse leveringen onder artikel 14 bis, lid 2 (de goederen en de afnemer bevinden zich in LS1 en de EI bevindt zich in een derde land)

- De afnemer in LS1 bestelt goederen via een EI van een buiten de EU gevestigde onderliggende leverancier. De EI is gevestigd in een derde land (3L).
- De onderliggende leverancier houdt in LS1 goederen aan die worden verzonden/vervoerd naar de afnemer in LS1 (binnenlandse levering van goederen).

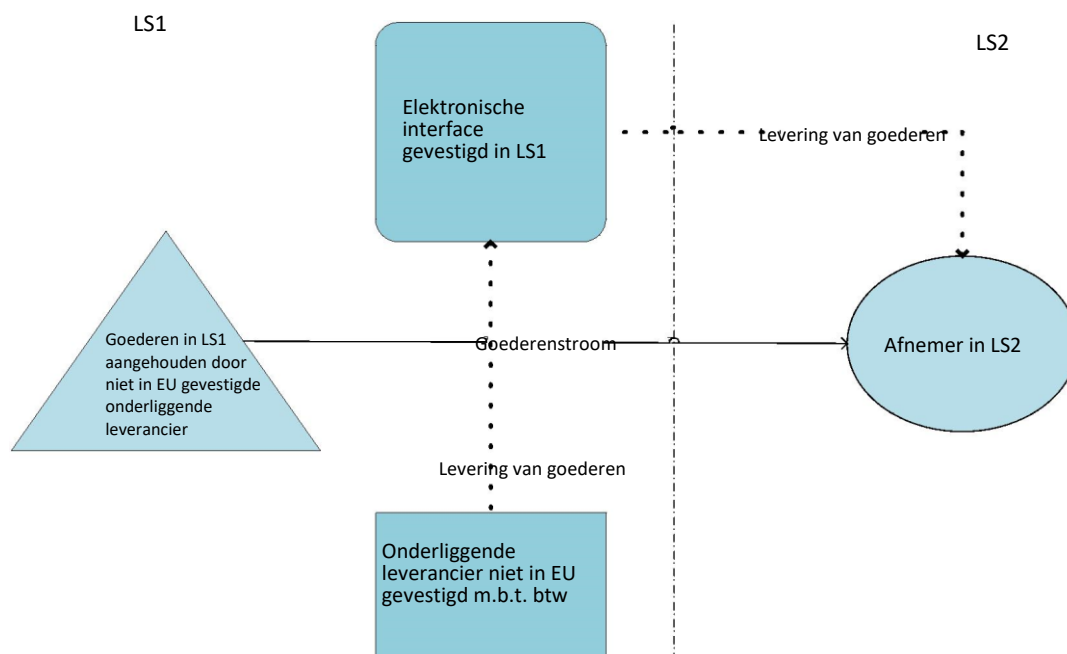
Gevolgen op btw-gebied

1. Belastingplichtige: de EI is de gelijkgestelde leverancier aangezien de onderliggende leverancier niet in de EU is gevestigd (artikel 14 bis, lid 2) → de EI kan kiezen om gebruik te maken van het OSS van de Unie (artikel 369 ter, onder b)) → LSI kan elke LS zijn waarvandaan de goederen worden geleverd (artikel 369 bis, lid 2, derde alinea) → de EI registreert zich in LS1⁴⁰.
2. Belastbare handelingen:
 - a. b2b-levering van de onderliggende leverancier aan de EI;
 - b. b2c-levering van de EI aan de afnemer in LS1.
3. Plaats van levering (PvL): toewijzing van vervoer in artikel 36 ter
 - a. b2b-levering is zonder vervoer → PvL in LS1 (artikel 31) → onderliggende leverancier moet zich in LS1 registreren voor de btw (herzien artikel 272, lid 1, onder b));
 - b. b2c-levering is met vervoer → PvL in LS1 (artikel 32, lid 1) → btw verschuldigd in LS1 (btw-tarief van toepassing op goederen in LS1).
4. Verschuldigdheid van btw: voor b2b-levering en b2c-levering → wanneer betaling is aanvaard door onderliggende leverancier (artikel 66 bis).
5. Persoon die gehouden is tot betaling van de btw:
 - a. b2b-levering: vrijgesteld met recht op aftrek (artikel 136 bis en artikel 169);
 - b. b2c-levering: de EI moet via OSS btw betalen aan de belastingdienst van LS1.
6. Btw-rapportage: de EI dient OSS-btw-aangifte in bij de belastingautoriteiten van LS1 (artikel 369 octies, lid 1, onder b)).

⁴⁰ Nadere informatie over het registratieproces is te vinden in de OSS-gids.

Scenario 2a: intracommunautaire afstandsverkoop onder artikel 14 bis, lid 2 (goederen en EI in LS1 en goederen verzonden aan afnemer in LS2)

- De afnemer in LS2 bestelt goederen via een EI van een buiten de EU gevestigde onderliggende leverancier. De EI is gevestigd in LS1.
- De onderliggende leverancier houdt in LS1 goederen aan die worden verzonden/vervoerd naar de afnemer in LS2 (intracommunautaire afstandsverkoop van goederen).

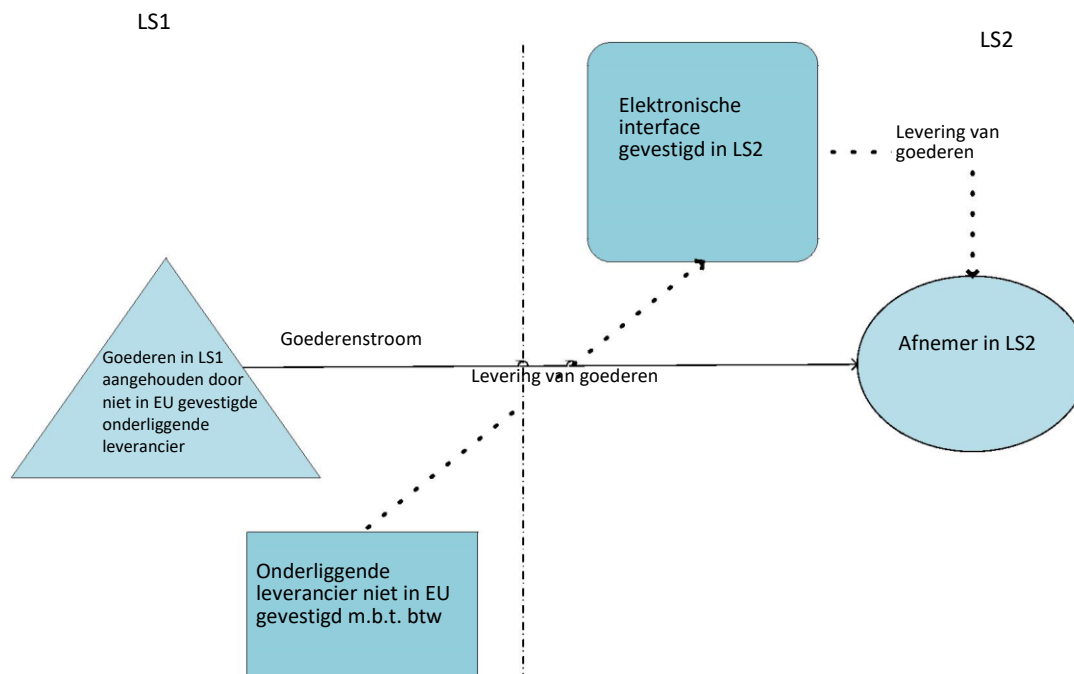

Gevolgen op btw-gebied

1. Belastingplichtige: de EI is de gelijkgestelde leverancier aangezien de onderliggende leverancier niet in de EU is gevestigd (artikel 14 bis, lid 2) → de EI kan ervoor kiezen om de Unieregeling te gebruiken (artikel 369 ter, onder b)) → de EI registreert zich voor Unieregeling in LS1 waar hij gevestigd is en gebruikt het btw-identificatienummer waar hij in LS1 reeds over beschikt (artikel 369 quinquies).
2. Belastbare handelingen:
 - a. b2b-levering van de onderliggende leverancier aan de EI;
 - b. b2c-levering van de EI aan de afnemer in LS2.
3. Plaats van levering (PvL): toewijzing van vervoer in artikel 36 ter
 - a. b2b-levering is zonder vervoer → PvL in LS1 (artikel 31) → onderliggende leverancier moet zich in LS1 registreren voor de btw (herzien artikel 272, lid 1, onder b));
 - b. b2c-levering is met vervoer → PvL in LS2 (artikel 33, onder a)) → btw verschuldigd in LS2 (btw-tarief van toepassing op goederen in LS2).
4. Verschuldigdheid van btw: voor b2b-levering en b2c-levering → wanneer betaling is aanvaard door onderliggende leverancier (artikel 66 bis).
5. Persoon die gehouden is tot betaling van de btw:
 - a. b2b-levering: vrijgesteld met recht op aftrek (artikel 136 bis en artikel 169);
 - b. b2c-levering: de EI moet via OSS btw betalen aan de belastingdienst van LS1, die de btw aan de belastingdienst van LS2 zal overdragen.
6. Btw-rapportage: de EI dient OSS-btw-aangifte in bij de belastingautoriteiten van LS1 → btw-bedrag en btw-tarief van LS2 (artikel 369 octies, lid 1, onder a)).

Scenario 2b: intracommunautaire afstandsverkoop onder artikel 14 bis, lid 2 (goederen in LS1, EI en afnemer in LS2)

- De afnemer in LS2 bestelt goederen via een EI van een buiten de EU gevestigde onderliggende leverancier. De EI is gevestigd in LS2.
- De onderliggende leverancier houdt in LS1 goederen aan die worden verzonden/vervoerd naar de afnemer in LS2 (intracommunautaire afstandsverkoop van goederen).

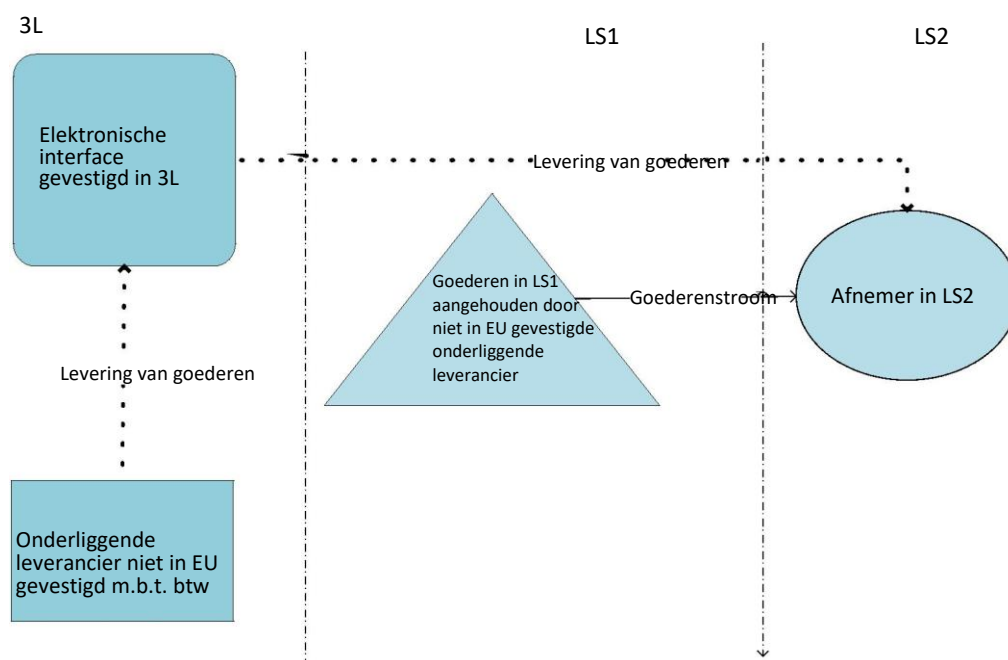

Gevolgen op btw-gebied

1. Belastingplichtige: de EI is de gelijkgestelde leverancier aangezien de onderliggende leverancier niet in de EU is gevestigd (artikel 14 bis, lid 2) → de EI kan ervoor kiezen om de Unieregeling te gebruiken (artikel 369 ter, onder b)) → de EI registreert zich voor de Unieregeling in LS2 waar hij gevestigd is en gebruikt het btw-identificatienummer waar hij in LS2 reeds over beschikt (artikel 369 quinquies) → de EI hoeft zich niet voor btw te registreren in LS1 (waar de goederen worden verzonden).
2. Belastbare handelingen:
 - a. b2b-levering van de onderliggende leverancier aan de EI;
 - b. b2c-levering van de EI aan de afnemer in LS2.
3. Plaats van levering (PvL): toewijzing van vervoer in artikel 36 ter
 - a. b2b-levering is zonder vervoer → PvL in LS1 (artikel 31) → onderliggende leverancier moet zich in LS1 registreren voor de btw (herzien artikel 272, lid 1, onder b));
 - b. b2c-levering is met vervoer → PvL in LS2 (artikel 33, onder a)) → btw verschuldigd in LS2 (btw-tarief van toepassing op goederen in LS2).
4. Verschuldigdheid van btw voor b2b-levering en b2c-levering: wanneer betaling is aanvaard door de onderliggende leverancier (artikel 66 bis).
5. Persoon die gehouden is tot betaling van de btw:
 - a. b2b-levering: vrijgesteld met recht op aftrek (artikel 136 bis en artikel 169);
 - b. b2c-levering: de EI moet via OSS btw betalen aan de belastingdienst van LS2.
6. Btw-rapportage: de EI dient OSS-btw-aangifte in bij belastingautoriteiten van LS2 → btw-bedrag en btw-tarief van LS2 (artikel 369 octies, lid 2, onder b)).

Scenario 2c: intracommunautaire afstandsverkoop onder artikel 14 bis, lid 2 (goederen in LS1, afnemer in LS2 en EI in een derde land)

- De afnemer in LS2 bestelt goederen via een EI van een buiten de EU gevestigde onderliggende leverancier. De EI is gevestigd in een derde land (3L).
- De onderliggende leverancier houdt in LS1 goederen aan die worden geleverd/vervoerd naar de afnemer in LS2 (intracommunautaire afstandsverkoop van goederen).

Gevolgen op btw-gebied

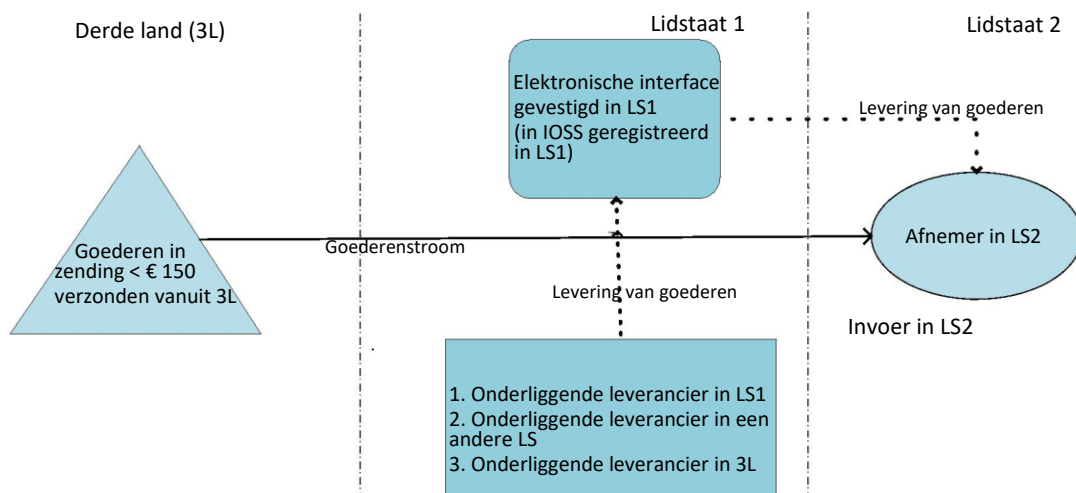
1. Belastingplichtige: de EI is de gelijkgestelde leverancier aangezien de onderliggende leverancier niet in de EU is gevestigd (artikel 14 bis, lid 2) → de EI kan kiezen om gebruik te maken van de Unieregeling (artikel 369 ter, onder b)) → LSI kan elke LS zijn waarvandaan de goederen worden geleverd (artikel 369 bis, lid 2, derde alinea) → de EI registreert zich in LS1.
2. Belastbare handelingen:
 - a. b2b-levering van de onderliggende leverancier aan de EI;
 - b. b2c-levering van de EI aan de afnemer in LS2.
3. Plaats van levering (PvL): toewijzing van vervoer in artikel 36 ter
 - a. b2b-levering is zonder vervoer → PvL in LS1 (artikel 31) → onderliggende leverancier moet zich in LS1 registreren voor de btw (herzien artikel 272, lid 1, onder b));
 - b. b2c-levering is met vervoer → PvL in LS2 (artikel 33, onder a)) → btw verschuldigd in LS2 (btw-tarief van toepassing op goederen in LS2).
4. Verschuldigdheid van btw: voor b2b-levering en b2c-levering, wanneer betaling is aanvaard door onderliggende leverancier (artikel 66 bis).
5. Persoon die gehouden is tot betaling van de btw:
 - a. b2b-levering: vrijgesteld met recht op aftrek (artikel 136 bis en artikel 169);
 - b. b2c-levering → de EI moet via OSS btw betalen aan de belastingdienst van LS1, die de btw aan de belastingdienst van LS2 zal overdragen.
6. Btw-rapportage: de EI dient OSS-btw-aangifte in bij de belastingautoriteiten van LS1 → geeft het btw-bedrag en btw-tarief van LS2 aan (artikel 369 octies, lid 1, onder a)).

5.2 GELIJKGESTELDE LEVERANCIER DIE AFSTANDSVERKOPEN VAN INGEVOERDE GOEDEREN FACILITEERT

In de scenario's 3a-3c en 4a-4b worden de goederen altijd vanuit een derdelandsgebied of een derde land verzonden naar een afnemer in een EU-lidstaat. De scenario's zijn bedoeld om in het kort de gevolgen op btw- en douanegebied te beschrijven wanneer de elektronische interface (als gelijkgestelde leverancier) in het IOSS is geregistreerd of wanneer deze niet in het IOSS is geregistreerd.

Scenario 3 a: invoer van goederen — gebruik van het IOSS (EI en afnemer bevinden zich in verschillende lidstaten)

- Afnemer in LS2 bestelt via een EI die gevestigd is in LS1 goederen met een maximumwaarde van 150 EUR bij een onderliggende leverancier. Afnemer geeft aan dat plaats van levering in LS2 is.
- Goederen worden voor rekening van de onderliggende leverancier verzonden vanuit een derde land (3L) naar de afnemer in LS2 waar de goederen worden ingevoerd⁴¹.

A. Gevolgen op btw-gebied:

1. Belastingplichtige: de EI is de gelijkgestelde leverancier (artikel 14 bis, lid 1) → de EI is geregistreerd in het IOSS in LS1 (artikel 369 quaterdecies) en ontvangt een IOSS-btw-identificatienummer in LS1 (artikel 369 octodecies, lid 1).
2. Belastbare handelingen:
 - a. afstandsverkoop van ingevoerde goederen: twee leveringen op grond van de toepassing van artikel 14 bis, lid 1:
 - i. b2b-levering van de onderliggende leverancier aan de EI;
 - ii. b2c-levering van de EI aan afnemer in LS2;
 - b. invoer in LS2 (artikel 30, lid 1).
3. Plaats van levering (PvL):
 - a. afstandsverkoop van ingevoerde goederen: twee leveringen op grond van de toepassing van artikel 14 bis, lid 1:
 - iii. b2b-levering is zonder vervoer (artikel 36 ter) → PvL in het 3L (buiten de EU) (artikel 31) → geen EU-btw-verplichtingen;

⁴¹ Wanneer het IOSS wordt gebruikt, kunnen goederen in elke EU-lidstaat worden ingeklaard, ongeacht de lidstaat waar de consument is gevestigd.

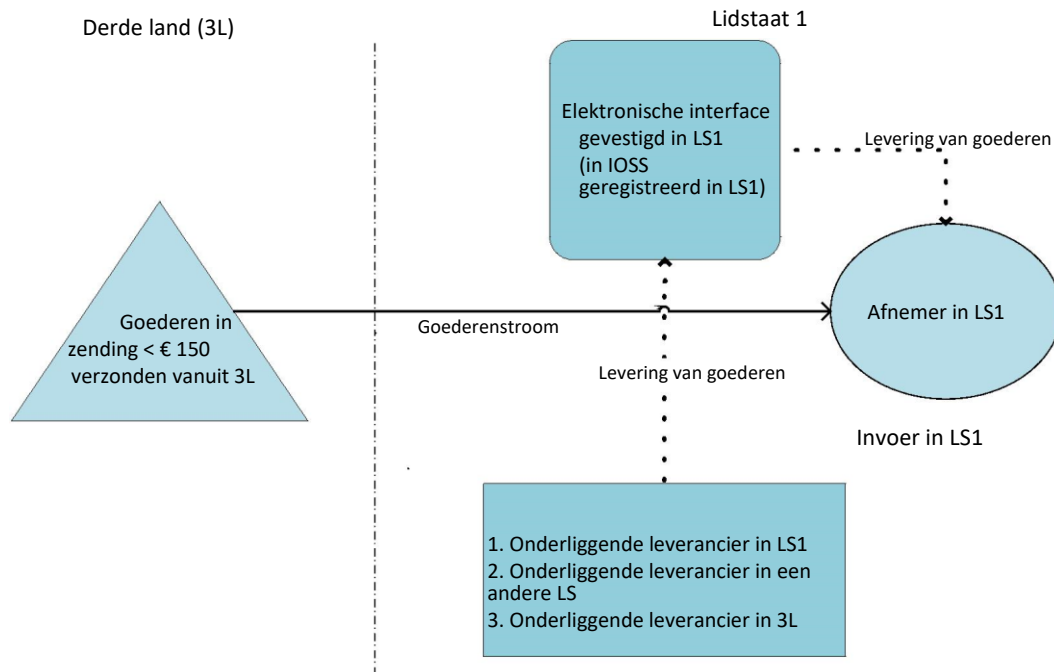
- iv. b2c-levering is met vervoer (artikel 36 ter) → PvL in LS2 (artikel 33, onder c)) → btw verschuldigd in LS2 (btw-tarief van toepassing op goederen in LS2);
- b. invoer: in LS2 (artikel 60).
- 4. Verschuldigdheid van btw voor b2c-leveringen: wanneer betaling is aanvaard door de onderliggende leverancier (artikel 66 bis).
- 5. Persoon die gehouden is tot betaling van de btw:
 - a. afstandsverkoop van ingevoerde goederen:
 - i. b2b-levering: buiten het toepassingsgebied van de EU-btw (artikelen 31 en 36 ter — zie punt 3a, onder i), hierboven);
 - ii. b2c-levering: de EI moet via IOSS btw betalen aan LS1, die de btw aan de belastingdienst van LS2 zal overdragen;
 - b. invoer: IOSS-nummer elektronisch verzonden naar douane in LS2 in de douaneaangifte (H7 of I1 of H6 of H1-gegevensverzameling, data-element 3/40) → douane controleert de geldigheid van het IOSS-nummer elektronisch in de IOSS-database:
 - i. geldig IOSS-nummer → invoer in LS2 vrijgesteld van btw (artikel 143, lid 1, onder c bis)) → goederen worden in het vrije verkeer gebracht;
 - ii. ongeldig IOSS-nummer → invoer in LS2 wordt belast (er kan gebruik worden gemaakt van standaardregels of een bijzondere regeling) → **persoon die is aangewezen voor het betalen van de btw in LS2** (artikel 201) → zie scenario 4a geen IOSS.
- 6. Btw-rapportage:
 - de EI dient maandelijks IOSS-btw-aangifte in bij de belastingautoriteiten van LS1 met vermelding van het btw-bedrag en btw-tarief van LS2 (artikel 369 vicies);
 - de EI houdt boekhouding bij van verkopen en retouren van goederen (artikel 63 quater van de btw-uitvoeringsverordening).

B. Gevolgen op douanegebied:

1. Importeur: geadresseerde = afnemer in LS2.
2. Exporteur: afzender = onderliggende leverancier (verkoper van de goederen).
3. Aanbrengen bij de douane: door vervoerder/aangever op het eerste punt van binnenkomst in de EU (artikel 139 DWU).
4. Douaneaangifte: ingediend in een van de EU-lidstaten (keuze van de aangever).
Formulier van de douaneaangifte:
 - standaard douaneaangifte met sterk verminderde gegevensverzameling (artikel 143 bis van gedelegeerde DWU-verordening met H7); of
 - vereenvoudigde douaneaangifte (artikel 166 DWU met I1); of
 - douaneaangifte voor postzendingen tot 1 000 EUR (artikel 144 van gedelegeerde DWU-verordening met H6); of
 - standaard douaneaangifte met volledige gegevensverzameling (artikel 162 DWU met H1).
5. Aangever: postexploitant/koeriersdienst/douane-expediteur/geadresseerde.
6. Douaneregeling: in het vrije verkeer brengen.
7. Aanvaarding van de douaneaangifte: door de douane, na aanbrenging van de goederen en controle van de vereisten voor de keuze van de douaneaangifte (bv. geldigheid van het IOSS-btw-identificatienummer, waarde van de aangegeven goederen bedraagt niet meer dan 150 EUR, enz.).
 1. Vrijgave van de goederen: door de douane, geen btw en geen invoerrechten verschuldigd.
 2. Maandelijks rapportage: periodieke doorgifte van relevante gegevenselementen in de douaneaangifte aan het Surveillance3-systeem.

Scenario 3b: invoer van goederen — gebruik van het IOSS (EI en afnemer bevinden zich in dezelfde lidstaat)

- Afnemer in LS1 bestelt via een EI die eveneens in LS1 gevestigd is goederen met een maximumwaarde van 150 EUR bij een onderliggende leverancier. Afnemer geeft aan dat de plaats van levering in LS1 is.
- Goederen worden voor rekening van de onderliggende leverancier verzonden vanuit een 3L naar de afnemer in LS1 waar de goederen worden ingevoerd⁴².

A. Gevolgen op btw-gebied:

1. Belastingplichtige: de EI is de gelijkgestelde leverancier (artikel 14 bis, lid 1) → de EI is geregistreerd in het IOSS in LS1 (artikel 369 quaterdecies) en ontvangt een IOSS-btw-identificatienummer in LS1 (artikel 369 octodecies, lid 1).
2. Belastbare handelingen:
 - a. afstandsverkoop van ingevoerde goederen: twee leveringen op grond van de toepassing van artikel 14 bis, lid 1:
 - i. b2b-levering van de onderliggende leverancier aan de EI;
 - ii. b2c-levering van de EI aan afnemer in LS1;
 - b. invoer in LS1 (artikel 30, lid 1).
3. Plaats van levering (PvL):
 - a. afstandsverkoop van ingevoerde goederen: twee leveringen op grond van de toepassing van artikel 14 bis, lid 1:
 - i. b2b-levering is zonder vervoer (artikel 36 ter) → PvL in het 3L (buiten de EU) (artikel 31) → geen EU-btw-verplichtingen;
 - ii. b2c-levering is met vervoer (artikel 36 ter) → PvL in LS1 (artikel 33, onder c)) → btw verschuldigd in LS1 (btw-tarief van toepassing op goederen in LS1).
 - b. invoer: in LS1 (artikel 60).
4. Verschuldigdheid van btw voor b2c-leveringen → wanneer betaling is aanvaard door onderliggende leverancier (artikel 66 bis).
5. Persoon die gehouden is tot betaling van de btw:

⁴² Wanneer het IOSS wordt gebruikt, kunnen goederen in elke EU-lidstaat worden ingeklaard, ongeacht de lidstaat waar de consument is gevestigd.

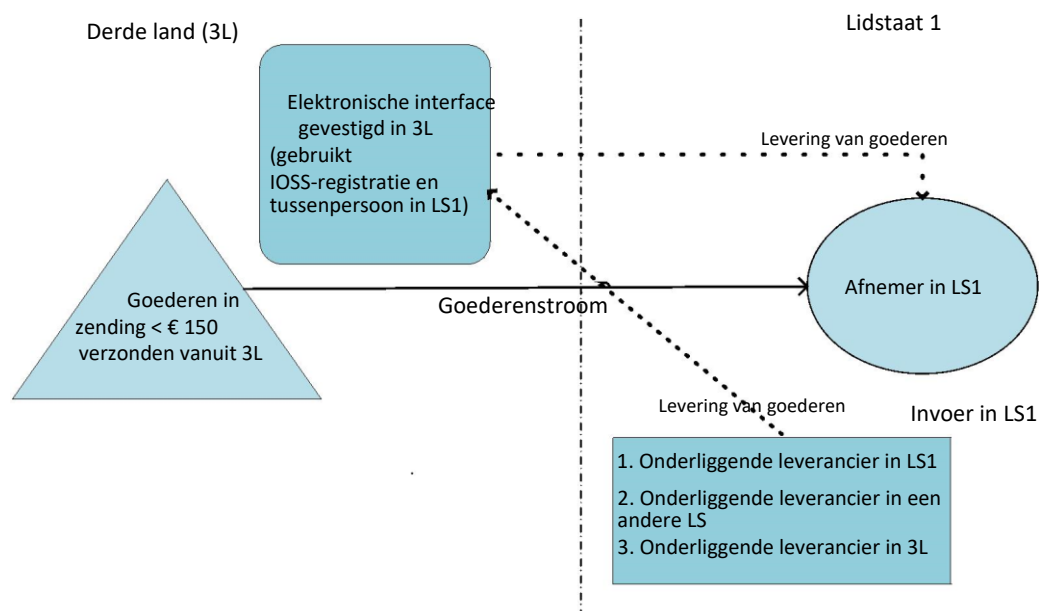
- a. afstandsverkoop van ingevoerde goederen:
 - i. b2b-levering: buiten het toepassingsgebied van de EU-btw (artikelen 31 en 36 ter — zie punt 3a, onder i), hierboven);
 - ii. b2c-levering: de EI moet via IOSS btw betalen aan de belastingdienst van LS1.
- b. invoer: IOSS-nummer elektronisch verzonden naar douane in LS1 in de douaneaangifte (H7 of I1 of H6 of H1-gegevensverzameling, data-element 3/40) → douane controleert de geldigheid van het IOSS-nummer elektronisch in IOSS-database:
 - i. geldig IOSS-nummer → invoer in LS1 vrijgesteld van btw (artikel 143, lid 1, onder c bis)) → goederen worden in het vrije verkeer gebracht;
 - ii. ongeldig IOSS-nummer → invoer in LS2 wordt belast (er kan gebruik worden gemaakt van standaardregels of een bijzondere regeling) → **persoon die is aangewezen voor het betalen van de btw in LS1** (artikel 201) → zie scenario 4a geen IOSS.
6. Btw-rapportage:
 - de EI dient maandelijks IOSS-btw-aangifte in bij de belastingautoriteiten van LS1 met vermelding van het btw-bedrag en btw-tarief van LS1 (artikel 369 viciés). Deze leveringen worden **niet** opgenomen in **de binnenlandse btw-aangifte**;
 - de EI houdt boekhouding bij van verkopen en retouren van goederen (artikel 63 quater van de btw-uitvoeringsverordening).

B. Gevolgen op douanegebied:

over het algemeen dezelfde gevolgen als in scenario 3a, met als enige verschil dat LS2 moet worden vervangen door LS1.

Scenario 3c: invoer van goederen — gebruik van het IOSS (EI gevestigd in 3L en afnemer bevindt zich in een lidstaat)

- Afnemer in LS1 bestelt via een EI die gevestigd is in een 3L goederen met een maximumwaarde van 150 EUR bij een onderliggende leverancier. Afnemer geeft aan dat de plaats van levering in LS1 is.
- Goederen worden voor rekening van de onderliggende leverancier verzonden vanuit een 3L naar de afnemer in LS1 waar de goederen worden ingevoerd⁴³.

A. Gevolgen op btw-gebied:

1. Belastingplichtige: de EI is de gelijkgestelde leverancier (artikel 14 bis, lid 1) → de EI is geregistreerd in het IOSS via een in LS1 gevestigde tussenpersoon⁴⁴ (artikel 369 quaterdecies). De tussenpersoon ontvangt een IOSS-btw-identificatienummer in LS1 voor de EI (artikel 369 octodecies, lid 3).
2. Belastbare handelingen:
 - a. afstandsverkoop van ingevoerde goederen: twee leveringen op grond van de toepassing van artikel 14 bis, lid 1:
 - i. b2b-levering van de onderliggende leverancier aan de EI;
 - ii. b2c-levering van de EI aan afnemer in LS1;
 - b. invoer in LS1 (artikel 30, lid 1).
3. Plaats van levering (PvL):
 - a. afstandsverkoop van ingevoerde goederen: twee leveringen op grond van de toepassing van artikel 14 bis, lid 1:
 - i. b2b-levering is zonder vervoer (artikel 36 ter) → PvL in het 3L (buiten de EU) (artikel 31) → geen EU-btw-verplichtingen;
 - ii. b2c-levering is met vervoer (artikel 36 ter) → PvL in LS1 (artikel 33, onder c)) → btw verschuldigd in LS1 (btw-tarief van toepassing op goederen in LS1).
 - b. invoer: in LS1 (artikel 60).

⁴³ Wanneer het IOSS wordt gebruikt, kunnen goederen in elke EU-lidstaat worden ingeklaard, ongeacht de lidstaat waar de consument is gevestigd.

⁴⁴ De tussenpersoon hoeft niet gevestigd te zijn in de lidstaat van de eindbestemming van de goederen, hij kan in elke EU-lidstaat gevestigd zijn en zal de EI daar registreren voor het IOSS. In dit voorbeeld is de tussenpersoon geregistreerd in LS1. De tussenpersoon moet geregistreerd zijn om het IOSS voor leveranciers/EI's te mogen gebruiken (artikel 369 octodecies, lid 2). Dit is geen btw-identificatienummer.

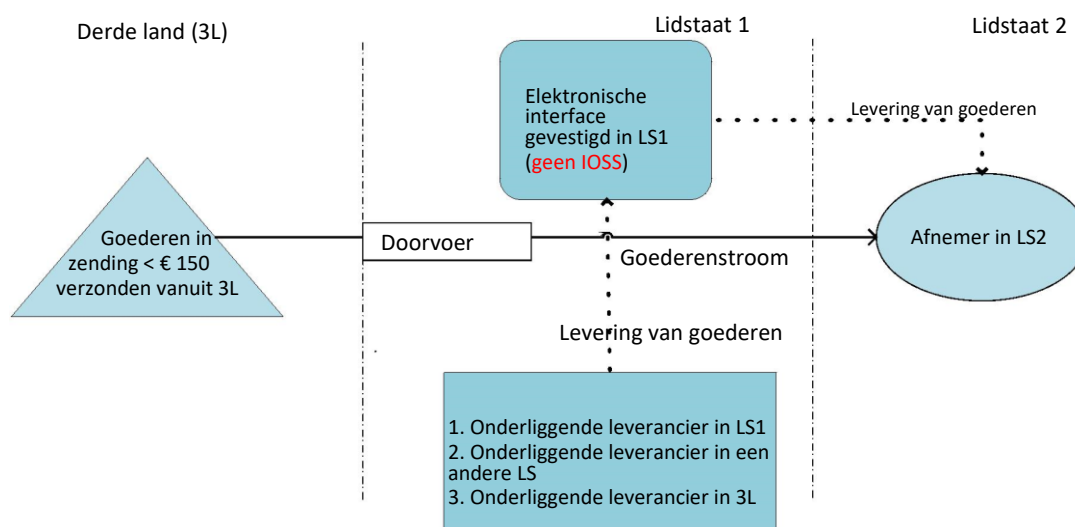
4. Verschuldigdheid van btw voor b2c-leveringen → wanneer betaling is aanvaard door onderliggende leverancier (artikel 66 bis).
5. Persoon die gehouden is tot betaling van de btw:
 - a. afstandsverkoop van ingevoerde goederen:
 - i. b2b-levering: buiten het toepassingsgebied van de EU-btw (artikelen 31 en 36 ter — zie punt 3a, onder i), hierboven);
 - ii. b2c-levering: de tussenpersoon moet voor rekening van de EI via IOSS btw betalen aan de belastingdienst van LS1.
 - b. invoer: IOSS-nummer elektronisch verzonden naar douane in LS1 in de douaneaangifte (H7 of I1 of H6 of H1-gegevensverzameling, data-element 3/40) → douane controleert de geldigheid van het IOSS-nummer elektronisch in IOSS-database:
 - i. geldig IOSS-nummer → invoer in LS1 vrijgesteld van btw (artikel 143, lid 1, onder c bis)) → goederen worden in het vrije verkeer gebracht;
 - ii. ongeldig IOSS-nummer → invoer in LS2 wordt belast (er kan gebruik worden gemaakt van standaardregels of een bijzondere regeling) → **persoon die is aangewezen voor het betalen van de btw in LS1** (artikel 201)→ zie scenario 4a geen IOSS.
6. Btw-rapportage:
 - de tussenpersoon dient voor rekening van de EI maandelijks IOSS-btw-aangifte in bij de belastingautoriteiten van LS1 met vermelding van het btw-bedrag en btw-tarief van LS1 (artikel 369 vicijs);
 - de tussenpersoon houdt voor rekening van EI een boekhouding bij van verkopen en retouren van goederen (artikel 63 quater van de btw-uitvoeringsverordening).

B. Gevolgen op douanegebied:

dezelfde als in scenario 3a, met als enige verschil dat LS2 moet worden vervangen door LS1.

Scenario 4 a: invoer van goederen — geen gebruik van het IOSS → aankomst van goederen in LS1, doorgifte aan LS2 en invoer in LS2

- Afnemer in de EU (bv. LS2) bestelt bij een onderliggende leverancier goederen met een maximumwaarde van 150 EUR via een EI die gevestigd is in een LS (of in een 3L). Afnemer geeft aan dat plaats van levering in LS2 is.
- Goederen worden voor rekening van de onderliggende leverancier verzonden van het 3L naar LS1 en van LS1 vervoerd naar LS2 om aan de afnemer te worden geleverd.

Artikel 221 van de DWU-uitvoeringsverordening⁴⁵ is gewijzigd⁴⁶ om te verduidelijken dat het douanekantoor dat bevoegd is om de invoer van goederen van geringe waarde aan te geven, het douanekantoor is dat is gelegen in de lidstaat waar de verzending of het vervoer van de goederen eindigt, indien die goederen in het kader van de btw worden aangegeven onder een andere regeling dan het IOSS. Het doel van deze wijziging is ervoor te zorgen dat op deze goederen het btw-tarief van de lidstaat van bestemming van de goederen wordt geheven. Al deze goederen zullen dus vanaf 1 juli 2021 in doorvoer worden geplaatst tot ze aankomen in de laatste EU-lidstaat van bestemming.

In de praktijk kunnen de goederen pas in het vrije verkeer worden gebracht in de lidstaat van bestemming van de goederen. Wanneer goederen dus voor het eerst in LS1 aankomen, moeten ze onder de regeling douanevervoer worden geplaatst en naar LS2 worden vervoerd.

A. Gevolgen op btw-gebied:

1. Belastingplichtige: de EI is de gelijkgestelde leverancier (artikel 14 bis, lid 1). De EI laat zich niet in het IOSS registreren.
2. Belastbare handelingen:
 - a. afstandsverkoop van ingevoerde goederen: twee leveringen op grond van de toepassing van artikel 14 bis, lid 1:
 - i. b2b-levering van de onderliggende leverancier aan de EI;

⁴⁵ [Uitvoeringsverordening \(EU\) 2015/2447 van de Commissie](#)

⁴⁶ [Uitvoeringsverordening \(EU\) 2020/893 van de Commissie](#), artikel 221, lid 4.

- ii. B2c-levering van de EI aan afnemer in LS2.
- b. invoer in LS2 (artikel 30, lid 1).
- 3. Plaats van levering (PvL):
 - a. afstandsverkoop van ingevoerde goederen: twee leveringen op grond van de toepassing van artikel 14 bis, lid 1:
 - i. b2b-levering is zonder vervoer (artikel 36 ter) → PvL in 3L (buiten de EU) (artikel 31) → geen EU-btw-verplichtingen;
 - ii. b2c-levering is zonder vervoer (artikel 36 ter) → PvL in 3L waar het vervoer van goederen begint (buiten de EU) (artikel 32, lid 1) → geen EU-btw-verplichtingen;
 - b. invoer in LS2 door afnemer (artikel 61).
- 4. Verschuldigdheid van btw:
 - a. afstandsverkoop van ingevoerde goederen: n.v.t. (PvL buiten de EU — zie punt 3a hierboven);
 - b. invoer: wanneer goederen zijn ingevoerd, nadat de regeling douanevervoer eindigt (artikel 71).
- 5. Persoon die gehouden is tot betaling van de btw: invoer in LS2 — persoon die is aangewezen voor het betalen van de btw in LS2 (artikel 201). Als de persoon die gehouden is tot betaling van de btw in LS2 de afnemer is, kan de btw bij invoer worden voldaan door middel van:
 - a. een bijzondere regeling: de afnemer betaalt btw aan post/koeriersdienst/douane-expediteur en goederen worden geleverd → maandelijkse betaling van de btw die door post/koeriersdienst/douane-expediteur is geïnd aan de bevoegde autoriteit in LS2 (artikel 369 novovicies, lid 2);
 - b. standaardprocedure — btw wordt door aangever betaald aan de douane en goederen worden in het vrije verkeer gebracht, ongeacht de waarde ervan.

Opmerking: De lidstaten kunnen vrij beslissen wie de persoon is die gehouden is tot betaling van de btw. De algemene praktijk in de lidstaten is om de afnemer/geadresseerde te beschouwen als de btw-plichtige. Scenario 4a zal dus normaal gesproken van toepassing zijn als het IOSS niet wordt gebruikt, ongeacht de verplichting uit hoofde van artikel 14 bis, lid 1.

Op het moment van publicatie van deze toelichting heeft één lidstaat echter besloten om de EI aan te wijzen als de btw-plichtige.

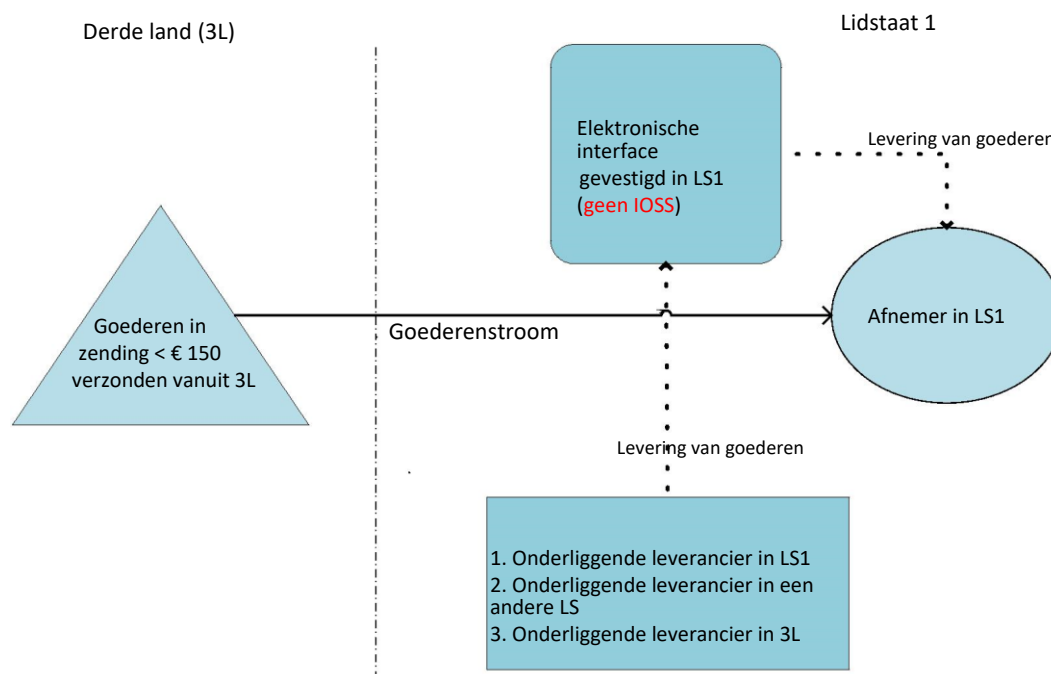
B. Gevolgen op douanegebied:

1. Importeur: geadresseerde = afnemer in LS2.
2. Exporteur: afzender = onderliggende leverancier (verkoper van de goederen).
3. Aanbrengen bij de douane: door vervoerder/aangever (indien deze niet de vervoerder is) op het eerste punt van binnenkomst in de EU (artikel 139 DWU).
4. Aangifte voor douanevervoer: goederen moeten onder de regeling douanevervoer worden geplaatst en worden overgebracht naar LS2.
5. Douaneaangifte voor het in het vrije verkeer brengen: uitsluitend ingediend in LS2 (artikel 221, lid 4, DWU-uitvoeringsverordening).
Formulier van de douaneaangifte:
 - standaard douaneaangifte met sterk verminderde gegevensverzameling (artikel 143 bis van gedelegeerde DWU-verordening met H7); of
 - vereenvoudigde douaneaangifte (artikel 166 DWU met I1); of
 - douaneaangifte voor postzendingen tot 1 000 EUR (artikel 144 van gedelegeerde DWU-verordening met H6); of
 - standaard douaneaangifte met volledige gegevensverzameling (artikel 162 DWU met H1).
6. Aangever:
 - post/koeriersdienst/douane-expediteur (bijzondere regeling),
 - uitsluitend post (H6-douaneaangifte),
 - post/koeriersdienst/douane-expediteur/afnemer (standaardprocedure).
7. Douaneregeling: in het vrije verkeer brengen.

8. Aanvaarding van de douaneaangifte: door de douane, na aanbrenging van de goederen en controle of H7-douaneaangifte voldoet aan de drempelwaarde van 150 EUR.
9. Vrijgave van de goederen: door de douane, onmiddellijk na aanvaarding van de douaneaangifte, met inning van de verschuldigde btw, tenzij een bijzondere regeling wordt gebruikt of uitstel wordt verleend.

Scenario 4b: invoer van goederen — geen gebruik van het IOSS → aankomst en invoer in LS1

- Afnemer in LS1 bestelt via een EI die eveneens in LS1 gevestigd is goederen met een maximumwaarde van 150 EUR bij een onderliggende leverancier. Afnemer geeft aan dat de plaats van levering ook in LS1 is.
- Goederen worden voor rekening van de onderliggende leverancier vanuit het 3L naar LS1 verzonden waar ze in het vrije verkeer worden gebracht.

A. Gevolgen op btw-gebied:

- 1) Belastingplichtige: de EI is de gelijkgestelde leverancier (artikel 14 bis, lid 1). De EI laat zich niet in het IOSS registreren.
- 2) Belastbare handelingen:
 - a) afstandsverkoop van ingevoerde goederen: twee leveringen op grond van de toepassing van artikel 14 bis, lid 1:
 - i) b2b-levering van de onderliggende leverancier aan de EI;
 - ii) b2c-levering van de EI aan afnemer in LS1;
 - b) invoer in LS1 (artikel 30, lid 1).
- 3) Plaats van levering (PvL):
 - a) afstandsverkoop van ingevoerde goederen: twee leveringen op grond van de toepassing van artikel 14 bis, lid 1:
 - i) b2b-levering is zonder vervoer (artikel 36 ter) → PvL in 3L (buiten de EU) (artikel 31) → geen EU-btw-verplichtingen;
 - ii) b2c-levering is zonder vervoer (artikel 36 ter) → PvL in 3L waar het vervoer van goederen begint (buiten de EU) (artikel 32, lid 1) → geen EU-btw-verplichtingen;
 - b) invoer in LS1 door afnemer (artikel 60).
- 4) Verschuldigdheid van btw:
 - a) afstandsverkoop van ingevoerde goederen: n.v.t. (PvL buiten de EU — zie punt 3a hierboven);
 - b) invoer: wanneer goederen worden ingevoerd (artikel 70).
- 5) Persoon die gehouden is tot betaling van de btw: invoer in LS1 — persoon die is aangewezen voor het betalen van de btw in LS1 (artikel 201). Als de persoon die gehouden is tot betaling van de btw in LS1 de afnemer is, kan de btw bij invoer worden voldaan door middel van:
 - a) een bijzondere regeling: de afnemer betaalt vóór aflevering van de goederen btw aan post/koeriersdienst/douane-expediteur → maandelijkse betaling van de btw die door

post/koeriersdienst/douane-expediteur is geïnd aan de bevoegde autoriteit in LS1 (artikel 369 novovicies, lid 2);

- b) standaardprocedure — btw-betaling aan de douane vóór het in het vrije verkeer brengen van de goederen, ongeacht de waarde ervan.

Opmerking: De lidstaten kunnen vrij beslissen wie de persoon is die gehouden is tot betaling van de btw. De algemene praktijk in de lidstaten is om de afnemer/geadresseerde te beschouwen als de btw-plichtige. Scenario 4a zal dus normaal gesproken van toepassing zijn als het IOSS niet wordt gebruikt, ongeacht de gelijkstelling uit hoofde van artikel 14 bis, lid 1.

Op het moment van publicatie van deze toelichting heeft één lidstaat echter besloten om de EI aan te wijzen als de btw-plichtige.

B. Gevolgen op douanegebied:

1. Importeur: geadresseerde = afnemer in LS1.
2. Exporteur: afzender = onderliggende leverancier.
3. Aanbrengen bij de douane: door vervoerder/aangever (indien deze niet de vervoerder is) in LS1 als het eerste punt van binnenkomst in de EU (artikel 139 DWU).
4. Douaneaangifte: ingediend in LS1.
Formulier voor douaneaangifte:
 - standaard douaneaangifte met sterk verminderde gegevensverzameling (artikel 143 bis van gedelegeerde DWU-verordening met H7); of
 - vereenvoudigde douaneaangifte (artikel 166 DWU met I1); of
 - douaneaangifte voor postzendingen tot 1 000 EUR (artikel 144 van gedelegeerde DWU-verordening met H6); of
 - standaard douaneaangifte met volledige gegevensverzameling (artikel 162 DWU met H1).
5. Aangever:
 - post/koeriersdienst/douane-expediteur (bijzondere regeling),
 - uitsluitend post (H6-douaneaangifte),
 - postexploitant/koeriersdienst/douane-expediteur/afnemer (standaardprocedure).
6. Douaneregeling: in het vrije verkeer brengen.
7. Aanvaarding van de douaneaangifte: door de douane, na aanbrenging van de goederen en controle of H7-douaneaangifte voldoet aan de drempelwaarde van 150 EUR.
8. Vrijgave van de goederen: door de douane, onmiddellijk na aanvaarding van de douaneaangifte, met inning van de verschuldigde btw, tenzij een bijzondere regeling wordt gebruikt of uitstel wordt verleend.